

บทที่ ๔

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยงานบริหารการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ มีงานวิจัยงานบริหารการศึกษา รวม ๕ ด้านด้วยกันคือ

๑. งานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
๒. การบริหารงานบุคคล
๓. การบริหารงานวิชาการ
๔. งานบริหารกิจการนักเรียน
๕. การบริหารงานธุรการ การเงิน และการบริการ

สำหรับการเสนอข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ด้วยกันคือ

ตอนที่ ๑. เป็นสถานภาพ (Status) ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ แสดงงานบริหารการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ทั้ง ๕ ด้าน ตามความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละประเภท ได้แก่ ผู้บริหาร นักวิชาการ และประชาชนตามลำดับ

ตอนที่ ๓ แสดงการเปรียบเทียบความเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีความเห็นต่อการบริหารการศึกษาทั้ง ๕ ด้าน ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ และงานบริหารการศึกษาดังกล่าวนี้อ กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด โดยแสดงการเปรียบเทียบความเห็นของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ก. แสดงการเปรียบเทียบความเห็นของผู้บริหารทั้ง ๓ ประเภท ได้แก่ ผู้บริหารซึ่งประจำอยู่ในโรงเรียน ผู้บริหารที่ไม่ประจำอยู่ในโรงเรียน และผู้บริหารฝ่ายปกครอง

ข. แสดงการเปรียบเทียบความเห็นของนักวิชาการ ซึ่งมี ๒ ประเภท ได้แก่ ครูและศึกษานิเทศก์

การเปรียบเทียบดังกล่าวนี้ จะเสนอเป็นตารางพร้อมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๔ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร นักวิชาการ และประชาชน

ตอนที่ ๕ ผลการสัมภาษณผู้บริหารการศึกษา และการสังเกตโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ ๑ สถานภาพ (Status) ของผู้ตอบแบบสอบถาม

๑. เพศและสถานะ

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม แบ่งตามลักษณะเพศดังปรากฏในตารางที่ ๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามแบ่งตามลักษณะเพศ

กลุ่มตัวอย่าง	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๑. กลุ่มผู้บริหาร						
ผู้บริหารฝ่ายปกครอง	๑๑	๓.๐๓	-	-	๑๑	๓.๐๓
ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำ โรงเรียน	๒๗	๗.๔๔	-	-	๒๗	๗.๔๔
ผู้บริหารซึ่งประจำ โรงเรียน	๑๗	๕.๖๘	๓	๐.๘๓	๒๐	๕.๕๑
๒. นักวิชาการ						
ครูในโรงเรียน ศึกษานิเทศก์	๕๓	๑๕.๖๐	๑๐๗	๒๙.๕๘	๑๖๐	๔๕.๐๘
	๒๖	๕.๗๕	๔	๑.๑๐	๒๕	๖.๘๕
๓. ประชาชน						
กรรมการการศึกษา และผู้อำนวยการนักเรียน	๕๖	๑๖.๕๔	๒๔	๖.๖๑	๘๐	๒๓.๑๕
รวม	๒๖๕	๖๑.๕๘	๑๓๘	๓๘.๐๒	๓๖๓	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๕ แสดงถึงเพศของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่า จากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ๓๖๓ คน เป็นเพศชายมากกว่าหญิง เป็นเพศชาย ๒๖๕ คน (ร้อยละ ๖๑.๕๘) เพศหญิง ๑๓๘ คน (ร้อยละ ๓๘.๐๒) จากเพศชาย ๒๖๕ คน (ร้อยละ ๖๑.๕๘) เป็นผู้บริหารฝ่ายปกครอง ๑๑ คน (ร้อยละ ๓.๐๓) เป็นผู้บริหารนอกโรงเรียนหรือผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียน ๒๗ คน (ร้อยละ ๗.๔๔) เป็นผู้บริหารในโรงเรียนหรือผู้บริหารซึ่งประจำอยู่ในโรงเรียน ๑๗ คน (ร้อยละ ๕.๖๘) เป็นครูในโรงเรียน ๕๓ คน (ร้อยละ ๑๕.๖๐) เป็น

ศึกษานิเทศก์ ๒๑ คน (ร้อยละ ๕.๓๘) และประชาชน ๘๖ คน (ร้อยละ ๒๖.๕๔) ส่วนเพศหญิง ๑๓๘ คน (ร้อยละ ๓๘.๐๒) เป็นผู้บริหารภายในโรงเรียนหรือผู้บริหารซึ่งประจำอยู่ในโรงเรียน ๓ คน (ร้อยละ ๐.๘๓) เป็นครูในโรงเรียน ๑๐๗ คน (ร้อยละ ๒๙.๕๘) เป็นศึกษานิเทศก์ ๔ คน (ร้อยละ ๑.๐๑) และประชาชน ๒๔ คน (ร้อยละ ๖.๖๑) รวมผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น ๓๖๓ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐

๒. วุฒิทางการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม แยกตามวุฒิทางการศึกษาคงตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖

วุฒิทางการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

วุฒิ	ผู้บริหาร		นักวิชาการ		รวม	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
สูงกว่าปริญญาตรี	๑	๐.๕๑	๑	๐.๕๑	๒	๐.๕๒
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	๑๖	๖.๕๘	๒๖	๑๐.๗๐	๔๒	๑๑.๒๘
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๔๑	๑๖.๘๘	๑๕๘	๖๕.๐๓	๑๙๙	๕๔.๘๐
รวม	๕๘	๒๓.๘๗	๑๘๕	๗๖.๑๓	๒๔๓	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๖ แสดงถึงวุฒิทางการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๔๓ คน มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมากที่สุด คือ มีจำนวน ๑๔๔ คน (ร้อยละ ๕๙.๕๐) ในจำนวนนี้เป็นผู้บริหารจำนวน ๔๑ คน (ร้อยละ ๑๖.๘๘) และนักวิชาการ ๑๕๕ คน (ร้อยละ ๖๕.๐๒) รองลงมาเป็นวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน ๘๖ คน (ร้อยละ ๓๕.๒๘) ในจำนวนนี้เป็นผู้บริหาร ๑๖ คน (ร้อยละ ๖.๕๘) และนักวิชาการ ๗๐ คน (ร้อยละ ๒๙.๓๐) ส่วนวุฒิที่สูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป มี ๒ คน (ร้อยละ ๐.๘๒) ซึ่งมีผู้บริหาร ๑ คน (ร้อยละ ๐.๔๑) และนักวิชาการอีก ๑ คน (ร้อยละ ๐.๔๑) เท่านั้น

๓. อาชีพ

ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม แยกอาชีพดังตารางที่ ๗

ตารางที่ ๗

แสดงอาชีพของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม

อาชีพ	เพศ		รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง		
รับราชการ	๑๔	๔	๑๘	๑๕.๐๐
เกษตรกร	๔๖	๔	๕๐	๓๘.๓๓
ธุรกิจ	๑๐	๒	๑๒	๑๐.๐๐
รับจ้าง	๒๖	๖	๓๒	๒๖.๖๗
แม่บ้าน	-	๕	๕	๔.๑๓
อาชีพไม่ปรากฏชัด	๔	๓	๗	๕.๘๓
รวม	๘๖	๒๘	๑๑๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๙ แสดงให้เห็นว่า ร้อยละ ๓๘.๓๓ เป็นอาชีพเกษตรกร ซึ่งมีจำนวน
 ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดในกลุ่มเดียวกันนี้ รองลงมา ร้อยละ ๒๖.๖๗ เป็นอาชีพรับจ้าง
 ร้อยละ ๑๕.๐๐ เป็นอาชีพรับราชการ ร้อยละ ๑๐.๐๐ เป็นอาชีพธุรกิจ และร้อยละ ๔.๑๗
 เป็นอาชีพแม่บ้าน ส่วนร้อยละ ๕.๘๓ เป็นอาชีพที่ไม่ได้แจ้ง หรือเป็นอาชีพที่ไม่ปรากฏแน่ชัด

ตอนที่ ๒ แสดงงานบริหารการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา

งานบริหารการศึกษาซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งงานเป็น ๕ ด้านนั้น ประกอบด้วย งานเกี่ยว
 กับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การบริหารงานบุคคล การบริหารงานวิชาการ
 งานบริหารกิจการนักเรียน และ การบริหารงานธุรการ การเงิน และการบริการ โดยมี
 ผู้ตอบแบบสอบถามรวม ๓ ประเภท คือ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มนักวิชาการและกลุ่มประชาชน
 ซึ่งผู้วิจัยจะได้เสนอข้อมูลเป็นตารางพร้อมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลในงานแต่ละด้านเรียงตาม
 ลำดับทั้ง ๕ ด้าน สำหรับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะได้เสนอผลการวิจัย
 แยกในแต่ละกลุ่ม ดังนี้

๑. กลุ่มผู้บริหารการศึกษา

ในหมวดนี้จะเสนอข้อมูลในความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับ
 ชุมชน ซึ่งเป็นความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารฝ่ายปกครอง
 ผู้บริหารการศึกษาซึ่งไม่ประจำอยู่ในโรงเรียน และผู้บริหารการศึกษา ซึ่งประจำอยู่ในโรง
 เรียน รวมผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน ๕๔ คน ซึ่งรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลจะได้
 นำเสนอในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๘ แสดงงานบริหารการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของกลุ่มผู้บริหาร

ระดับชั้นพฤติกรรม พฤติกรรม	น้อยที่สุด		น้อยมาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	มากที่สุด		มีมาก		มีน้อย		มีน้อยที่สุด		ไม่มีเลย			
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๑. โรงเรียนเชิญผู้ปกครองมาประชุมชี้แจง	๑	๑.๙๒	๒๙	๕๖.๕๖	๒๑	๓๖.๒๑	๔	๖.๘๘	๓	๕.๑๙	๒	๓.๘๕
๒. จำนวนประชาชนบริจาคเงินและวัสดุ	๕	๘.๖๒	๓๒	๕๕.๑๙	๑๖	๒๙.๕๙	๕	๘.๖๒	-	-	-	-
๓. ประชาชนให้ความร่วมมือด้านอู่ทิศแรงงาน	๕	๘.๖๒	๓๑	๕๓.๕๕	๑๖	๒๙.๕๙	๕	๘.๖๒	๑	๑.๙๒	-	-
๔. ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา	-	-	๑๙	๓๖.๙๖	๒๓	๓๙.๖๖	๑๒	๒๐.๖๙	๔	๖.๘๘	-	-
๕. โรงเรียนเชิญผู้มีความชำนาญในอาชีพ มาเป็นวิทยากรสอนนักเรียน	-	-	๔	๖.๘๘	๒๘	๔๘.๒๘	๑๔	๒๔.๑๔	๑๒	๒๐.๖๙	-	-
๖. โรงเรียนให้ประชาชนใช้อาคารสถานที่	๓	๕.๑๙	๓๐	๕๑.๙๓	๑๖	๒๙.๕๙	๘	๑๓.๙๖	๑	๑.๙๒	-	-
๗. โรงเรียนร่วมจัดงานประเพณีต่าง ๆ	๙	๑๖.๐๙	๒๘	๔๘.๒๘	๑๖	๒๙.๕๙	๒	๓.๘๕	๔	๖.๘๘	๑	๑.๙๒
๘. โรงเรียนมีส่วนร่วมรักษาสุขภาพและ ปรับปรุงอนามัยของท้องถิ่น	๖	๑๐.๓๔	๒๓	๓๙.๖๖	๑๘	๓๑.๐๘	๖	๑๐.๓๔	๓	๕.๑๙	๒	๓.๘๕
๙. โรงเรียนนำข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง เป็นแนวทางปรับปรุงโรงเรียน	๒	๓.๘๕	๒๙	๕๐.๐๐	๑๕	๒๕.๘๖	๘	๑๓.๙๖	๒	๓.๘๕	๒	๓.๘๕
๑๐. กรรมการการศึกษาวางแผนงาน ฯ	๑	๑.๙๒	๓๑	๕๓.๕๕	๑๔	๒๔.๑๔	๙	๑๕.๕๒	-	-	๓	๕.๑๙
รวม	๓๐	๕.๑๙	๒๕๔	๔๓.๙๖	๑๘๓	๓๑.๕๖	๙๓	๑๖.๕๙	๓๐	๕.๑๙	๑๐	๑.๙๒

จากตารางที่ ๕ แสดงงานค่านเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของ
กลุ่มผู้บริหาร ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารฝ่ายปกครอง ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำอยู่ในโรงเรียน
และผู้บริหารซึ่งประจำอยู่ในโรงเรียน ซึ่งมีคำถามทั้งหมดตั้งแต่ข้อ ๑ ถึงข้อ ๑๐ รวม ๑๐
ข้อด้วยกัน ดังจะวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. โรงเรียนเชิญผู้ปกครองหรือประชาชนในท้องถิ่นมาร่วมประชุมชี้แจง
เพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อการปฏิบัติงานของโรงเรียน ผู้บริหารมีความเห็นว่าโรงเรียน
ใต้เชิญผู้ปกครองมาร่วมประชุมบ่อยและบ่อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๔.๒๔ แต่ผู้บริหาร
ที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนเชิญผู้ปกครองมาร่วมประชุมบ่อยและบ่อยที่สุดรวมกัน มี
จำนวนร้อยละ ๔๓.๑๐ ส่วนผู้บริหารที่มีความเห็นว่า โรงเรียนไม่เคยเชิญผู้ปกครองมา
ร่วมประชุมชี้แจงเลย มีจำนวนร้อยละ ๕.๑๓ จากข้อมูลนี้ผู้บริหารมีความเห็นว่าโรงเรียน
ใต้เชิญผู้ปกครองมาร่วมประชุมบ่อยครั้ง ถึงอย่างไรก็ตามยังมีผู้บริหารเกือบครึ่งที่มีความ
เห็นว่าโรงเรียนเชิญผู้ปกครองมาร่วมประชุมบ่อยครั้ง

ข้อ ๒. ผู้ปกครองหรือประชาชนในท้องถิ่นบริจาคเงินและวัสดุต่าง ๆ ให้กับ
โรงเรียน ผู้บริหารมีความเห็นว่า ผู้บริจาคเงินและวัสดุให้กับโรงเรียนมีเป็นจำนวนมาก
และมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๓.๙๕ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่า มีผู้บริจาค
เงินและวัสดุต่าง ๆ น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๖.๒๑ จากข้อมูลนี้ผู้บริหาร
มีความเห็นว่า ผู้ปกครองหรือประชาชนในท้องถิ่นได้ให้ความช่วยเหลือในค่านนี้มากซึ่งอาจ
แสดงว่าประชาชนในท้องถิ่นมีความสนใจในการศึกษา จึงให้ความร่วมมือช่วยเหลือโรงเรียน
โดยการบริจาคเงินและวัสดุต่าง ๆ ดังจะเห็นจากข้อมูลดังกล่าว

ข้อ ๓. ผู้ปกครองหรือประชาชนในท้องถิ่นให้ความช่วยเหลือกับทางโรงเรียน
ในด้านการอุทิศแรงงานมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๒.๐๙ ผู้บริหารที่มีความ
เห็นขัดแย้งว่า ประชาชนให้ความร่วมมือในเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ
๓๖.๒๑ เมื่อพิจารณาข้อมูลนี้ ผู้บริหารลงความเห็นว่า ประชาชนได้อุทิศแรงงานเพื่อพัฒนา

โรงเรียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งอาจแสดงว่าประชาชนมองเห็นความสำคัญของโรงเรียน จึงใคร่ร่วมกันอุทิศแรงงานเพื่อช่วยปรับปรุงโรงเรียนในท้องถิ่นให้มีสภาพดีขึ้น

ข้อ ๔. ผู้ปกครองหรือประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยแสดงข้อคิดเห็น และเสนอแนะในกิจการของโรงเรียน จากข้อมูลนี้ผู้บริหารที่มีความเห็นว่า ประชาชนมีส่วนร่วมน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๐.๓๕ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ประชาชนให้ความร่วมมือมาก มีจำนวนร้อยละ ๓๒.๖๗ เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้บริหารที่มีความเห็นว่าประชาชนไม่เคยมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเลย มีจำนวนร้อยละ ๖.๘๘ จากข้อมูลนี้จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ผู้ปกครองหรือประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยแสดงข้อคิดเห็นและเสนอแนะในกิจการของโรงเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ๕. โรงเรียนเชิญผู้มีความชำนาญในอาชีพบางอย่างในท้องถิ่นมาเป็นวิทยากร สอนนักเรียน เกี่ยวกับเรื่องนี้ผู้บริหารที่มีความเห็นว่า โรงเรียนเชิญวิทยากรมาสอนนักเรียน น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๗๒.๘๒ แต่ผู้บริหารซึ่งมีความเห็นว่าโรงเรียนไม่เคยจัดทำเรื่องนี้เลย มีจำนวนร้อยละ ๒๐.๖๘ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ลงความเห็นว่า โรงเรียนได้จัดทำเรื่องนี้น้อยที่สุด จึงยังมีได้เชิญผู้มีความชำนาญในอาชีพมาเป็นวิทยากร หรือเชิญมาน้อยครั้งจากข้อมูลดังกล่าว

ข้อ ๖. เกี่ยวกับการใช้อาคารสถานที่ภายในโรงเรียน ซึ่งประชาชนหรือผู้ปกครองอาจจะขอยืมใช้เพื่อประโยชน์บางอย่างของเขานั้น ผู้บริหารที่มีความเห็นว่าโรงเรียนได้ให้ประชาชนได้ใช้อาคารสถานที่น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๖.๕๐ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่าโรงเรียนให้ใช้สถานที่น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๑.๓๘ เมื่อพิจารณาข้อมูลนี้แล้ว ผู้บริหารมีความเห็นว่าโรงเรียนได้ให้ประชาชนในท้องถิ่นใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนน้อย

ข้อ ๗. โรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีต่าง ๆ ในท้องถิ่น ซึ่งผู้บริหารที่มีความเห็นว่า โรงเรียนร่วมจัดงานประเพณีน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๖๐.๓๕ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่าโรงเรียนมีส่วนร่วมน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ

๓๑.๐๔ แสดงว่างานค่านับผู้บริหารลงความเห็น ว่า โรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดงาน
ประเพณีต่าง ๆ ในท้องถิ่นอยู่ในระดับน้อย แสดงว่าโรงเรียนเห็นความสำคัญในการจัดงาน
ประเพณีต่าง ๆ ในท้องถิ่น จึงให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ข้อ ๘. ในการรักษาสุขภาพและปรับปรุงอนามัยของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ผู้
บริหารที่มีความเห็น ว่า โรงเรียนมีส่วนร่วมทั้งทางราชการในการรักษาสุขภาพและปรับปรุง
อนามัยของท้องถิ่นมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๐.๐๐ ผู้บริหารที่มีความเห็น ว่า
โรงเรียนมีส่วนร่วมน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๑.๓๘ และเมื่อนำมารวมกัน
ผู้บริหารที่มีความเห็น ว่า โรงเรียนไม่เคยรวมกับทางราชการในเรื่องนี้เลย จะเห็นว่ามี
จำนวนร้อยละ ๔๖.๕๕ จากข้อมูลนี้จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารที่มีความเห็น ว่า โรงเรียนมีส่วนร่วม
ในการรักษาสุขภาพและปรับปรุงอนามัยของท้องถิ่นมาก อย่างไรก็ตามความเห็นที่ว่ามี
มีเพียงจำนวนครึ่งหนึ่งเท่านั้น เพราะยังมีผู้บริหารอีกเกือบครึ่งที่มีความเห็น ว่า โรงเรียน
เข้าร่วมบ่อยครั้งหรือไม่เคยรวมกับทางราชการเลย

ข้อ ๙. โรงเรียนนำความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้ปกครองและประชาชนมา
เป็นแนวทางปรับปรุงโรงเรียนมากน้อยเพียงใดนั้น ผู้บริหารที่มีความเห็น ว่า โรงเรียนนำ
ความคิดเห็นของผู้ปกครองมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงโรงเรียนมากและมากที่สุดรวมกัน
มีจำนวนร้อยละ ๕๓.๕๕ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนนำความคิดเห็นและ
ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองมาเป็นแนวทางน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๘.๖๕
จากข้อมูลนี้ผู้บริหารลงความเห็น ว่า โรงเรียนได้นำความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้
ปกครองและประชาชนมาเป็นแนวทางปรับปรุงโรงเรียน อย่างไรก็ตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารนี้มีจำนวนเกินครึ่งเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ยังมีไม่มากเท่าที่ควร

ข้อ ๑๐ กรรมการการศึกษาของโรงเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงานของ
โรงเรียน เกี่ยวกับเรื่องนี้ผู้บริหารที่มีความเห็น ว่า กรรมการศึกษามีส่วนรวมมากและ
มากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๕.๑๓ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่า กรรมการการ-
ศึกษามีส่วนรวมในการวางแผนดำเนินงานโรงเรียนน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ

จากข้อมูลบทบาทของกรรมการการศึกษาของโรงเรียน ผู้บริหารเกินกว่าครึ่งลงความเห็นว่ามีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงานของโรงเรียนมาก แต่มีโคหมายความว่า มีบทบาทมากที่สุด เพราะยังมีผู้บริหารประมาณร้อยละ ๔๐.๐๐ ให้ความเห็นว่า กรรมการการศึกษาของโรงเรียนมีบทบาทในการวางแผนดำเนินงานน้อย

เมื่อพิจารณางานโดยส่วนรวมทั้ง ๑๐ ข้อเกี่ยวกับงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ตามความเห็นของผู้บริหารแล้วจะเห็นว่า ผู้บริหารที่มีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๘.๘๖ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๘.๑๕ ส่วนผู้ที่มีความเห็นอย่างอื่นมีจำนวนน้อย

แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารจำนวนหนึ่งได้ยอมรับว่า โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ได้ปฏิบัติงานด้านเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนอยู่ในระดับมาก แต่ผู้บริหารอีกจำนวนหนึ่งมีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้น้อย ซึ่งผู้บริหารทั้ง ๒ ฝ่าย มีจำนวนใกล้เคียงกัน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ แสดงงานบริหารการศึกษาค้นวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของกลุ่มผู้บริหาร

พฤติกรรม	ลำดับขั้นพฤติกรรม		มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่มี	
			บ่อยที่สุด		บ่อย		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่ไ้		ไม่ตอบ	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๑๑. ทานเข้าใจวัตถุประสงค์และเนื้อหา ในหลักสูตร	๗	๑๒.๐๗	๔๔	๗๕.๘๖	๗	๑๒.๐๗	-	-	-	-	-	-	-	-
๑๒. การศึกษามีส่วนช่วยเพิ่มพูนรายได้ และช่วยปรับปรุงสภาพสังคม	-	-	๒๐	๓๔.๔๘	๒๔	๔๐.๐๐	๖	๑๐.๓๔	๒	๓.๔๕	๑	๑.๖๗	๑	๑.๖๗
๑๓. การศึกษาช่วยปลูกฝังวัฒนธรรมที่ดี	๒	๓.๔๕	๓๘	๖๓.๖๕	๑๐	๑๗.๒๔	๖	๑๐.๓๔	-	-	๑	๑.๖๗	๑	๑.๖๗
๑๔. นักเรียนเอาความรู้จากโรงเรียนช่วย ปรับปรุงอาชีพผู้ปกครองให้ดีขึ้น	-	-	๑๓	๒๒.๔๑	๓๐	๕๑.๗๒	๑๐	๑๗.๒๔	๓	๕.๑๗	๒	๓.๔๕	๒	๓.๔๕
๑๕. โรงเรียนจัดให้มีการปรับปรุงหรือ เปลี่ยนแปลงแนวการสอน	๑	๑.๖๗	๑๕	๒๕.๘๖	๒๘	๔๘.๒๘	๑๑	๑๘.๖๗	๒	๓.๔๕	๑	๑.๖๗	๑	๑.๖๗
๑๖. ครูใหญ่ช่วยเหลือหรือแนะนำครู	๖	๑๐.๓๔	๒๔	๔๑.๓๘	๑๘	๓๐.๖๖	๒	๓.๔๕	๒	๓.๔๕	๕	๘.๖๗	๕	๘.๖๗
๑๗. ครูใหญ่ออกเินตรวจชั้นเรียน	๑๐	๑๗.๒๔	๒๒	๓๗.๖๘	๑๕	๒๕.๘๖	๕	๘.๖๗	๑	๑.๖๗	๕	๘.๖๗	๕	๘.๖๗
๑๘. ครูใหญ่ตักเตือนครูให้สอนตามแนวทาง ที่หลักสูตรกำหนด	๖	๑๐.๓๔	๒๗	๔๖.๕๖	๑๕	๒๕.๘๖	๕	๘.๖๗	-	-	๕	๘.๖๗	๕	๘.๖๗

ตารางที่ ๕ (ต่อ) แสดงการบริหารงานด้านวิชาการ ตามความเห็นของกลุ่มผู้บริหาร

ลำดับชั้นพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่มี	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๑๙. ครูใหญ่ขอร้อง ชักชวนให้ครูอ่านหนังสือ ที่มีประโยชน์ต่อการสอน	๕	๘.๖๒	๒๕	๔๓.๑๐	๑๔	๒๔.๑๔	๓	๑๒.๐๓	๒	๓.๕๕	๕	๘.๖๒
๒๐. ครูได้รับการอบรมทางด้านวิชาการ	๕	๘.๖๒	๒๖	๔๕.๘๒	๒๒	๓๙.๕๔	๕	๘.๖๒	-	-	-	-
๒๑. โรงเรียนประสบปัญหาครูสอนไม่ตรง ตามความถนัด	๑	๑.๗๒	๑๓	๒๒.๕๑	๒๕	๔๓.๑๐	๑๖	๒๙.๕๘	๑	๑.๗๒	๒	๓.๕๕
๒๒. ครูหัวหน้าหมวดวิชาให้ความช่วยเหลือ ครูใหญ่และครูสอนด้านวิชาการ	๒	๓.๕๕	๑๘	๓๑.๐๘	๑๙	๓๒.๗๖	๒	๓.๕๕	๑๑	๑๘.๘๖	๖	๑๐.๓๕
๒๓. ครูมีเสรีภาพในการจัดทำข้อสอบ	๑๓	๒๒.๕๑	๓๙	๖๙.๒๕	-	-	๒	๓.๕๕	-	-	๔	๖.๘๘
๒๔. คัดขานีเทศกช่วยเหลือครูด้านการสอน	๑	๑.๗๒	๙	๑๕.๕๒	๑๖	๒๙.๕๘	๑๘	๓๑.๐๘	๑๐	๑๗.๒๕	๔	๖.๘๘
๒๕. ผู้บริหารการศึกษาที่ไม่ประจำโรงเรียน ช่วยโรงเรียนปรับปรุงงานวิชาการ	๔	๖.๘๘	๒๕	๔๓.๑๑	๑๔	๒๔.๑๔	๘	๑๓.๘๐	๔	๖.๘๘	๓	๕.๑๗
รวม	๖๓	๙.๒๕	๓๕๙	๕๑.๖๖	๒๖๓	๓๐.๒๓	๑๐๓	๑๑.๘๔	๓๘	๕.๓๗	๔๔	๕.๐๖

จากตารางที่ ๕ แสดงงานบริหารด้านวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของกลุ่มผู้บริหาร ซึ่งมีแบบสอบถามตั้ง
แต่ขอ ๑๑ จนถึงขอ ๒๕ รวม ๑๕ ข้อด้วยกัน คงจะวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ขอ ๑๑. ท่านมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์และเนื้อหาในหลักสูตรที่ทางราชการ
กำหนดมากน้อยเพียงใด ซึ่งขออนุญาตตอบคำถามนี้ว่า ท่านมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์
และเนื้อหาในหลักสูตรเป็นอย่างมากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๔๗.๕๓ แต่ผู้บริหารที่มี
ความเห็นตรงข้ามว่า ท่านมีความเข้าใจในเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ
๑๒.๐๗ จากข้อมูลนี้จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ยอมรับว่าท่านมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์
และเนื้อหาในหลักสูตรที่ทางราชการกำหนดเป็นอย่างมาก แสดงว่า ผู้บริหารการศึกษาส่วนมาก
เชื่อว่าท่านเข้าใจในวัตถุประสงค์และเนื้อหาในหลักสูตร

ขอ ๑๒. การศึกษาที่โรงเรียนจัดทำมีส่วนช่วยเพิ่มพูนรายได้และช่วยปรับปรุงสภาพ
สังคมของท้องถิ่น ซึ่งผู้บริหารให้ความเห็นว่าการศึกษาที่โรงเรียนจัดทำ มีส่วนช่วยได้น้อย
และน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๐.๓๔ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่าการศึกษามี
มีส่วนช่วยมากในการเพิ่มพูนรายได้และปรับปรุงสภาพสังคมของท้องถิ่น มีจำนวนร้อยละ ๓๔.๕๕
จากความเห็นดังกล่าวนี้ ผู้บริหารส่วนใหญ่ลงความเห็นว่า การศึกษาที่โรงเรียนจัดทำ มีส่วน
ช่วยอยู่บ้างแต่ช่วยได้น้อย แสดงว่าหลักสูตรและเนื้อหาที่เด็กเรียนไปแล้วนั้น ผู้บริหารเชื่อว่า
เอื้ออำนวยในการช่วยเพิ่มพูนรายได้และปรับปรุงสภาพสังคมของท้องถิ่นได้น้อย

ขอ ๑๓. การศึกษาที่โรงเรียนจัดทำมีส่วนช่วยปลูกฝังวัฒนธรรมที่ดีแก่นักเรียน
สำหรับข้อมูลนี้ผู้บริหารที่มีความเห็นว่า การศึกษามีส่วนช่วยปลูกฝังวัฒนธรรมมากและมากที่สุด
รวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๗๐.๗๐ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่า การศึกษามีส่วนช่วยน้อย
และน้อยที่สุดในการปลูกฝังวัฒนธรรม มีจำนวนร้อยละ ๒๗.๕๔ จากข้อมูลนี้ ผู้บริหารส่วนใหญ่
ยอมรับว่า การศึกษาที่โรงเรียนจัดทำมีส่วนช่วยปลูกฝังวัฒนธรรมที่ดีแก่นักเรียน

ขอ ๑๔. นักเรียนรู้จักเอาความรู้ที่ได้จากโรงเรียนช่วยปรับปรุงการอาชีพของผู้
ปกครองให้ดีขึ้น จากความเห็นข้อนี้ ผู้บริหารให้ความเห็นว่า นักเรียนเอาความรู้มาช่วย

ปฏิบัติหน้าที่ของครู จึงได้เินออกตรวจเพื่อดูแลความเรียบร้อยภายในโรงเรียน

ข้อ ๑๘. ความเอาใจใส่ของครูใหญ่ที่คอยตักเตือนให้ครูสอนตามแนวทางที่หลักสูตรกำหนด ซึ่งผู้บริหารที่มีความเห็นว่าครูใหญ่ได้คอยตักเตือนบ่อยและบ่อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๖.๕๐ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ครูใหญ่ดูแลและตักเตือนครูน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๓๔.๔๔ จากข้อมูลนี้แสดงว่า ผู้บริหารเกินกว่าครึ่งเล็กน้อย มีความเห็นว่า ครูใหญ่ดูแลหรือคอยตักเตือนให้ครูสอนตามแนวทางที่หลักสูตรกำหนดบ่อยครั้งซึ่งอาจแสดงว่าครูใหญ่มีความเอาใจใส่เกี่ยวกับการสอน จึงได้พยายามออกสังเกตดูแลการปฏิบัติงานของครู

ข้อ ๑๙. ครูใหญ่ขอร้องหรือชักชวนให้ครูอ่านหนังสือที่มีประโยชน์ต่อการสอน ซึ่งผู้บริหารที่มีความเห็นว่าครูใหญ่ได้ขอร้องและชักชวนบ่อยและบ่อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๑.๗๒ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ครูใหญ่ขอร้องและชักชวนน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๖.๒๑ จากความเห็นดังกล่าวนี้ ผู้บริหารเกินกว่าครึ่งมีความเห็นว่าครูใหญ่ได้ขอร้องและชักชวนครูให้อ่านหนังสือที่มีประโยชน์ต่อการสอนบ่อยครั้ง แสดงว่าครูใหญ่มีความต้องการให้ครูหมั่นศึกษาหาความรู้ในวิทยาการใหม่ ๆ จึงได้ชักชวนครู แต่ก็มีผู้บริหารจำนวนไม่น้อยที่มีความเห็นว่า ครูใหญ่ไม่ได้สนใจในเรื่องนี้เลย

ข้อ ๒๐. ครูได้รับการอบรมทางคานาวิชาการ ซึ่งผู้บริหารที่มีความเห็นว่าครูได้รับการอบรมบ่อยและบ่อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๓.๔๔ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นตรงข้ามว่าครูได้รับการอบรมน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๔๖.๕๖ จากข้อมูลนี้จะเห็นว่า ความเห็นของผู้บริหารไม่แตกต่างกันเท่าใดนัก แสดงว่าการพัฒนาครูในคานาวิชาการ ครูเกินกว่าครึ่งได้รับการอบรมความรู้เพิ่มขึ้น แต่ก็มีได้หมายความว่า เป็นส่วนใหญ่ เพราะยังมีผู้บริหารจำนวนเกือบครึ่งที่ให้ความเห็นว่า ครูได้รับการอบรมทางคานาวิชาการน้อยที่สุดหรือเกือบจะไม่ได้รับการอบรมเลย

ข้อ ๒๑. โรงเรียนประสบปัญหาการสอนไม่ตรงตามความถนัด เกี่ยวกับเรื่องนี้ผู้บริหารให้ความเห็นว่า โรงเรียนมีปัญหาคานาน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ

๖๕.๕๒ แต่ผู้บริหารที่ให้ความเห็นตรงข้ามว่า โรงเรียนประสบปัญหานี้มากและมากที่สุดรวม
กัน มีจำนวนร้อยละ ๒๕.๓๑ จากข้อมูลนี้ ผู้บริหารลงความเห็นว่าเป็นโรงเรียนประสบปัญหา
ครูสอนไม่ตรงตามความถนัดคือน้อยที่สุด แต่มีใ้ค้หมายความว่า จะไม่มีปัญหาในเรื่องนี้โดย
เพราะยังมีผู้บริหารจำนวนร้อยละ ๓๐.๐๐ ให้ความเห็นว่าครูสอนไม่ตรงตามความถนัด นั้น
มีอยู่เป็นจำนวนมาก

ขอ ๒๒. ครูหัวหน้าหมวดวิชาได้ให้ความช่วยเหลือครูใหญ่และครูน้อยในด้านการวิชา
การมากน้อยเพียงใดนั้น ผู้บริหารให้ความเห็นว่าครูหัวหน้าหมวดวิชาช่วยเหลือครูใหญ่ครูน้อย
และน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๖.๒๑ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ครูหัวหน้า
หมวดวิชาให้ความช่วยเหลือครูใหญ่มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๔.๔๕ เป็นที่
น่าสังเกตว่าผู้บริหารที่ให้ความเห็นว่า ในโรงเรียนไม่มีครูหัวหน้าหมวดวิชา มีจำนวนร้อยละ
๑๕.๕๖ แสดงว่าความเห็นของผู้บริหารในเรื่องนี้มีจำนวนใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตามจากขอ
มูลนี้อาจสรุปได้ว่า ผู้บริหารเห็นว่าครูหัวหน้าหมวดวิชายังมีความรับผิดชอบในหน้าที่ไม่เพียง
พอ และอีกประการหนึ่งแสดงให้เห็นว่า มีโรงเรียนอีกหลายแห่งที่ยังไม่ได้จัดให้มีครูหัวหน้า
หมวดวิชาทำหน้าที่แต่อย่างใด

ขอ ๒๓. ครูมีเสรีภาพในการจัดทำข้อสอบเพื่อวัดผลการศึกษานักเรียน ซึ่งผู้
บริหารที่มีความเห็นว่าครูมีเสรีภาพในการจัดทำข้อสอบมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวน
ร้อยละ ๕๕.๖๖ ส่วนผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งในเรื่องนี้มีเพียงร้อยละ ๓.๔๕ จากขอ
มูลนี้แสดงว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ลงความเห็น ว่า ครูมีอิสระในการดำเนินการจัดทำข้อสอบ
เพื่อวัดผลการศึกษานักเรียนมากที่สุด

ขอ ๒๔. ศึกษานิเทศก์ช่วยเหลือครูในด้านการสอน จากความเห็นของผู้บริหาร
ได้ให้ความเห็นว่า ศึกษานิเทศก์ช่วยเหลือครูในด้านการสอนน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน
มีจำนวนร้อยละ ๕๕.๖๓ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นว่าศึกษานิเทศก์เคยช่วยเหลือโรงเรียน
บ่อยและบ่อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๑๗.๒๔ เป็นที่น่าสังเกตว่ามีผู้บริหารตอบว่า ศึกษ
านิเทศก์ไม่เคยไปช่วยเหลือครูเลย มีจำนวนร้อยละ ๑๗.๒๔ เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลแล้ว

อาจสรุปได้ว่าพฤติกรรมของศึกษานิเทศก์ในการช่วยเหลือครูในคานาวิชาการตามความเห็น
ของผู้บริหารมีน้อยที่สุดและไม่เคยช่วยเหลือเลย รวมกันมีจำนวนร้อยละ ๙๕.๘๙ แสดงว่า
ศึกษานิเทศก์มีบทบาทในการช่วยเหลือครูในคานาการเรียนการสอนน้อยที่สุด

ข้อ ๒๕. ศึกษานิเทศก์จังหวัด ศึกษานิเทศก์อำเภอ หัวหน้าส่วนการศึกษา และหัวหน้า
หมวดการศึกษา ช่วยโรงเรียนปรับปรุงงานวิชาการมากน้อยเพียงใด จากข้อนี้ ผู้บริหาร
ได้ให้ความเห็นว่า กลุ่มผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียนดังกล่าวนี้ ช่วยเหลือโรงเรียนน้อย
และบอบที่สุดรวมกันมีจำนวนร้อยละ ๕๐.๐๐ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่า กลุ่มผู้บริหาร
ที่ไม่ประจำโรงเรียนช่วยเหลือโรงเรียนน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๓๙.๕๔ และ
เมื่อรวมความเห็นกับผู้ที่ตอบว่า ผู้บริหารเหล่านี้ไม่เคยมาช่วยปรับปรุงงานวิชาการเลย
จะมีจำนวนร้อยละ ๔๔.๘๓ อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบข้อมูลนี้แล้ว ผู้บริหารมีความ
เห็นว่าศึกษานิเทศก์จังหวัด ศึกษานิเทศก์อำเภอ หัวหน้าส่วนการศึกษา และหัวหน้าหมวดการ
ศึกษาได้ช่วยโรงเรียนปรับปรุงงานวิชาการอยู่บ้าง แต่ก็มีผู้บริหารเกินกว่าร้อยละ ๕๐.๐๐
ที่มีความเห็นว่าผู้บริหารเหล่านี้ยังไม่ได้ช่วยงานวิชาการเท่าที่ควร

เมื่อพิจารณางานโดยส่วนรวมทั้ง ๑๕ ข้อ เกี่ยวกับการบริหารงานคานาวิชาการตาม
ความเห็นของกลุ่มผู้บริหารแล้ว จะเห็นว่าผู้บริหารที่มีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงาน
คานานี้มากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๔๘.๕๐ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่าโรงเรียน
ปฏิบัติงานคานานี้น้อยและน้อยที่สุด รวมกันมีจำนวนร้อยละ ๔๒.๐๙ ส่วนผู้มีความเห็นอย่าง
อื่น มีจำนวนร้อยละ ๔.๓๙

แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่า โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ได้ปฏิบัติงานคานาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับ
พอสมควร อย่างไรก็ตามความเห็นของผู้บริหารดังกล่าวนี้มิได้หมายความว่า โรงเรียน
ปฏิบัติมากที่สุดเพราะยังมีผู้ที่มีความเห็นขัดแย้งกับเรื่องนี้มีจำนวนใกล้เคียงกัน ดังข้อมูล
ดังกล่าว

ตารางที่ ๑๐ แสดงงานบริหารการศึกษาด้านการบริหารงานบุคคลในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามความเห็นของกลุ่มผู้บริหาร

ลำดับชั้นพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย, ไม่รวมมือ			
	ตรงที่สุด, ดีที่สุด		ตรง ดี		ตรงน้อย, ไม่ค่อยดี		ขาดหลักเกณฑ์		ไม่ทราบ, ไม่แน่ใจ		ไม่ตอบ	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๒๖. ทานมีบทบาทวางนโยบาย คัดเลือก แต่งตั้ง โอนย้าย บุคลากรในโรงเรียน	๕	๖.๘๘	๑๕	๒๕.๐๐	๑๑	๑๘.๘๘	๘	๑๕.๕๒	๒๐	๓๕.๕๕	-	-
๒๗. ทานมีบทบาทวางระเบียบข้อมบังคับให้ คุณให้โทษบุคลากรในโรงเรียน	๕	๖.๘๘	๘	๑๕.๕๒	๑๓	๒๒.๕๑	๘	๑๕.๕๒	๒๓	๓๘.๖๖	-	-
๒๘. โรงเรียนได้รับการบรรจุครูตรงกับ ความต้องการ	๑	๑.๗๒	๒๒	๓๗.๘๓	๒๑	๓๖.๒๑	๘	๑๕.๕๒	๓	๕.๑๗	๒	๓.๕๕
๒๙. ทานมีส่วนร่วมพิจารณาในการคัดเลือก และบรรจุครู	๕	๖.๘๘	๘	๑๓.๘๐	๗	๑๒.๐๗	๓	๕.๑๗	๓๖	๖๒.๐๗	-	-
๓๐. โรงเรียนจัดสวัสดิการให้แก่ครู	๕	๘.๖๒	๑๖	๒๗.๕๘	๒๐	๓๕.๕๕	๘	๑๓.๘๐	๗	๑๒.๐๖	๒	๓.๕๕
๓๑. ครูให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน	๗	๑๒.๐๗	๓๖	๖๒.๐๗	๑๑	๑๘.๘๘	๑	๑.๗๒	-	-	๓	๕.๑๗
๓๒. ครูใหญ่ประเมินผลการปฏิบัติงานของ ครูอย่างมีหลักเกณฑ์และยุติธรรม	๑๐	๑๗.๒๕	๓๐	๕๑.๗๓	๑๐	๑๗.๒๕	๑	๑.๗๒	๕	๘.๖๒	๒	๓.๕๕
๓๓. การจัดอัตรากำลังครูมีความเหมาะสม	๒	๓.๕๕	๕๑	๘๐.๖๘	๑๑	๑๘.๘๘	๑	๑.๗๒	๓	๕.๑๗	-	-

ตารางที่ ๑๐ (ต่อ) แสดงการบริหารงานบุคคล ตามความเห็นของกลุ่มผู้บริหาร

ลำดับชั้นพฤติกรรม พฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย, ไม่ร่วมมือ		ไม่ตอบ	
	ตรงที่สุด	ดีที่สุด	ตรง	ดี	ตรงน้อย	ไม่ค่อยดี	ขาดหลักเกณฑ์	ไม่ทราบ	ไม่แน่ใจ			
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๓๔. ทานทราบนโยบายของโรงเรียน เกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ	๖	๑๐.๓๔	๔๓	๗๔.๑๔	๕	๘.๖๖	๖	๓.๔๕	-	-	๖	๓.๔๕
๓๕. ครูใหญ่แนะนำช่วยเหลือครูในการ ปฏิบัติงานต่าง ๆ	๙	๑๕.๕๖	๓๐	๕๑.๗๓	๑๖	๒๐.๖๘	๑	๑.๗๖	-	-	๖	๑๐.๓๔
๓๖. ครูใหญ่ช่วยแก้ไขปรับปรุงขอบบพร่อง ในการทำงานของครู	๖	๑๐.๓๔	๒๙	๕๐.๐๐	๑๑	๑๘.๙๗	๕	๘.๖๖	-	-	๗	๑๒.๐๗
๓๗. ทานมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะ แก่ผู้มีอำนาจในการเลื่อนเงินเดือน	๕	๘.๖๖	๒๕	๔๓.๑๑	๑๖	๒๐.๖๘	๘	๑๓.๗๙	๘	๑๓.๗๙	-	-
๓๘. โรงเรียนวางแผนการปฏิบัติงาน	๖	๑๐.๓๔	๓๐	๕๑.๗๓	๑๖	๒๖.๕๘	๖	๑๐.๓๔	-	-	๕	๘.๖๖
๓๙. ครูมีโอกาสแสดงความคิดเห็น แนะนำ ครูใหญ่ในการบริหารงาน	๓	๕.๑๗	๒๕	๔๓.๑๑	๑๔	๒๒.๖๒	๘	๑๓.๗๙	๑	๑.๗๖	๗	๑๒.๐๗
๔๐. ทานเคยโต้แย้งคำสั่งหรือการบริหาร งานของผู้บังคับบัญชา	๓	๕.๑๗	๑๐	๑๗.๒๔	๑๗	๒๘.๓๖	๑๖	๒๖.๕๘	๘	๑๓.๗๙	๕	๘.๖๖
รวม	๗๑	๘.๑๖	๓๖๘	๕๖.๓๐	๑๙๑	๒๑.๙๖	๘๗	๑๐.๐๐	๑๑๔	๑๓.๑๐	๓๙	๕.๕๘

จากตารางที่ ๑๐ แสดงการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของกลุ่มผู้บริหาร ซึ่งมีแบบสอบถาม
ตั้งแต่ข้อ ๒๖ ถึงข้อ ๔๐ รวม ๑๕ ข้อ ซึ่งจะวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ข้อ ๒๖. ท่านมีบทบาทในการวางแผนนโยบายเกี่ยวกับการคัดเลือก บรรจุ แต่งตั้ง
โอน ย้าย ให้อุทิศให้โทษบุคลากรของโรงเรียน จากคำถามนี้ ผู้บริหารได้ให้ความเห็น
ว่า ตนไม่มีบทบาทในเรื่องนี้เลย มีจำนวนร้อยละ ๓๔.๔๔ และผู้บริหารได้ให้ความเห็นว่า
ตนมีบทบาทในเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๔.๔๔ ซึ่งเมื่อนำมารวมกัน
จะมีจำนวนร้อยละ ๖๘.๘๘ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ตนมีบทบาทมากในการ
วางแผนนโยบายเกี่ยวกับการคัดเลือก บรรจุ แต่งตั้ง โอน ย้าย ให้อุทิศให้โทษบุคลากรของ
โรงเรียนมีจำนวนร้อยละ ๓๑.๐๓ จากข้อมูลนี้จะเห็นว่าผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นว่า
ตนมีบทบาทเกี่ยวกับเรื่องนี้น้อย

ข้อ ๒๗. ท่านมีบทบาทในการวางระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการคัดเลือก บรรจุ
แต่งตั้ง โอน ย้าย ให้อุทิศให้โทษบุคลากรของโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารได้ให้ความเห็นว่า
ตนไม่มีบทบาทในการวางระเบียบข้อบังคับเลย มีจำนวนร้อยละ ๓๘.๖๖ ส่วนผู้บริหาร
ที่ตอบว่าตนมีบทบาทในเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๗.๕๓ แต่ผู้บริหาร
อีกจำนวนหนึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๒.๘๑ มีความเห็นขัดแย้งว่า ตนมีบทบาทในการวาง
ระเบียบข้อบังคับเป็นอย่างมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบทบาทในการวางระเบียบข้อบังคับ
เกี่ยวกับการคัดเลือก บรรจุ แต่งตั้ง โอนย้าย ให้อุทิศให้โทษบุคลากรเป็นเรื่องของผู้บริหาร
ระดับสูงแต่เพียงฝ่ายเดียว ส่วนผู้บริหารซึ่งประจำโรงเรียนไม่มีบทบาทเกี่ยวกับเรื่องนี้
เลย

ข้อ ๒๘. โรงเรียนได้รับการบรรจุครูที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของโรง
เรียน ซึ่งผู้บริหารที่มีความเห็นว่าโรงเรียนได้รับการบรรจุครูตรงนอมีจำนวนร้อยละ
๕๑.๗๓ แต่ผู้บริหารอีกจำนวนหนึ่งให้ความเห็นว่า โรงเรียนได้รับการบรรจุครูตรงและ
ตรงที่สุดรวมกันมีจำนวนร้อยละ ๓๘.๖๕ จากข้อมูลนี้แสดงว่า ผู้บริหารให้ความเห็นว่า

โรงเรียนได้รับการบรรจุครูที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการ แต่ก็มีผู้บริหารอยู่ไม่ใช่น้อย
ที่มีความเห็นว่า โรงเรียนได้รับครูบรรจุไม่ตรงกับความต้องการ

ข้อ ๒๙. ท่านมีส่วนร่วมพิจารณาในการคัดเลือกและบรรจุบุคลากร ซึ่งกลุ่มผู้บริหาร
ได้ตอบคำถามว่า ตนไม่มีส่วนรวมในเรื่องนี้เลย มีจำนวนร้อยละ ๖๒.๐๗ ส่วนผู้บริหารที่
ตอบว่า ตนมีส่วนร่วมน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน ในเรื่องนี้มีจำนวนร้อยละ ๑๗.๒๔ แต่ผู้บริหาร
ที่มีความเห็นขัดแย้งว่า มีส่วนรวมมากที่สุดมีจำนวนร้อยละ ๒๐.๖๙ จากข้อมูลนี้ จะเห็นว่า
ผู้บริหารส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่า การพิจารณาคัดเลือกและบรรจุบุคลากรนั้น ตนไม่มี
ส่วนรวมในเรื่องนี้เลย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารระดับสูงมีอำนาจและสิทธิในการที่จะ
จัดทำเรื่องนี้แต่เพียงฝ่ายเดียว

ข้อ ๓๐. โรงเรียนจัดสวัสดิการให้แก่ครูในโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารได้ให้ความ
เห็นว่า โรงเรียนจัดสวัสดิการให้กับครูน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๔.๒๔
และเมื่อนำไปรวมกับผู้บริหารที่มีความเห็นว่า โรงเรียนไม่เคยมีสวัสดิการเลย จะมีจำนวน
ร้อยละ ๖๐.๓๔ ส่วนผู้ที่มีความเห็นว่าโรงเรียนได้จัดสวัสดิการให้แก่ครูมากและมากที่สุด
รวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๖.๒๑ แสดงว่าการสวัสดิการที่ทางโรงเรียนให้กับครูนั้น มีอยู่
ในระดับน้อยยังไม่สามารถสนองความต้องการของครูอีกมาก

ข้อ ๓๑. ครูให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานคานต่าง ๆ ของโรงเรียน จากข้อ
นี้ผู้บริหารที่มีความเห็นว่าครูให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานคานต่าง ๆ เป็นอย่างมาก
และมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๗๔.๑๔ ส่วนที่มีความเห็นว่าครูให้ความร่วมมือ
มีจำนวนร้อยละ ๒๐.๖๙ จากข้อมูลนี้ ผู้บริหารมีความเห็นว่า การปฏิบัติงานภายในโรง
เรียนนั้น ครูให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก แสดงว่าความร่วมมือช่วย
เหลือในการปฏิบัติงานของครูมีมาก จะเห็นจากข้อมูลดังกล่าว

ข้อ ๓๒. ครูใหญ่ประเมินผลการปฏิบัติงานของครู เพื่อพิจารณาความชอบอย่างมี
หลักเกณฑ์ และยุติธรรม ซึ่งผู้บริหารมีความเห็นว่าครูใหญ่ประเมินผลด้วยความยุติธรรมที่

และมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๘.๘๘ แต่ผู้บริหารที่เห็นขัดแย้งว่า ครูใหญ่ประเมินผลของครูไม่คอยดีและขาดหลักเกณฑ์ จำนวนร้อยละ ๑๘.๖๖ อย่างไรก็ตามผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ครูใหญ่ประเมินผลการปฏิบัติงานของครูอย่างมีหลักเกณฑ์ และมีความยุติ-ธรรมอย่างดี ซึ่งจะเห็นได้จากขอมูลดังกล่าว

ข้อ ๓๓. ความเหมาะสมในการจัดอัตรากำลังครูในโรงเรียน เกี่ยวกับเรื่องนี้ผู้บริหารได้ให้ความเห็นว่า การจัดอัตรากำลังครูในโรงเรียนมีความเหมาะสมมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๙๔.๑๔ แต่ผู้บริหารที่เห็นขัดแย้งว่า การจัดอัตรากำลังครูนี้มีความเหมาะสมน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๒๐.๖๘ จากขอมูลนี้ผู้บริหารส่วนใหญ่ยอมรับว่า การจัดอัตรากำลังครูในโรงเรียนมีความเหมาะสม แสดงว่าโรงเรียนประถมศึกษาศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยส่วนใหญ่มีครูจำนวนเพียงพอ แต่มีไคหมายความว่าจะไม่มีปัญหาเสียเลย เพราะผู้บริหารอีกเกินร้อยละ ๒๐ ที่ให้ความเห็นว่าการจัดอัตรายังไม่เหมาะสม

ข้อ ๓๔. ทานทราบนโยบายของโรงเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานคานต่าง ๆ ของโรงเรียน ข้อนี้ผู้บริหารได้ตอบคำถามนี้ว่า ทานทราบนโยบายการปฏิบัติงานของโรงเรียนมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๘๔.๔๘ แต่มีผู้บริหารอีกจำนวนหนึ่งตอบว่า ทานทราบนโยบายเกี่ยวกับการปฏิบัติงานคานต่าง ๆ ของโรงเรียนน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๑๒.๐๙ แสดงว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าทานทราบนโยบายของโรงเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานคานต่าง ๆ เป็นอย่างมาก

ข้อ ๓๕. ครูใหญ่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ครูในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารมีให้ความเห็นว่า ครูใหญ่ได้ให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำเป็นอย่างดีมากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๖๙.๒๕ แต่ผู้บริหารอีกจำนวนหนึ่งมีความเห็นตรงข้ามว่า ครูใหญ่ให้ความช่วยเหลือคานต่าง ๆ แก่ครูน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๒๒.๔๑ จากขอมูลนี้ผู้บริหารส่วนใหญ่ลงความเห็นว่า ครูใหญ่ได้ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ครูในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของโรงเรียนเป็นอย่างมาก

ขอ ๓๖. ครูใหญ่ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในการทำงานของครู ซึ่งกลุ่มผู้บริหารที่มีความเห็นว่า ครูใหญ่ช่วยแก้ไขเรื่องนี้บ่อยและบ่อยที่สุดรวมกันมีจำนวนร้อยละ ๖๐.๓๔ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งเกี่ยวกับเรื่องนี้มีความเห็นว่า ครูใหญ่ช่วยแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๒๗.๕๕ จากข้อมูลนี้ ผู้บริหารส่วนใหญ่จึงมีความเห็นว่า ครูใหญ่ได้ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในการทำงานของครูบ่อยครั้ง แสดงว่าครูใหญ่ส่วนใหญ่มีความเอาใจใส่ช่วยเหลือครู เพื่อขจัดปัญหาต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานรวมกัน

ขอ ๓๗. ท่านมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้มีอำนาจในการเลื่อนเงินเดือนครู จากข้อมูลนี้ผู้บริหารได้ตอบคำถามนี้ว่า คนมีส่วนร่วมในเรื่องนี้มากและมากที่สุดรวมกันมีจำนวนร้อยละ ๕๑.๗๓ แต่ผู้บริหารอีกจำนวนหนึ่งได้ตอบคำถามนี้ว่า คนมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะในเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๔.๔๘ และเมื่อนำความเห็นนี้ไปรวมกับผู้บริหารที่ตอบว่า ไม่มีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้มีอำนาจในการเลื่อนเงินเดือนครูแล้วจะเห็นว่า มีจำนวนร้อยละ ๔๘.๒๗ จากข้อมูลนี้แสดงว่า ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะในการเลื่อนเงินเดือนครู คือมีผู้บริหารจำนวนหนึ่งมีส่วนร่วมในข้อเสนอแนะแก่ผู้มีอำนาจ ส่วนผู้บริหารอีกจำนวนหนึ่งมีส่วนร่วมน้อยที่สุดและจะแทบจะไม่มีบทบาทในเรื่องนี้เลย

ขอ ๓๘. โรงเรียนวางแผนการปฏิบัติงานต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ ผู้บริหารได้ให้ความเห็นว่า โรงเรียนมีการวางแผนบ่อยและบ่อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๕.๑๘ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนวางแผนการปฏิบัติงานต่าง ๆ น้อยและน้อยที่สุดรวมกันมีจำนวนร้อยละ ๓๗.๕๓ จากข้อมูลดังกล่าวพอสรุปได้ว่า ผู้บริหารได้ให้ความเห็นว่าโรงเรียนมีการวางแผนงานเพื่อปฏิบัติงานต่าง ๆ บ่อยครั้ง แต่ก็มีผู้บริหารจำนวนเกินร้อยละ ๓๕.๐๐ มีความเห็นว่า โรงเรียนไม่ค่อยได้วางแผนในการดำเนินงานภายในโรงเรียนแต่อย่างใด

ขอ ๓๙. ครูมีโอกาสแสดงความคิดเห็นแนะนำครูใหญ่เกี่ยวกับการบริหาร

โรงเรียนมากน้อยเพียงใดนั้น ผู้บริหารให้ความเห็นว่า ครุมีโอกาสแสดงความคิดเห็น มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๕.๒๕ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นว่า ครุมีโอกาส แสดงความคิดเห็น น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๗.๕๓ จากข้อมูลผู้บริหาร มีความคิดเห็นวาทครุมีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียน แต่อย่างไร ก็ตามความเห็นจำนวนใกล้เคียงกันนี้มีความเห็นว่า ครูใหญ่มักปฏิบัติงานตามลำพัง ไม่คอย รับฟังขอเสนอแนะและความคิดเห็นจากครู

ข้อ ๔๐. ท่านเคยโต้แย้งคำสั่งหรือการบริหารงานของผู้บังคับบัญชาชั้นสูงบอย เพียงใดนั้น ผู้บริหารที่ตอบว่า คนโต้แย้งคำสั่งน้อยครั้งและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวน ร้อยละ ๕๖.๕๐ แต่ผู้บริหารอีกจำนวนหนึ่งซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๒.๔๑ ได้ตอบคำถามนี้ว่า คนเคยโต้แย้งคำสั่งหรือโต้แย้งการบริหารงานของผู้บังคับบัญชาน้อยครั้ง จากข้อมูลนี้แสดง ว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่ค่อยโต้แย้งคำสั่งหรือการบริหารงานของผู้บังคับบัญชา ทั้งนี้อาจ เป็นใควาผู้บริหารส่วนใหญ่ชินตอการรับคำสั่งผู้มีอำนาจเหนือขึ้นไป

เมื่อพิจารณางานโดยส่วนรวมทั้ง ๑๕ ข้อ ในดานการบริหารงานบุคคลความ ความเห็นของผู้บริหารแล้ว พอสรุปใควา ผู้บริหารครึ่งหนึ่งลงความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติ งานดานนี้มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๐.๔๖ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้ง ว่า โรงเรียนใคปฏิบัติงานดานนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๑.๕๖ ส่วนผู้ บริหารที่มีความเห็นเป็นอยางอื่นมีจำนวนนอยร้อยละ ๑๗.๑๐

แสดงใให้เห็นว่าผู้บริหารจำนวนครึ่ง มีความเห็นว่าโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด องคการบริหารส่วนจังหวัดใภาคใโต ใคปฏิบัติงานดานการบริหารบุคคลอยู่ในระดับปาน กลางเพราะยังมีผู้บริหารจำนวนนอยที่มีความเห็นขัดแย้งในเรื่องนี้

ตารางที่ ๑๑ แสดงงานบริหารการศึกษาค้นหาการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของกลุ่มผู้บริหาร

ลำดับชั้นพฤติกรรม พฤติกรรม	มากที่สุด น้อยที่สุด ไม่ทุกสำรวจ ไม่มีปัญหา		มาก บ่อย น้อยที่สุด		น้อย		น้อยที่สุด น้อย		ไม่เคย ไม่มี ไม่แน่ใจ มากที่สุด		ไม่ตอบ	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๔๑. การสำรวจเด็กเข้าเรียน ไม่มีเด็กใน เกณฑ์บังคับทุกสำรวจ	๗	๑๒.๐๗	๒๖	๔๔.๘๒	๑๓	๒๒.๕๒	๑๐	๑๗.๒๕	-	-	๒	๓.๔๕
๔๒. ทานแกไขปัญหาเด็กในเกณฑ์บังคับ แต่ ขาดเรียนเนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ	๒	๓.๔๕	๑๘	๓๑.๐๓	๑๖	๒๐.๖๘	๒๒	๓๗.๕๓	๒	๓.๔๕	๒	๓.๔๕
๔๓. โรงเรียนจัดให้มีการวิเคราะห์หวัจัย เกี่ยวกับเด็ก เป็นรายบุคคล	๒	๓.๔๕	๘	๑๓.๗๘	๑๒	๒๐.๖๘	๑๖	๒๗.๕๘	๑๔	๒๔.๑๔	๖	๑๐.๓๔
๔๔. โรงเรียนเครงครัดระเบียบปกครอง	๕	๘.๖๒	๓๒	๕๕.๑๗	๑๓	๒๒.๕๒	๔	๖.๘๐	๑	๑.๗๒	๓	๕.๑๗
๔๕. ครูช่วยเหลือนักเรียนจัดกิจกรรม	๕	๘.๖๒	๓๓	๕๖.๘๐	๑๒	๒๐.๖๘	๓	๕.๑๗	-	-	๕	๘.๖๒
๔๖. โรงเรียนฝึกนักเรียนทำงานร่วมกัน	๑	๑.๗๒	๓๔	๕๘.๖๓	๑๒	๒๐.๖๘	๖	๑๐.๓๔	-	-	๕	๘.๖๒
๔๗. ผู้ปกครองเอาใจใส่ปัญหานักเรียน	๑	๑.๗๒	๒๑	๓๖.๒๑	๒๕	๔๓.๑๑	๘	๑๓.๗๘	-	-	๓	๕.๑๗
๔๘. ลูกเสืออนุภาชาคบ้ำเพื่อประโยชน์	-	-	๒๒	๓๗.๕๓	๒๑	๓๖.๒๑	๘	๑๓.๗๘	๕	๘.๖๒	๒	๓.๔๕
๔๙. โรงเรียนจัดชุมนุมกิจกรรมเสริมหลักสูตร	-	-	๑๔	๒๔.๑๔	๒๔	๔๑.๗๘	๙	๑๕.๕๒	๘	๑๓.๗๘	๓	๕.๑๗
๕๐. ครูเอาใจใส่ความประพฤตินักเรียน	๔	๖.๘๖	๒๓	๓๙.๖๖	๑๘	๓๑.๐๔	๙	๑๕.๕๒	๑	๑.๗๒	๓	๕.๑๗
รวม	๒๗	๔.๖๕	๒๓๑	๓๙.๘๓	๑๖๖	๒๗.๕๓	๘๕	๑๖.๓๘	๓๑	๕.๓๕	๓๔	๕.๘๖

จากตารางที่ ๑๑ แสดงการบริหารงานกิจการนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของกลุ่มผู้บริหาร โดยแบบสอบถาม เริ่มตั้งแต่ข้อ ๔๑ จนถึงข้อ ๕๐ รวม ๑๐ ข้อ ซึ่งจะโค้วเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ข้อ ๔๑. การสำรวจเด็กก่อนเข้าเรียนมีเด็กในเกณฑ์บังคับตกรวมน้อยเพียง ใคนั้น เกี่ยวกับเรื่องนี้ผู้บริหารได้ให้ความเห็นว่า มีเด็กในเกณฑ์บังคับตกรวมน้อยและน้อย ที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๒๓.๒๔ แต่ผู้บริหารเพียงร้อยละ ๑๓.๒๔ ให้ความเห็นว่า มีเด็ก ตกรวมน้อย อย่างไรก็ตามจากข้อมูลนี้แสดงว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ลงความเห็นว่ามีเด็ก ในเกณฑ์บังคับตกรวมน้อยอยู่บ้าง แต่มีจำนวนไม่มาก

ข้อ ๔๒. ท่านต้องแก้ไขปัญหาเด็กในเกณฑ์บังคับเข้าเรียน แต่ขาดเรียนเนื่องจาก มีสาเหตุต่าง ๆ นั้น ผู้บริหารได้ตอบคำถามนี้ว่า คนแก้ไขเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มี จำนวนร้อยละ ๕๑.๓๒ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งในเรื่องนี้ตอบว่า ท่านต้องแก้ไขปัญหา เด็กขาดเรียนเนื่องจากมีสาเหตุต่าง ๆ บ่อยและบ่อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๑.๓๔ แสดงให้เห็นว่า ปัญหาเด็กขาดเรียนจากจำนวนความเห็นของผู้บริหารทั้ง ๒ ฝ่ายนี้ ผู้บริหาร เกินกว่าครึ่งมีความเห็นว่า แก้ไขปัญหานี้น้อย แต่อีกเกินร้อยละ ๔๐.๐๐ ขึ้นไป มีปัญหาต้อง แก้ไขมาก สำหรับการแก้ไขปัญหาดัง ๆ นี้ ถ้าผู้บริหารแก้ไขน้อยครั้งนับว่าเป็นผลดี แสดง ว่าเด็กที่ขาดเรียนเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ มีน้อยหรือแทบจะไม่มีเลย

ข้อ ๔๓. โรงเรียนเคยจัดให้มีการวิเคราะห์หรือวิจัยเกี่ยวกับเด็กเป็นรายบุคคล มากน้อยเพียงใคนั้น ผู้บริหารมีความเห็นว่า โรงเรียนจัดทำเรื่องนี้น้อยที่สุด มีจำนวนร้อย ละ ๔๘.๒๔ และผู้บริหารอีกจำนวนหนึ่งมีความเห็นว่า โรงเรียนไม่เคยจัดทำเรื่องนี้เลย มีจำนวนร้อยละ ๒๔.๑๔ ส่วนผู้บริหารที่มีความเห็นว่า โรงเรียนมีการวิเคราะห์หรือวิจัย บ่อยและบ่อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๑๓.๒๔ แสดงว่า งานด้านการวิเคราะห์หรือวิจัยเกี่ยว กับเด็กเป็นรายบุคคล โรงเรียนจัดทำน้อยที่สุด และแทบจะไม่ได้ทำเลย ซึ่งรวมความเห็น แล้วจะมีจำนวนร้อยละ ๗๒.๔๒

ข้อ ๔๔. โรงเรียนเครงครัดต่อระเบียบในการปกครองเพียงใด ขอนี้ผู้บริหารที่มีความเห็นว่า โรงเรียนเครงครัดต่อระเบียบมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๕.๕๒ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนเครงครัดในเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๒๕.๔๖ แสดงว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ยอมรับว่า โรงเรียนมีความเครงครัดต่อระเบียบในการปกครองมาก

ข้อ ๔๕. ครูช่วยเหลือนักเรียนจัดกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งผู้บริหารที่มีความเห็นว่า ครูให้ความช่วยเหลือมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๕.๕๒ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นว่า การจัดกิจกรรมครูให้ความช่วยเหลือน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๒๕.๔๖ แสดงว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ยอมรับว่า ครูได้ให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เป็นอย่างมาก

ข้อ ๔๖. โรงเรียนฝึกให้นักเรียนทำงานรวมกันเป็นหมู่คณะ ในข้อนี้ผู้บริหารที่มีความเห็นว่า การทำงานรวมกันโรงเรียนฝึกมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๐.๓๕ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นตรงข้ามว่า โรงเรียนได้ฝึกเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๑.๐๓ จากขอมูลนี้ผู้บริหารยอมรับว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มุ่งให้นักเรียนรู้จักการทำงานรวมกันเป็นหมู่คณะ

ข้อ ๔๗. ผู้ปกครองเอาใจใส่ความเป็นอยู่และปัญหาของนักเรียนมากน้อยเพียงใดนั้น เรื่องนี้ผู้บริหารได้ให้ความเห็นว่า ผู้ปกครองเอาใจใส่ปัญหาของนักเรียนน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๖.๕๐ แต่ผู้บริหารอีกจำนวนหนึ่งให้ความเห็นว่า ผู้ปกครองเอาใจใส่ความเป็นอยู่และปัญหาของนักเรียนมากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๓๗.๕๓ จากขอมูลนี้แสดงว่า ผู้บริหารเกินกว่าครึ่งมีความเห็นว่า ผู้ปกครองไม่ค่อยได้เอาใจใส่ความเป็นอยู่และปัญหาของนักเรียนเท่าที่ควร

ข้อ ๔๘. ลูกเสือและอนุภาซาคบ่าเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชนมากน้อยเพียงใด ผู้บริหารที่มีความเห็นว่า ลูกเสือและอนุภาซาคบ่าพหามาตชุมชนน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๐.๐๖ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ลูกเสือและอนุภาซาคบ่าช่วย

บ้ำเพ็ญประโยชน์ชนคอบุชคนมาก มีจำนวนรอยละ ๓๗.๕๓ จากข้อมูลนี้ผู้บริหารจำนวนครึ่งหนึ่งมีความเห็นว่า ลูกเสือและอนุภาซาคยังไม่โคบ้ำเพ็ญประโยชน์ชนคอบุชคนเทอที่ควร

ขอ ๔๘. โรงเรียนจค้ใหม่ชุนนุกกิจกรรมเสริมหลักสูตร เกี่ยวกับเรื่องน้ผู้บริหารมีความเห็นว่า โรงเรียนจค้ใหม่ชุนนุกกิจกรรมนอยและนอยที่สุครวมกัน มีจำนวนรอยละ ๕๗.๓๐ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นว่าโรงเรียนจค้กิจกรรมคานนมาก มีจำนวนรอยละ ๒๔.๑๔ อยางไรก็ตาม เป็นที่น้สังเกตว้โรงเรียนที่ไม่มีชุนนุกกิจกรรมในโรงเรียนเลย มีจำนวนรอยละ ๑๓.๗๕ เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลน้แล้วผู้บริหารมีความเห็นว่า โรงเรียนระดับประถมศึกษาค้ค้คองค้การบริหารสวนจ้หวัดในภาคใต้ ยังไม่ค้จค้หรือจค้ใหม่ชุนนุกกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอยที่สุค้ ค้มีจำนวนรอยละ ๗๑.๐๕ แสดงว้โรงเรียนอ้จจะยังมองไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตร จึงยังไม่ได้จค้ใหม่เทอที่ควร

ขอ ๕๐. ครุชว้กันสอคสองและเอาใจใส่ความประพฤติของนักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียน ซึ่งความเห็นของผู้บริหารที่มีความเห็นว่า ครุชว้สอคสองเรื่องน้มากและมากที่สุครวมกัน มีจำนวนรอยละ ๔๖.๕๖ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นช้ค้แยงว้ ครุชว้สอคสองและเอาใจใส่ความประพฤติของนักเรียนนอยและนอยที่สุค้ มีจำนวนรอยละ ๔๖.๕๖ เป็นที่น้สังเกตว้ความเห็นของผู้บริหารในเรื่องน้มีจำนวนเทอกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว้ผู้บริหารสองกลุ่มมีความเห็นช้ค้แยงกันในการปฏิบัติหน้ที่ของครุและการเอาใจใส่ดูแลความประพฤติของเด็กทั้งในและนอกโรงเรียน จากข้อมูลน้อ้จจะสรุปค้ว้ ครุปฏิบัติหน้ที่อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณางานโดยสวนรวมทั้ง ๑๐ ขอ ในค้านการบริหรงานกิจกรรมนักเรียนตามความเห็นของผู้บริหารแล้ว พอจะสรุปค้ว้ ผู้บริหารที่มีความเห็นว่าโรงเรียนค้ปฏิบัติง้ในค้านน้มากและมากที่สุครวมกัน มีจำนวนรอยละ ๔๔.๔๔ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นช้ค้แยงว้โรงเรียนค้ปฏิบัติงานค้านน้ นอยและนอยที่สุครวมกัน มีจำนวนรอยละ ๔๔.๓๑ เกี่ยวกับงานกิจกรรมนักเรียนน้จะสังเกตเห็นว้ ความเห็นของผู้บริหารมีจำนวนใกล้เคียงกัน ไม่ค้กต่างกันมากน้ก

แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาค
ใต้มีโรงเรียนจำนวนหนึ่งปฏิบัติงานด้านการบริหารกิจการนักเรียนอยู่ในระดับมาก และมี
โรงเรียนอีกจำนวนหนึ่งมีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านี้น้อย ซึ่งทั้งสองฝ่ายมี
จำนวนใกล้เคียงกัน จึงพอจะสรุปได้ว่า การปฏิบัติงานค่านี้นี้ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของกลุ่มผู้บริหาร

ลำดับชั้นพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่มี	
	คิดสูงสุด		คิด		ไม่คิด		ไม่คิดเลย		ไม่แน่ใจ		ไม่ตอบ	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๕๑. กฎหมายและระเบียบงานธุรการ เป็นอุปสรรค	๕	๘.๖๓	๑๘	๓๑.๐๓	๒๓	๓๙.๖๖	๙	๑๕.๕๒	-	-	๓	๕.๑๗
๕๒. โรงเรียนยึดถือระเบียบข้อบังคับในการปฏิบัติงานด้านธุรการ	๘	๑๓.๙๙	๔๒	๗๖.๘๖	๕	๘.๖๒	๑	๑.๗๒	-	-	๒	๓.๕๕
๕๓. ระเบียบการแค้น เดือน ปีเกิด ที่ใช้ในโรงเรียนเกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน	๘	๑๓.๙๙	๑๑	๑๘.๙๙	๑๘	๓๑.๐๔	๑๕	๒๕.๘๖	๓	๕.๑๗	๓	๕.๑๗
๕๔. โรงเรียนรับเงินงบประมาณหมวดค่าใช้สอย	-	-	๗	๑๒.๐๗	๒๑	๓๖.๒๑	๑๗	๒๙.๓๑	๑๑	๑๘.๙๖	๒	๓.๕๕
๕๕. โรงเรียนปฏิบัติตามระเบียบการเงินเคร่งครัด	๘	๑๕.๕๒	๓๙	๖๗.๒๕	๕	๘.๖๒	๒	๓.๕๕	-	-	๓	๕.๑๗
๕๖. ครูใหญ่รับผิดชอบงานก่อสร้าง	๒๐	๓๔.๕๙	๒๗	๔๖.๕๕	๑๐	๑๗.๒๔	๑	๑.๗๒	-	-	-	-
๕๗. โรงเรียนได้รับความสะดวกในการติดต่อรับส่งเอกสารหนังสือราชการ	๗	๑๒.๐๗	๓๙	๖๗.๒๕	๘	๑๓.๙๙	๔	๖.๘๘	-	-	-	-
๕๘. โรงเรียนจัดทำทะเบียนและสถิติเป็นปัจจุบัน	๖	๑๐.๓๔	๓๙	๖๗.๒๕	๑๑	๑๘.๙๖	๒	๓.๕๕	-	-	-	-
๕๙. โรงเรียนมีครูธุรการเพียงพอ	-	-	๑๐	๑๗.๒๔	๑๕	๒๕.๙๑	๘	๑๓.๙๙	๒๖	๔๔.๘๓	-	-
๖๐. โรงเรียนมีวิธีจัดเก็บรักษาเอกสาร	๔	๖.๘๘	๓๕	๖๐.๓๕	๘	๑๓.๘๐	๑	๑.๗๒	๖	๑๐.๓๕	๔	๖.๘๘
รวม	๖๗	๑๑.๕๕	๒๖๗	๔๖.๐๔	๑๒๓	๒๑.๒๑	๖๐	๑๐.๓๔	๔๖	๗.๙๓	๑๗	๒.๘๓

จากตารางที่ ๑๒ แสดงการบริหารงานด้านธุรการ การเงิน และการบริหาร
ของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของ
กลุ่มผู้บริหาร โดยแบบสอบถามเริ่มตั้งแต่ข้อ ๕๑ จนถึงข้อ ๖๐ รวม ๑๐ ข้อ ซึ่งจะได
วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ข้อ ๕๑. กฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับงานธุรการที่โรงเรียนถือปฏิบัติอยู่เป็น
อุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนมากน้อยเพียงใดนั้น ผู้บริหารได้ให้ความเห็นว่า
กฎหมายและระเบียบเป็นอุปสรรคน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๐.๖๔ แต่ผู้
บริหารอีกจำนวนเพียงร้อยละ ๑๕.๕๒ ให้ความเห็นว่า กฎหมายและระเบียบดังกล่าวเป็น
อุปสรรคมากที่สุด แสดงว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ยอมรับว่ากฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับงาน
ธุรการของโรงเรียนที่ใช้อยู่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานของโรงเรียนน้อย

ข้อ ๕๒. โรงเรียนยึดถือระเบียบและข้อบังคับในการปฏิบัติงานด้านธุรการ ซึ่ง
ผู้บริหารที่มีความเห็นว่า โรงเรียนยึดถือระเบียบและข้อบังคับมากและมากที่สุดรวมกัน มี
จำนวนร้อยละ ๘๖.๒๑ แต่ผู้บริหารจำนวนเพียงร้อยละ ๑๐.๓๔ ให้ความเห็นว่า โรงเรียน
ยึดถือระเบียบและข้อบังคับน้อยและน้อยที่สุด จากข้อมูลนี้พอสรุปได้ว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่
ยอมรับว่า โรงเรียนยึดถือหลักเกณฑ์ระเบียบและข้อบังคับเป็นอย่างมากในการปฏิบัติงาน
ด้านธุรการ

ข้อ ๕๓. ระเบียบการแคว้นเดือนปีเกิดของโรงเรียน ที่โรงเรียนใช้อยู่ในปัจจุบัน
ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติ เกี่ยวกับเรื่องนี้ผู้บริหารได้ให้ความเห็นว่า ระเบียบการแคว้น
เดือนปีเกิด มีปัญหาน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๐.๐๑ แต่ผู้บริหารที่มีความ
เห็นขัดแย้งว่า ระเบียบการแคว้นเดือนปีเกิดนี้มีปัญหา มาก และมากที่สุดรวมกัน มีจำนวน
ร้อยละ ๓๑.๐๓ จากข้อมูลนี้แม้ว่าผู้บริหารจำนวนครึ่งหนึ่งจะมีความเห็นว่า ระเบียบการ
แคว้นเดือนปีเกิดของโรงเรียนมีปัญหาและอุปสรรคอยู่บ้าง แต่จำนวนเกินร้อยละ ๓๐.๐๐
ขึ้นไป ใดมีความเห็นว่า ระเบียบการแคว้นเดือนปีเกิดที่โรงเรียนใช้อยู่มีปัญหายุ่ยาก
ในการดำเนินการขอแก้ไข

ข้อ ๕๕. โรงเรียนได้รับการจัดสรรงบประมาณ หมวดค่าใช้สอย ตามความจำเป็น มักน้อยเพียงใด เกี่ยวกับเรื่องนี้ผู้บริหารที่มีความเห็นว่า โรงเรียนได้รับงบประมาณน้อย และน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๕.๕๒ และผู้บริหารที่ให้ความเห็นว่า โรงเรียนไม่ได้รับงบประมาณเลย มีจำนวนร้อยละ ๑๘.๘๖ แต่ผู้บริหารอีกจำนวนหนึ่งร้อยละ ๑๖.๐๓ ให้ความเห็นว่าโรงเรียนได้รับงบประมาณมาก จากข้อมูลนี้แสดงว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ยอมรับว่าการจัดสรรงบประมาณหมวดค่าใช้สอย จัดให้กับโรงเรียนต่าง ๆ ใคน้อย และบางโรงเรียนก็ไม่ได้รับเงินงบประมาณแต่อย่างใดเลย

ข้อ ๕๕. โรงเรียนปฏิบัติตามระเบียบการเงินและการพัสดุอย่างเคร่งครัด ขอนี้ผู้บริหารที่มีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัดมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๘๒.๓๖ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนเคร่งครัดในเรื่องนี้ น้อยและน้อยที่สุด มีเพียงจำนวนร้อยละ ๑๖.๐๓ แสดงว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ลงความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติตามระเบียบการเงินและการพัสดุอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๕๖. ครูใหญ่มีบทบาทรับผิดชอบเกี่ยวกับการก่อสร้างภายในโรงเรียนเพียงใด ขอนี้ผู้บริหารที่มีความเห็นว่าครูใหญ่มีบทบาทมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๘๑.๐๕ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นว่าครูใหญ่มีบทบาทรับผิดชอบเกี่ยวกับงานนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๑๘.๘๖ จากข้อมูลนี้ผู้บริหารส่วนใหญ่ลงความเห็นว่า ครูใหญ่มีบทบาทในการรับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งก่อสร้างภายในโรงเรียนมาก

ข้อ ๕๗. โรงเรียนได้รับความสะดวกในการติดต่อบริการ - ส่งเอกสาร และหนังสือราชการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้บริหารที่มีความเห็นว่า โรงเรียนได้รับความสะดวกในเรื่องนี้มากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๗๕.๓๖ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่า การติดต่อบริการ - ส่งเอกสาร และหนังสือราชการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้น โรงเรียนได้รับความสะดวกน้อยและน้อยที่สุด ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๐.๖๔ จากข้อมูลนี้พอสรุปได้ว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การติดต่อบริการ - ส่งเอกสารและหนังสือราชการกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องของ โรงเรียนได้รับการอำนวยความสะดวกมาก ซึ่งอาจแสดงว่าการติดต่อประสานงานในดานธุรการเป็นไปอย่างดี

ข้อ ๕๒. โรงเรียนจัดทำทะเบียนและสถิติเป็นปัจจุบัน ขอนี้ผู้บริหารที่มีความเห็นว่า โรงเรียนได้ทำเรื่องนี้เป็นปัจจุบันมากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๗๗.๕๕ แต่ผู้บริหารที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนจัดทำทะเบียนและสถิติเป็นปัจจุบันน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๒๒.๔๕ จากข้อมูลนี้ผู้บริหารส่วนใหญ่ได้ให้ความเห็นว่า งานธุรการในคานจัดทำทะเบียนและสถิติโรงเรียนได้จัดทำเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ซึ่งอาจแสดงถึงความเอาใจใส่ดูแลของผู้บริหารในงานคานนี้เป็นอย่างมาก

ข้อ ๕๕. ครูธุรการในโรงเรียนมีจำนวนเพียงพอมากน้อยเพียงใด เกี่ยวกับเรื่องนี้ผู้บริหารได้ให้ความเห็นว่า ในโรงเรียนไม่มีครูธุรการ มีจำนวนร้อยละ ๔๔.๘๓ ส่วนผู้บริหารที่ให้ความเห็นว่าครูธุรการในโรงเรียนมีน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๕.๑๗ แต่ผู้บริหารร้อยละ ๑๗.๒๔ มีความเห็นขัดแย้งว่ามีครูธุรการมากในโรงเรียน จากข้อมูลนี้พอจะสรุปได้ว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีครูธุรการโดยเฉพาะ เทาที่ปฏิบัติขณะนั้นทางโรงเรียนได้นำครูทางวิชาการบางคนทีพอจะมีความรู้อยู่บางมาปฏิบัติหน้าที่งานธุรการ

ข้อ ๖๐. โรงเรียนมีวิธีการจัดเก็บและรักษาเอกสารของทางราชการ ซึ่งผู้บริหารที่มีความเห็นว่า โรงเรียนมีวิธีการจัดเก็บที่ดีและดีที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๖๗.๒๔ ส่วนผู้บริหารที่ให้ความเห็นว่าโรงเรียนจัดเก็บรักษาเอกสารของทางราชการไม่ดี มีจำนวนร้อยละ ๑๕.๕๒ ส่วนผู้บริหารที่มีความเห็นไม่แน่ใจในเรื่องนี้มีจำนวนร้อยละ ๑๐.๓๔ จากความเห็นของผู้บริหารดังกล่าวแล้ว แสดงว่า การรักษาเอกสารของทางราชการ โรงเรียนมีวิธีการจัดเก็บรักษาเป็นอย่างดี

เมื่อพิจารณาจากโดยรวมทั้ง ๑๐ ข้อ ในคานการบริหารงาน ธุรการ การเงิน และการบริการ ตามความเห็นของผู้บริหารแล้ว พอสรุปได้ว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ที่มีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานคานนี้มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๗.๕๕ แต่ผู้บริหารอีกจำนวนหนึ่งมีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานคานนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๑.๕๕ ส่วนผู้มีความเห็นอย่างอื่นมีจำนวนร้อยละ ๗.๕๓

จากงานโดยส่วนรวมดังกล่าว ผู้บริหารลงความเห็นว่า โรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ได้ปฏิบัติงานด้านการบริหารงาน ชุรการ การ
เงิน และการบริการ อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างมาก

๒. นักวิชาการ

ในหมวดนี้จะได้เสนอข้อมูลตามความคิดเห็นของกลุ่มนักวิชาการ ซึ่งประกอบ
ด้วยครูและศึกษานิเทศก์ ซึ่งมีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นรวม ๑๘๕ คน แบบสอบถาม
ดังกล่าวจะครอบคลุมงานบริหารการศึกษาทั้ง ๕ ด้าน โดยจะเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล
งานละหนึ่งตาราง รวม ๕ ตารางด้วยกัน สำหรับรายละเอียดจะได้นำเสนอในตาราง
ดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ แสดงงานบริหารการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของนักวิชาการ

ลำดับชั้นพฤติกรรม พฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย ไม่แน่ใจ		ไม่ตอบ	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๑. ครูพบผู้ปกครอง เพื่อให้คำแนะนำ	๗	๓.๗๘	๕๕	๓๑.๘๘	๘๑	๔๓.๗๘	๒๙	๑๕.๖๘	๗	๓.๗๘	๒	๑.๐๘
๒. ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา	๕	๒.๗๐	๒๙	๑๕.๖๘	๘๘	๔๗.๕๖	๔๗	๒๕.๑๑	๑๖	๘.๖๕	-	-
๓. โรงเรียนจัดอบรมอาชีพแก่ประชาชน	๑	๐.๕๔	๑๐	๕.๔๑	๓๒	๑๗.๓๐	๔๗	๒๕.๑๑	๕๕	๒๙.๓๘	-	-
๔. โรงเรียนเชิญผู้มีความชำนาญในอาชีพ มาเป็นวิทยากรสอนนักเรียน	-	-	๘	๔.๓๒	๓๓	๑๗.๘๔	๕๖	๓๐.๒๗	๘๖	๔๖.๔๙	๒	๑.๐๘
๕. โรงเรียนให้ประชาชนใช้อาคารสถานที่	๑๒	๖.๔๘	๒๒	๑๑.๕๑	๖๕	๓๕.๑๔	๒๘	๑๕.๑๕	๑๘	๙.๕๒	-	-
๖. โรงเรียนจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการ อ่านการเขียนให้ประชาชน	๖	๓.๒๕	๑๓	๗.๐๓	๖๒	๓๓.๕๑	๔๑	๒๒.๑๗	๖๑	๓๒.๕๗	๒	๑.๐๘
๗. โรงเรียนนำความคิดเห็นข้อเสนอแนะ ของผู้ปกครองมาปรับปรุงโรงเรียน	๕	๒.๗๐	๓๙	๒๑.๐๘	๖๖	๓๕.๖๗	๔๑	๒๒.๑๗	๓๐	๑๖.๒๖	๔	๒.๑๖
๘. โรงเรียนช่วยเหลือทางวิชาการแก่ชุมชน	๘	๔.๓๒	๓๕	๑๘.๙๒	๖๓	๓๔.๐๖	๕๕	๒๙.๗๓	๒๐	๑๐.๘๑	๔	๒.๑๖
๙. กรรมการการศึกษามีส่วนร่วมในการ วางแผนดำเนินงานให้โรงเรียน	๑๖	๖.๔๘	๓๒	๑๘.๙๒	๕๕	๒๙.๗๓	๒๘	๑๕.๑๕	๑๕	๘.๑๑	๓	๑.๖๒
๑๐. ชุมชนช่วยจัดหาอุปกรณ์การสอน	๔	๒.๑๖	๓๘	๒๐.๕๔	๖๑	๓๒.๕๗	๓๙	๒๑.๐๘	๔๑	๒๒.๑๗	๒	๑.๐๘
รวม	๖๐	๓.๒๕	๓๖๕	๑๙.๗๒	๖๐๖	๓๒.๗๖	๔๑๑	๒๒.๒๖	๓๘๘	๒๑.๐๓	๑๘	๑.๐๓

จากตารางที่ ๑๓ แสดงงานด้านเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกองการบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของ นักวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย ครู และศึกษานิเทศก์ มีคำถามเฉพาะงานด้านนี้ ตั้งแต่ข้อ ๑ ถึงข้อ ๑๐ รวม ๑๐ ข้อด้วยกัน ดังจะวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ครุมีโอกาสดูพบกับผู้ปกครองของนักเรียนเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับนักเรียน บอยเพียงใดนั้นเกี่ยวกับเรื่องนี้นักวิชาการที่ให้ความเห็นว่าครุมีโอกาสดูพบกับผู้ปกครองน้อย ครั้ง และน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๕.๕๓ แต่นักวิชาการที่ให้ความเห็นขัดแย้งว่าครุ ใดพบกับผู้ปกครองบ่อยและบ่อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๕.๖๓ แสดงว่าครุมีโอกาสดู พบกับผู้ปกครองน้อยครั้ง ความร่วมมือกันระหว่างครุกับผู้ปกครองเพื่อแก้ปัญหาของเด็กอาจจะ ไม่มี หรือมีน้อย จากข้อมูลดังกล่าวแล้ว

ข้อ ๒. ผู้ปกครองหรือประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยแสดงข้อคิดเห็น และเสนอแนะในกิจการของโรงเรียน ขอนี้นักวิชาการที่ให้ความเห็นว่าประชาชนมีส่วนร่วมใน การจัดการศึกษาน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๗๒.๕๓ แต่นักวิชาการอีกจำนวน หนึ่งได้ให้ความเห็นว่า ประชาชนมีบทบาทในเรื่องนี้มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๑๘.๓๘ จากข้อมูลนี้ นักวิชาการส่วนใหญ่ได้ลงความเห็นว่ ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัด การศึกษาน้อยที่สุด แสดงว่าบทบาทของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาใน ทองถิ่นยังมีอยู่ในระดับน้อย

ข้อ ๓. โรงเรียนจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ แต่ผู้ปกครอง หรือประชาชนทั่วไป ซึ่งนักวิชาการที่ให้ความเห็นว่าโรงเรียนไม่เคยจัดทำเรื่องนี้เลย มีจำนวน ร้อยละ ๕๑.๓๘ และนักวิชาการอีกจำนวนหนึ่งได้ให้ความเห็นว่าโรงเรียนเคยจัดทำเรื่องนี้ บางเหมือนกัน แต่บ่อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๒.๓๑ ซึ่งข้อมูลนี้นักวิชาการ ลงความเห็นว่โรงเรียนจัดให้มีการฝึกอบรมอาชีพต่าง ๆ แก่ประชาชนน้อยที่สุด หรือแทบ จะไม่เคยจัดเลยเป็นจำนวนร้อยละ ๕๘.๐๕ แสดงว่าโรงเรียนยังมีใครริเริ่มที่จะสนับสนุน การศึกษาของประชาชนในด้านการฝึกอบรมอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่นใหม่มีความรูกว้างขวาง ยิ่งขึ้น

ข้อ ๔. โรงเรียนเชิญผู้มีความชำนาญในอาชีพบางอย่างในท้องถิ่นมาเป็นวิทยากรสอนนักเรียนน้อยเพียงใดนั้น เกี่ยวกับเรื่องนี้นักวิชาการมีความเห็นว่า โรงเรียนจัดทำน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๕.๑๑ และนักวิชาการที่มีความเห็นว่าโรงเรียนไม่เคยจัดทำเรื่องนี้เลยมีจำนวนร้อยละ ๒๖.๔๕ ส่วนความเห็นอย่างอื่นมีจำนวนไม่มาก จากข้อมูลนี้เมื่อรวมแล้วจะมีจำนวนร้อยละ ๔๔.๖๐ แสดงว่านักวิชาการส่วนใหญ่ลงความเห็นว่า โรงเรียนจัดทำเรื่องนี้น้อยที่สุด จึงยังมีใครเชิญผู้มีความชำนาญในอาชีพมาเป็นวิทยากรหรือเชิญมาน้อยครั้ง คงจะเห็นจากข้อมูลดังกล่าว

ข้อ ๕. โรงเรียนใหม่ ประชาชนใช้อาคารสถานที่เพื่อประโยชน์บางอย่างของเขาตามความจำเป็น ซึ่งนักวิชาการใดมีความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า โรงเรียนใหม่ประชาชนใช้อาคารสถานที่น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๐.๒๕ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนใดใหม่ประชาชนใช้อาคารสถานที่น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๓๕.๕๕ จากข้อมูลนี้ นักวิชาการจำนวนครึ่งหนึ่ง ลงความเห็นว่าโรงเรียนใหม่ประชาชนใช้อาคารสถานที่น้อยครั้ง แต่มีนักวิชาการเกือบร้อยละ ๔๐.๐๐ ให้ความเห็นว่าโรงเรียนใหม่ประชาชนใช้อาคารสถานที่บ่อยครั้ง

ข้อ ๖. โรงเรียนจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านการเขียนของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งนักวิชาการใดให้ความเห็นว่าโรงเรียนจัดทำเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๕.๖๕ แต่นักวิชาการอีกจำนวนหนึ่งให้ความเห็นว่าโรงเรียนไม่เคยจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการอ่านให้กับประชาชนเลย มีจำนวนร้อยละ ๓๒.๕๗ ซึ่งเมื่อนำความเห็นทั้ง ๒ ฝ่ายดังกล่าวมารวมกันจะมีจำนวนร้อยละ ๔๔.๖๕ ส่วนนักวิชาการที่มีความเห็นว่าโรงเรียนได้จัดกิจกรรมนี้บ่อยมีจำนวนร้อยละ ๑๐.๒๗ อย่างไรก็ตามจากความเห็นของนักวิชาการนี้แสดงว่าโรงเรียนมีบทบาทน้อยหรือยังไม่ได้มีบทบาทในการส่งเสริมความรู้ให้กับประชาชนในท้องถิ่น

ข้อ ๓. โรงเรียนรับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง และประชาชน มาเป็นแนวทางปรับปรุงโรงเรียน เกี่ยวกับเรื่องนี้นักวิชาการให้ความเห็นว่า โรงเรียน เคยเอาความคิดเห็นของประชาชนมาปรับปรุงน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๗.๘๗ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนเอาความคิดเห็นมาเป็นแนวทาง -ปรับปรุงโรงเรียนบ่อย และบ่อยที่สุดรวมกันมีจำนวนร้อยละ ๒๓.๗๘ ส่วนนักวิชาการ ร้อยละ ๑๖.๒๒ ให้ความเห็นว่าโรงเรียนไม่เคยนำความคิดเห็นของประชาชนมาพิจารณา เลย จากขอมูลนี้นักวิชาการลงความเห็นว่าโรงเรียนรับฟังข้อเสนอแนะของประชาชนน้อย ที่สุดและไม่นำความคิดเห็นมาเป็นแนวทางปรับปรุงเลยรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๔.๐๕ แสดงว่าโรงเรียนไม่ได้นำความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้ปกครองมาเป็นแนวทางปรับ ปรุงโรงเรียนเท่าที่ควร

ข้อ ๔. โรงเรียนให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ชุมชนมากน้อยเพียงใดนั้น ขอนี้้นักวิชาการที่มีความเห็นว่าโรงเรียนให้ความช่วยเหลือน้อยและน้อยที่สุดมีจำนวนร้อยละ ๒๓.๗๘ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนให้ความช่วยเหลือเรื่องนี้มากและ มากที่สุดมีจำนวนร้อยละ ๒๓.๒๔ จากขอมูลนี้นักวิชาการลงความเห็นว่า โรงเรียนให้ ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ชุมชนน้อยที่สุด แสดงว่าโรงเรียนยังไม่ได้ให้การช่วยเหลือ และส่งเสริมทางคานวิชาการแก่ประชาชนให้ท้องถิ่นเท่าที่ควร

ข้อ ๕. กรรมการการศึกษาของโรงเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงาน ของโรงเรียน จากความเห็นของนักวิชาการที่ว่า กรรมการการศึกษามีส่วนร่วมในการ วางแผนดำเนินงานมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๕.๔๐ แต่นักวิชาการอีก กลุ่มหนึ่งให้ความเห็นว่า กรรมการการศึกษามีบทบาทในเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๔.๘๗ และนักวิชาการจำนวนร้อยละ ๘.๑๑ มีความเห็นว่ากรรมการการ ศึกษาของโรงเรียน ไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงานเลย จากขอมูลนี้แสดงว่า นักวิชาการ ๒ กลุ่ม จำนวนเกือบเท่ากันที่มีความเห็นขัดแย้งกันในเรื่องการมีส่วนร่วมของ กรรมการการศึกษา จึงมีอาจสรุปได้ว่า กรรมการการศึกษาของโรงเรียนมีส่วนร่วมใน การวางแผนดำเนินงานมากน้อยเพียงใด

ขอ ๑๐. ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์การสอนให้แก่โรงเรียน จากข้อมูลนี้ นักวิชาการที่มีความเห็นว่าชุมชนมีส่วนร่วมน้อยและน้อยที่สุดรวมกันมีจำนวนร้อยละ ๕๔.๐๕ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์การสอนให้แก่โรงเรียนมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๒๒.๙๐ ส่วนนักวิชาการร้อยละ ๒๒.๑๙ ให้ความเห็นว่าชุมชนไม่เคยจัดหาอุปกรณ์การสอนให้แก่โรงเรียนเลย แสดงว่านักวิชาการมีความเห็นว่าชุมชนมีส่วนร่วมในเรื่องนี้น้อย

เมื่อพิจารณางานโดยส่วนรวมทั้ง ๑๐ ข้อ ในด้านเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนตามความเห็นของนักวิชาการแล้ว พอสรุปได้ว่า นักวิชาการเกินกว่าครึ่งที่มีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๔.๕๕ แต่นักวิชาการอีกจำนวนหนึ่งมีความเห็นขัดแย้งว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๒๒.๕๖ ส่วนนักวิชาการที่มีความเห็นว่าโรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติงานด้านนี้เลยมีจำนวนร้อยละ ๒๑.๐๓ ซึ่งเมื่อนำมารวมกับความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้น้อย จะเห็นว่ามีร้อยละ ๗๖.๐๑

แสดงว่าการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ตามความเห็นของนักวิชาการ เมื่อเปรียบเทียบแล้ว จะเห็นว่านักวิชาการลงความเห็นว่าเป็นโรงเรียนได้ปฏิบัติงานในค่านี้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔ แสดงงานบริหารการศึกษาตามงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา

ลำดับชั้นพฤติกรรม พฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย, ไม่ทำ ไม่ช่วย, ไม่มี		ไม่ตอบ	
	บ่อยที่สุด	ทุกวัน	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๑๑. การศึกษาที่โรงเรียนจัดทำช่วยเพิ่มพูน รายได้และปรับปรุงสภาพท้องถิ่น	๓	๑.๖๒	๒๘	๑๕.๖๘	๘๐	๔๓.๒๘	๕๕	๒๖.๕๕	๒๔	๑๒.๕๓	-	-
๑๒. นักเรียนเอาความรูช่วยปรับปรุงอาชีพ	๒	๑.๐๘	๒๔	๑๒.๕๓	๘๘	๔๘.๑๑	๕๘	๒๕.๕๕	๒๒	๑๑.๘๘	-	-
๑๓. โรงเรียนปรับปรุงแนวการสอน	๑๓	๖.๐๓	๖๕	๓๕.๑๘	๖๓	๓๖.๒๑	๒๘	๑๕.๖๘	๑๑	๕.๕๘	-	-
๑๔. ครูใหญ่ประชุมครูขอความคิดเห็นเกี่ยวกับ การสอนซึ่งไม่ใช่ชี้แจงขอราชการ	๒๕	๑๓.๕๑	๘๐	๔๓.๒๘	๕๕	๒๘.๑๕	๑๓	๖.๐๓	๑๓	๖.๖๖	-	-
๑๕. ครูใหญ่นำครูเรื่องการเรียนการสอน	๒๘	๑๕.๑๕	๖๕	๓๕.๑๘	๓๐	๑๖.๕๖	๑๓	๖.๖๖	๕	๒.๖๖	๑	๐.๕๕
๑๖. ครูใหญ่เดินตรวจชั้นเรียนขณะที่ครูสอนใน ชั้นตามปกติ	๑๕	๘.๑๑	๘๒	๔๓.๖๖	๕๕	๒๘.๑๕	๒๖	๑๓.๖๖	๕	๒.๖๖	๓	๑.๖๖
๑๗. ครูใหญ่ตั้งเงื่อนไขครูให้สอนตามแนวทางที่ หลักสูตรกำหนด	๑๓	๖.๖๖	๕๕	๒๘.๑๕	๕๘	๓๑.๑๑	๑๘	๙.๔๗	๖	๓.๑๖	๑	๐.๕๕
๑๘. ครูใหญ่มุ่งปรับปรุงการเรียนการสอน	๓๑	๑๖.๓๓	๑๐๒	๕๕.๑๘	๓๘	๒๐.๕๕	๑๑	๕.๕๕	๓	๑.๖๖	-	-
๑๙. ครูใหญ่ชักชวนครูอ่านหนังสือที่มี ประโยชน์ต่อการสอน	๑๘	๑๐.๒๖	๘๐	๔๓.๒๘	๕๕	๒๘.๑๕	๑๘	๙.๔๗	๑๕	๗.๖๖	-	-

ตารางที่ ๑๔ (ต่อ) แสดงการบริหารงานคานวิชาการ ตามความเห็นของนักวิชาการ

ลำดับชั้นพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่ตอบ	
	บ่อยที่สุด ทุกวัน		บ่อย		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่ช่วย		ไม่มี	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๒๐. ครูได้รับการอบรมทางคานวิชาการ	๔	๔.๘๖	๓๓	๓๕.๔๖	๖๘	๗๒.๓๖	๓๑	๓๒.๓๖	๔	๒.๑๖	-	-
๒๑. โรงเรียนจัดทำโครงการสอนรายวิชา	๘	๘.๓๒	๓๓	๓๕.๔๖	๖๐	๖๒.๕๔	๓๓	๓๓.๕๔	๘	๘.๓๒	๓	๑.๖๒
๒๒. โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๒	๑.๐๘	๔๓	๔๕.๔๑	๘๖	๘๖.๘๘	๓๕	๓๕.๘๖	๑๓	๑๓.๐๖	๒	๑.๐๘
๒๓. โรงเรียนมีอุปกรณ์การสอน	๖	๖.๒๔	๖๘	๖๖.๓๖	๘๐	๘๓.๖๔	๒๘	๒๘.๖๘	๒	๑.๐๘	-	-
๒๔. โรงเรียนมีหนังสือให้ครูและนักเรียน อ่านประกอบเพิ่มเติม	๔	๔.๘๖	๓๖	๓๘.๘๓	๖๓	๖๖.๒๑	๓๕	๓๕.๓๘	๒	๑.๐๘	๑	๐.๕๔
๒๕. โรงเรียนประสบปัญหาครูสอนไม่ตรงตาม ความถนัด	๒๓	๒๓.๕๓	๓๐	๓๑.๒๒	๓๘	๓๙.๑๖	๔๕	๔๖.๓๖	๕	๕.๑๖	๔	๔.๑๖
๒๖. ครูหัวหน้าหมวดช่วยเหลือนักวิชาการ	๒	๑.๐๘	๓๖	๓๘.๘๖	๖๕	๖๘.๑๓	๔๐	๔๑.๖๒	๓๓	๓๓.๐๐	๕	๕.๑๖
๒๗. ครูมีเสรีภาพในการจัดทำข้อสอบ	๔๒	๔๒.๓๐	๑๑๔	๑๑๘.๓๓	๒๒๒	๒๒๘.๘๘	๑	๑.๐๕	๑	๑.๐๕	-	-
๒๘. คีษานีเทศกช่วยเหลือนักวิชาการสอน	๓	๓.๑๖	๒๔	๒๕.๘๓	๔๘	๕๐.๕๔	๖๘	๖๖.๓๖	๔๒	๔๒.๓๐	-	-
๒๙. ผู้บริหารที่ไม่ประจำโรงเรียนช่วย เหลือปรับปรุงคานวิชาการ	๑	๑.๐๕	๓๑	๓๑.๖๖	๖๘	๖๖.๓๖	๔๘	๔๘.๘๘	๓๖	๓๖.๕๖	-	-
๓๐. โรงเรียนติดต่อนักปกครองเพื่อชี้แจง	๔	๔.๘๕	๖๒	๖๓.๕๒	๖๖	๖๘.๖๓	๓๓	๓๓.๐๐	๘	๘.๓๖	๓	๓.๑๖
รวม	๒๒๓	๒๓.๖๖	๑๒๕๓	๑๓.๕๓	๑๖๖๒	๑๗.๑๑	๖๓๑	๖๓.๐๕	๒๖๐	๒.๐๓	๒๓	๒.๖๖

จากตารางที่ ๑๔ แสดงการบริหารงานค่านิวิชากรของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของนักวิชาการ สำหรับแบบสอบถามเฉพาะงานค่านิวิชากร เริ่มตั้งแต่ข้อ ๑๑ จนถึงข้อ ๓๐ รวม ๒๐ ข้อด้วยกัน ดังจะวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ข้อ ๑๑. การศึกษาที่โรงเรียนจัดหามีส่วนช่วยเพิ่มพูนรายได้ และปรับปรุงสภาพสังคมของท้องถิ่น ซึ่งคำถามนี้นักวิชาการที่มีความเห็นวาง การศึกษามีส่วนช่วยเพิ่มพูนรายได้ และปรับปรุงสภาพสังคมได้น้อย และน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๕.๗๓ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นว่าการศึกษามีส่วนช่วยเพิ่มพูนรายได้มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๔.๒๗ ส่วนนักวิชาการร้อยละ ๑๒.๕๗ ตอบคำถามนี้ว่าการศึกษาไม่ช่วยเพิ่มพูนรายได้ และปรับปรุงสภาพสังคมของท้องถิ่นแต่อย่างใดเลย และเมื่อนำความเห็นนี้ไปรวมกับนักวิชาการที่ตอบว่าน้อยจะมีจำนวนร้อยละ ๘๒.๓๐ แสดงว่านักวิชาการยอมรับว่าการศึกษาที่โรงเรียนจัดหามีส่วนช่วยเพิ่มพูนรายได้ หรือถ้ามักมีน้อยที่สุด

ข้อ ๑๒. นักเรียนรู้จักเอาความรู้ที่ได้รับจากโรงเรียนมาช่วยปรับปรุงการอาชีพของผู้ปกครองให้ดีขึ้น เรื่องนี้นักวิชาการได้ให้คำตอบเห็นว่านักเรียนระดับประถมศึกษาเอาความรู้ที่ได้รับจากโรงเรียนมาช่วยปรับปรุงการอาชีพของผู้ปกครองได้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๗๔.๐๖ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่านักเรียนรู้จักเอาความรู้มาช่วยปรับปรุงได้มากและมากที่สุดรวมกันมีจำนวนร้อยละ ๑๔.๐๕ ส่วนนักวิชาการร้อยละ ๑๑.๘๙ มีความเห็นว่าความรู้ที่ใดจากโรงเรียนไม่ช่วยปรับปรุงการอาชีพของผู้ปกครองแต่อย่างใดเลย จากข้อมูลนี้นักวิชาการส่วนใหญ่ยอมรับว่าความรู้ที่นักเรียนได้รับจากโรงเรียนนั้นช่วยปรับปรุงอาชีพของผู้ปกครองได้น้อย แสดงว่าหลักสูตรและเนื้อหาของวิชาการในระดับชั้นประถมศึกษายังขาดการ เน้นความรู้ทางอาชีพให้แก่นักเรียน

ข้อ ๑๓. โรงเรียนมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงแนวการสอนมากนักเพียงใดนั้น นักวิชาการได้ให้ความเห็นว่า โรงเรียนมีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง เรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๑.๘๕ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปรับปรุง

แนวการสอนบอยและบอยที่สุครวมกัน มีจำนวนรอยละ ๔๒.๑๗ ส่วนนักวิชาการรอยละ ๕.๕๔ ให้ความเห็นว่าโรงเรียนยังไม่เคยจัดให้มีการปรับปรุงแนวการสอนแต่อย่างใดเลย จากความเห็นของนักวิชาการทั้งกล่าว แสดงว่าโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงแนวการสอนอยู่ในระดับน้อย อาจจะมีอยู่บ้างที่ใดดำเนินการในเรื่องนี้บอย แต่มีจำนวนไม่ถึงครึ่ง

ข้อ ๑๔. ครูใหญ่มีการประชุมครู เพื่อขอความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียน การสอน ซึ่งมีข้อเสนอแนะขอราชการ ซึ่งนักวิชาการมีความเห็นในเรื่องนี้ว่า ครูใหญ่ได้มีการประชุมขอความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนบอย และบอยที่สุครวมกัน มีจำนวนรอยละ ๕๖.๒๗ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ครูใหญ่ประชุมครูขอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้บ่อยครั้งและบอยที่สุครวมกัน มีจำนวนรอยละ ๓๖.๒๒ และเมื่อนำความเห็นนี้ไปรวมกับนักวิชาการที่ตอบว่าครูใหญ่ไม่เคยขอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้เลย มีจำนวนรอยละ ๔๓.๒๕ จะเห็นว่าการประชุมครูของครูใหญ่ ยังมีอยู่บ้างที่เป็นการประชุมเพื่อรับฟังข้อเสนอแนะขอราชการ แต่เพียงอย่างเดียว อย่างไรก็ตามเกี่ยวกับเรื่องนี้นักวิชาการเกินกว่าครึ่งมีความเห็นว่า ครูใหญ่ได้ประชุมครูเพื่อขอความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียน การสอน บอยครั้ง แสดงว่าครูใหญ่มีแนวโน้มในการให้ครูมีเสรีภาพโดยการแสดงความคิดเห็น แทนที่จะรับฟังการประชุมจากครูใหญ่แต่เพียงฝ่ายเดียว

ข้อ ๑๕. ครูใหญ่ช่วยเหลือหรือแนะนำครูในเรื่องการเรียน การสอน ข้อนี้ นักวิชาการที่มีความเห็นว่าครูใหญ่ได้ช่วยเหลือแนะนำครูมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนรอยละ ๕๐.๒๕ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นตรงข้ามว่า ครูใหญ่ช่วยเหลือครูในเรื่องนี้น้อยและบอยที่สุครวมกัน มีจำนวนรอยละ ๔๗.๐๒ แสดงว่านักวิชาการมีความเห็นว่าครูใหญ่จำนวนหนึ่งได้ให้ความช่วยเหลือครู แต่นักวิชาการอีกเกือบครึ่งที่เห็นว่าครูใหญ่ช่วยเหลือเรื่องนี้น้อย ซึ่งอาจจะสรุปได้ว่าครูใหญ่ได้ช่วยเหลือเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลาง

ข้อ ๑๖. ครูใหญ่ออกเดินตรวจชั้นเรียน ในขณะที่ครูกำลังสอนอยู่ในชั้นตามปกติ ข้อนี้ นักวิชาการที่มีความเห็นว่า ครูใหญ่เดินตรวจชั้นเรียนบอย หรือตรวจทุกวัน มีจำนวน -

ร้อยละ ๕๓.๔๔ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นว่าครูใหญ่ออกเดินตรวจชั้นเรียนบ่อยครั้งและ
น้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๓.๔๔ จากขอมูลนี้แสดงให้เห็นว่า นักวิชาการยอมรับ
ว่าครูใหญ่ใดตรวจชั้นเรียนบ่อยครั้ง แต่ก็มีอยู่มากว่านักวิชาการมีความเห็นว่าครูใหญ่เดิน
ตรวจชั้นเรียนบ่อยครั้ง

ข้อ ๑๓. ครูใหญ่ดูแลหรือคอยตักเตือนให้ครูสอนตามแนวทางที่หลักสูตรกำหนด
บ่อยเพียงใดเกี่ยวกับเรื่องนี้ นักวิชาการที่มีความเห็นว่า ครูใหญ่คอยตักเตือนบ่อยและบ่อย
ที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๕.๑๔ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ครูใหญ่ดูแล
หรือคอยตักเตือนเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๔๑.๐๘ แสดงว่านักวิชาการ
เกินกว่าครึ่งยอมรับว่าครูใหญ่มีความสนใจคอยตักเตือนเกี่ยวกับการสอนของครูให้เป็นไป
ตามหลักสูตร แต่ยังมีนักวิชาการจำนวนเกือบครึ่งที่มีความเห็นว่า ครูใหญ่เอาใจใส่ตักเตือน
เกี่ยวกับเรื่องนี้น้อย อย่างไรก็ตามพอจะสรุปได้ว่าการปฏิบัติงานของครูใหญ่ในเรื่องนี้มี
แนวโน้มไปในทางที่ดี

ข้อ ๑๔. การแสดงออกของครูใหญ่มุ่งปรับปรุงสภาพการเรียน การสอนของโรง-
เรียนโดยส่วนรวมในการดูแลให้ครูทำงาน จากขอนี้ นักวิชาการที่มีความเห็นว่าครูใหญ่มุ่ง
ปรับปรุงสภาพการเรียนการสอนมากและมากที่สุดมีจำนวนร้อยละ ๗๑.๕๐ แต่นักวิชาการ
ที่มีความเห็นว่าครูใหญ่แสดงออกเพื่อมุ่งปรับปรุงในเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ
๒๖.๔๔ จากขอมูลนี้นักวิชาการส่วนใหญ่ยอมรับว่าครูใหญ่เอาใจใส่วิชาการโดยมุ่งปรับปรุง
สภาพการเรียนการสอนดูแลให้ครูทำงานเป็นอย่างมาก แสดงว่าครูใหญ่มีความรับผิดชอบ
ต่อหน้าที่ จึงเห็นได้จากขอมูลดังกล่าว

ข้อ ๑๕. ครูใหญ่ขอร้องและชักชวนให้ครูอ่านหนังสือที่มีประโยชน์ต่อการสอน ซึ่ง
นักวิชาการที่มีความเห็นว่า ครูใหญ่ชักชวนให้ครูอ่านหนังสือที่มีประโยชน์บ่อยและบ่อยที่สุด
รวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๓.๕๒ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่าครูใหญ่ชักชวนน้อย
ครั้งและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๓๘.๕๑ ส่วนนักวิชาการจำนวนร้อยละ ๗.๕๗ ไม่มีความ
เห็นว่าครูใหญ่ไม่เคยชักชวนให้อ่านหนังสือเลย จากขอมูลนี้แสดงว่าครูใหญ่เกินกว่าครึ่ง

มองเห็นคุณค่าของการอ่านหนังสือ จึงได้ชักชวนให้ครูอ่านหนังสือบ่อย แต่อย่างไรก็ตามนัก -
 วิชาการจำนวนไม่น้อยมีความเห็นว่า ครูใหญ่ยังไม่ค่อยได้ชักชวน

ข้อ ๒๐. ครูได้รับการอบรมทางค่านิชาการบ่อยเพียงใด เกี่ยวกับเรื่องนี้นักวิชา -
 การที่มีความเห็นว่าครูได้รับการอบรมน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๓.๕๒
 แต่นักวิชาการที่มีความเห็นว่าครูได้รับการอบรมทางค่านิชาการบ่อยและน้อยที่สุดรวมกัน
 มีจำนวนร้อยละ ๔๔.๓๒ จากความเห็นของนักวิชาการทั้ง ๒ ฝ่าย แสดงว่ามีครูเกินกว่า
 ครึ่งได้รับการพัฒนาทางค่านิชาการอยู่ในระดับน้อย แต่ก็มีครูอีกจำนวนเกือบครึ่งที่ได้รับ
 การอบรมทางวิชาการบ่อย

ข้อ ๒๑. โรงเรียนมีการจัดทำโครงการสอนรายวิชา มากน้อยเพียงใด ซึ่งนัก
 วิชาการที่มีความเห็นในเรื่องนี้ว่า โรงเรียนจัดทำน้อยและน้อยที่สุดรวมกันมีจำนวนร้อยละ
 ๕๐.๒๘ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นว่า โรงเรียนได้จัดทำเรื่องนี้มากและมากที่สุดรวมกัน
 มีจำนวนร้อยละ ๔๓.๓๘ ส่วนนักวิชาการร้อยละ ๔.๓๒ ให้ความเห็นว่าโรงเรียนไม่เคย
 จัดทำเรื่องนี้เลย จากข้อมูลนี้จะเห็นว่าโรงเรียนไม่ค่อยได้จัดทำโครงการสอนรายวิชา
 หรือไม่ก็จัดทำเลย แต่จำนวนความเห็นที่ว่าโรงเรียนได้จัดทำเรื่องนี้มากก็มีอยู่มีใช่น้อย
 แต่ไม่ถึงครึ่ง

ข้อ ๒๒. โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรค่านิชาการ ซึ่งนักวิชาการ
 ได้ให้ความเห็นว่าโรงเรียนได้จัดทำเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๕.๔๑
 แต่นักวิชาการที่มีความเห็นตรงกันข้ามว่า โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรบ่อยและบ่อย
 ที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๒๖.๔๕ จากข้อมูลนี้นักวิชาการลงความเห็นเห็นว่าโรงเรียนจัด
 กิจกรรมเสริมหลักสูตรทางค่านิชาการอยู่ในระดับน้อย

ข้อ ๒๓. โรงเรียนมีอุปกรณ์การสอนมาน้อยเพียงใด ข้อนี้ นักวิชาการได้ให้ความ
 เห็นว่าโรงเรียนมีอุปกรณ์การสอนน้อยและน้อยที่สุดรวมกันมีจำนวนร้อยละ ๕๕.๕๒ แต่
 นักวิชาการที่มีความเห็นว่าโรงเรียนมีอุปกรณ์การสอนมากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ
 ๔๐.๐๐ จากข้อมูลนี้ นักวิชาการเกินกว่าครึ่งมีความเห็นว่าโรงเรียนมีอุปกรณ์การสอนน้อย

แต่ก็มีนักวิชาการบางส่วนให้ความเห็นว่าโรงเรียนมีอุปกรณ์การสอนมาก อย่างไรก็ตามพอสรุปได้ว่าอุปกรณ์การสอนภายในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีใบบางแต่อยู่ในระดับน้อย

ข้อ ๒๔. โรงเรียนมีหนังสือให้ครูและนักเรียนอ่านประกอบเพื่อเพิ่มเติมความรู้ ซึ่งนักวิชาการมีความเห็นในเรื่องนี้ว่าโรงเรียนมีหนังสือน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนรอยละ ๕๔.๕๕ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่าโรงเรียนมีหนังสือให้ครูและนักเรียนอ่านประกอบเพื่อเพิ่มเติมความรู้มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนรอยละ ๔๓.๗๕ จากข้อนี้ นักวิชาการเกินกว่าครึ่งมีความเห็นว่าโรงเรียนมีหนังสือให้ครูและนักเรียนอ่านประกอบอยู่ในระดับน้อย แต่นักวิชาการจำนวนเกือบครึ่งที่มีความเห็นว่าโรงเรียนมีหนังสืออ่านประกอบมาก อย่างไรก็ตามข้อมูลนี้พอสรุปได้ว่ามีโรงเรียนเกินกว่าครึ่งมีหนังสืออ่านประกอบอยู่เพียงเล็กน้อย

ข้อ ๒๕. โรงเรียนประสบปัญหาครูสอนไม่ตรงตามความถนัด ซึ่งเรื่องนี้นักวิชาการให้ความเห็นว่าปัญหาครูสอนไม่ตรงตามความถนัดมีน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนรอยละ ๕๘.๓๔ และนักวิชาการที่ให้ความเห็นว่าเรื่องนี้ไม่มีปัญหาเลย มีจำนวนรอยละ ๑๒.๔๓ ซึ่งเมื่อรวมความเห็นเข้าด้วยกันแล้ว จะมีจำนวนรอยละ ๗๐.๘๑ ส่วนนักวิชาการ รอยละ ๒๗.๐๓ มีความเห็นขัดแย้งว่าโรงเรียนประสบปัญหาในเรื่องนี้มาก จากข้อมูลนี้ นักวิชาการส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าปัญหาครูสอนไม่ตรงตามความถนัดมีน้อยที่สุด แสดงว่าครูส่วนใหญ่ได้สอนตรงตามความถนัดของแต่ละคนเป็นที่น่าสังเกตว่า นักวิชาการเกือบ รอยละ ๓๐.๐๐ ที่ให้ความเห็นว่าครูสอนไม่ตรงตามความถนัด

ข้อ ๒๖. ครูหัวหน้าหมวดวิชาช่วยเหลือครูใหญ่และครูในคานวิชาการ ซึ่งนักวิชาการให้ความเห็นว่าครูหัวหน้าหมวดวิชาช่วยเหลือน้อยและน้อยที่สุดมีจำนวนรอยละ ๕๖.๗๕ แต่นักวิชาการอีกจำนวนหนึ่งให้ความเห็นว่าครูหัวหน้าหมวดให้ความช่วยเหลือมากและมากที่สุดรวมกันมีจำนวนรอยละ ๕๐.๕๔ ส่วนนักวิชาการจำนวนรอยละ ๒๐.๐๐ ตอบคำถามนี้ว่าภายในโรงเรียนไม่มีครูหัวหน้าหมวดวิชา แสดงว่าในการบริหารงานคานวิชาการครูใหญ่ไม่ค่อยได้รับความช่วยเหลือจากหัวหน้าหมวดวิชา สำหรับโรงเรียนที่ไม่มีหัวหน้าหมวดวิชา อาจจะเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ที่มีครูจำนวนน้อย จึงไม่มีการแต่งตั้งครูหัวหน้า

หมวดวิชาต่อขยายใด

ขอ ๒๗. ครูมีเสรีภาพในการจัดทำข้อสอบเพื่อวัดผลการศึกษานักเรียน เรื่องนี้ นักวิชาการที่มีความเห็นว่ ครูมีเสรีภาพในการจัดทำข้อสอบมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวน ร้อยละ ๘๗.๐๓ แต่นักวิชาการเพียงจำนวนร้อยละ ๑๒.๘๓ ที่มีความเห็นขัดแย้งว่าครูมีเสรีภาพในการจัดทำข้อสอบมากที่สุด แสดงว่าครูมีโอกาสจัดทำข้อสอบอย่างมีอิสระในการวัดผลการศึกษา

ขอ ๒๘. ศึกษานิเทศก์เคยมาช่วยเหลือครูในคานการสอนบอยเพียงใดนั้น นักวิชาการใดให้ความเห็นว่ศึกษานิเทศก์ช่วยเหลือในคานการสอนน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวน ร้อยละ ๖๒.๗๑ แต่นักวิชาการจำนวนหนึ่งมีความเห็นขัดแย้งว่ศึกษานิเทศก์ช่วยเหลือเรื่องนี้ บอยและบอยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๑๔.๕๕ ส่วนนักวิชาการจำนวนร้อยละ ๒๒.๗๐ ใด คอบคำถามนี้ว่ศึกษานิเทศก์ไม่เคยมาช่วยเหลือครูในโรงเรียนเลย จากข้อมูลนี้จะเห็นว่ นักวิชาการส่วนใหญ่ลงความเห็นว่ศึกษานิเทศก์ช่วยเหลือในคานการสอนน้อยและไม่มาช่วยเหลือ ซึ่งรวมกันมีจำนวนร้อยละ ๘๕.๔๑ แสดงว่ศึกษานิเทศก์ไปปฏิบัติงานคานนั้นน้อยที่สุด และไม่คอยใด คินทางไปช่วยเหลือในเทศการสอนของครู

ขอ ๒๙. ศึกษานิเทศก์จังหวัด ศึกษานิเทศก์อำเภอ หัวหน้าส่วนการศึกษาและหัวหน้า หมวดการศึกษา เคยมาช่วยเหลือโรงเรียนปรับปรุงงานวิชาการบางหรือไม่ จากคำถามนี้ นักวิชาการมีความเห็นว่ กลุ่มผู้บริหารที่ไม่ประจำโรงเรียนเคยมาช่วยปรับปรุงงานวิชาการ น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๓.๒๔ และนักวิชาการจำนวนร้อยละ ๑๙.๘๖ คอบคำถามนี้ว่กลุ่มผู้บริหารที่ไม่ประจำโรงเรียนดังกล่าวนี้ไม่เคยมาช่วยปรับปรุงงานวิชาการภายในโรงเรียนเลย เมื่อรวมความเห็นทั้งสองกลุ่มนี้เข้าด้วยกัน จะมีจำนวนร้อยละ ๘๒.๗๐ สำหรับนักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่ ผู้บริหารที่ไม่ประจำโรงเรียนมาช่วยเหลือ โรงเรียนบอยและบอยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๑๗.๓๐ แสดงว่กลุ่มผู้บริหารที่ไม่ประจำโรงเรียนดังกล่าวนี้ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาน้อยที่สุด

ขอ ๓๐. โรงเรียนติดคอกับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการเรียนของ นักเรียน ซึ่งนักวิชาการใดให้ความเห็นว่โรงเรียนคานการเรื่องนี้บอยและน้อยที่สุดรวมกัน

มีจำนวนร้อยละ ๕๕.๖๓ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นว่าโรงเรียนได้ติดต่อกับผู้ประกอบการบอย และบอยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๘.๓๘ แสดงว่าการติดต่อประสานงานระหว่างโรงเรียนกับผู้ประกอบการบอย โอกาสที่ครูจะชี้แจงปัญหาทางคาบวิชาการของนักเรียนต่อผู้ประกอบการ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอาจจะไม่มี หรือมีน้อย ตามข้อมูลดังกล่าว

เมื่อพิจารณาจากงานโดยส่วนรวมทั้ง ๒๐ ข้อ ในคานการบริหารงานวิชาการ ตามความเห็นของนักวิชาการแล้วพอจะสรุปได้ว่านักวิชาการมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติตามคานนี้บอยและบอยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๑.๑๖ นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติตามคานนี้มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๑.๑๘ ส่วนผู้ที่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นมีจำนวนน้อย

จากการเปรียบเทียบข้อมูลแล้ว แสดงว่าโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ได้ปฏิบัติตามคานการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ แสดงงานบริหารการศึกษาค้นการดำเนินงานบุคคลของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของนักวิชาการ

ลำดับชั้นพฤติกรรม พฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย ไม่มี ไม่รวม		ไม่ตอบ	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
	๓๑. โรงเรียนจัดสวัสดิการให้แก่ครู	๓	๑.๖๒	๓๒	๑๗.๓๐	๗๓	๓๘.๕๖	๕๐	๒๑.๖๒	๓๕	๑๘.๙๒	๒
๓๒. ครูให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ต่าง ๆ	๓๕	๑๘.๙๒	๑๑๒	๖๐.๕๔	๒๙	๑๕.๖๘	๖	๓.๒๔	๓	๑.๖๒	-	-
๓๓. ครูใหญ่ประเมินผลการปฏิบัติงานครู อย่างมีหลักเกณฑ์และยุติธรรม	๑๘	๙.๓๒	๕๐	๒๕.๖๖	๑๘	๙.๓๒	๘	๔.๓๒	๕๖	๒๘.๘๗	๕	๒.๖๑
๓๔. ครูใหญ่ช่วยเหลือและให้คำแนะนำครู ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ	๒๓	๑๒.๕๓	๑๐๒	๕๕.๑๔	๕๐	๒๖.๖๓	๑๘	๙.๓๒	๒	๑.๐๔	-	-
๓๕. ครูแสดงความคิดเห็นแนะนำครูใหญ่	๑๑	๕.๕๔	๗๒	๓๘.๙๓	๖๔	๓๔.๕๙	๒๙	๑๕.๖๘	๙	๔.๘๖	-	-
รวม	๕๐	๙.๓๒	๕๐๘	๕๕.๑๑	๒๖๔	๒๘.๒๑	๑๐๑	๑๐.๙๒	๙๕	๑๐.๒๗	๗	๐.๗๖

จากตารางที่ ๒๕ แสดงการบริหารงานบุคคล ของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของนักวิชาการ สำหรับแบบสอบถามเฉพาะงานคานนี้จะเริ่มตั้งแต่ข้อ ๓๓ จนถึงข้อ ๓๕ รวม ๕ ข้อด้วยกัน ดังจะวิเคราะห์ขอมูลดังนี้

ข้อ ๓๑. โรงเรียนจัดสวัสดิการให้แก่ครูในโรงเรียน เกี่ยวกับการสวัสดิการของครูภายในโรงเรียน นักวิชาการที่มีความเห็นว่าโรงเรียนจัดสวัสดิการให้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๑.๐๔ และนักวิชาการจำนวนร้อยละ ๑๔.๕๒ ให้ความเห็นว่าโรงเรียนไม่เคยจัดสวัสดิการให้แก่ครูเลย แต่นักวิชาการจำนวนหนึ่งมีความเห็นขัดแย้งว่าโรงเรียนจัดสวัสดิการให้มากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๑๔.๕๒ จากขอมูลนี้พอสรุปได้ว่านักวิชาการส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าโรงเรียนจัดสวัสดิการให้แก่ครูน้อยที่สุด และการที่ครูได้รับสวัสดิการจากโรงเรียนน้อยเช่นนี้ อาจมีส่วนทำให้ขวัญในการทำงานของครูลดน้อยลงไป

ข้อ ๓๒. ครูให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของโรงเรียนเพียงใด ซึ่งนักวิชาการที่มีความเห็นว่า ครูให้ความร่วมมือในเรื่องนี้มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๕.๔๖ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นว่าครูให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานอย่างน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๑๔.๕๒ จากขอมูลนี้แสดงว่า นักวิชาการส่วนใหญ่ยอมรับว่าครูได้ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของโรงเรียนมากที่สุด

ข้อ ๓๓. ครูใหญ่ประเมินผลการปฏิบัติงานของครูเพื่อพิจารณาความชอบ อย่างมีหลักเกณฑ์และยุติธรรม จากพฤติกรรมของครูใหญ่ นักวิชาการที่มีความเห็นว่าครูใหญ่ประเมินผลในเรื่องนี้ด้วยความยุติธรรมอย่างดีที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๘.๓๔ แต่นักวิชาการจำนวนร้อยละ ๑๔.๐๔ ให้ความเห็นว่า ครูใหญ่พิจารณาความชอบขาดหลักเกณฑ์และขาดความยุติธรรม ส่วนนักวิชาการจำนวนร้อยละ ๒๔.๔๓ ใต้ตอบคำถามนี้ว่าไม่แน่ใจว่าครูใหญ่ประเมินผลการปฏิบัติงานของครูด้วยความยุติธรรมหรือไม่ จากความเห็นนี้แสดงว่านักวิชาการเกินกว่าครึ่งยอมรับว่า ครูใหญ่มีความยุติธรรมในการประเมินผลเพื่อพิจารณาความชอบอย่างมีหลักเกณฑ์และยุติธรรม

ข้อ ๓๔. ครูใหญ่เคยให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ครูในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของโรงเรียนเพียงใด ข้อนี้ นักวิชาการที่มีความเห็นว่าครูใหญ่ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือ

เหลือมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๗.๕๗ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นว่าคุณใหญ่ให้ความช่วยเหลือในเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๑.๓๕ จากขอมูลนี้นักวิชาการยอมรับว่าคุณใหญ่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ครูในการปฏิบัติงานต่าง ๆ เป็นอย่างมากแสดงว่าคุณใหญ่มีความเอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งจะเห็นได้จากขอมูลดังกล่าว

ข้อ ๓๕. ครูมีโอกาสแสดงความคิดเห็น แนะนำครูใหญ่เกี่ยวกับงานบริหารโรงเรียน ซึ่งนักวิชาการให้ความเห็นว่าคุณมีโอกาสแสดงความคิดเห็นแนะนำครูใหญ่น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๐.๒๗ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ครูมีโอกาสแสดงความคิดเห็นแนะนำครูใหญ่มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๔.๘๗ จากขอมูลดังกล่าว นักวิชาการเกินกว่าครึ่งมีความเห็นว่าคุณใหญ่เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่ในระดับน้อย แต่มีใครหมายความว่า ครูไม่มีโอกาสเลยเพราะนักวิชาการจำนวนเกือบครึ่งมีความเห็นว่าคุณใหญ่ได้เปิดโอกาสให้ครูแสดงความคิดเห็นและแนะนำในการบริหารโรงเรียนควบเหมือนกัน

เมื่อพิจารณาจากโดยรวมทั้ง ๕ ข้อ ในงานด้านการบริหารงานบุคคล ตามความเห็นของนักวิชาการแล้ว จะเห็นว่านักวิชาการที่มีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๓.๘๔ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๕.๑๓ ส่วนผู้ที่มีความเห็นอย่างอื่นมีจำนวนน้อย

จากความคิดเห็นดังกล่าวของนักวิชาการ พอสรุปได้ว่าโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ได้ปฏิบัติงานด้านการบริหารบุคคลอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ตารางที่ ๑๖ แสดงงานบริหารการศึกษาค่านักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของนักวิชาการ

ลำดับชั้นพฤติกรรม พฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย ไม่แน่ใจ		ไม่มี ไม่ตอบ	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๓๖. จำนวนนักเรียนในเกณฑ์ขังคัมมาเข้า โรงเรียน	๓๕	๑๘.๘๒	๖๑	๓๒.๘๓	๖๓	๓๔.๐๖	๒๓	๑๒.๔๓	๓	๑.๖๒	-	-
๓๗. เด็กที่อยู่ในเกณฑ์ขังคัมมาตรวจ สุขภาพ	๔๑	๒๑.๑๓	๘๒	๔๓.๗๖	๓๑	๑๖.๗๖	๒๐	๑๐.๕๑	๑	๐.๕๔	-	-
๓๘. ผู้ปกครองร่วมมือส่งเด็กเข้าเรียน	๓๙	๒๑.๐๘	๑๐๓	๕๓.๘๕	๒๓	๑๒.๕๙	๑๑	๕.๙๔	๑	๐.๕๔	-	-
๓๙. โรงเรียนมีสถานที่เพียงพอสำหรับ นักเรียนในเกณฑ์ขังคัม	๒๔	๑๒.๘๓	๘๓	๔๒.๘๗	๔๔	๒๓.๗๙	๑๕	๘.๑๑	๕	๒.๗๑	-	-
๔๐. ครูใหญ่แก้ปัญหาเด็กในเกณฑ์ขังคัม	๘	๔.๒๖	๔๓	๒๕.๔๑	๕๓	๒๘.๖๕	๕๔	๒๘.๑๙	๒๒	๑๑.๘๘	-	-
๔๑. โรงเรียนช่วยเหลือนักเรียนยากจน	๒๖	๑๔.๐๕	๘๖	๔๖.๔๙	๖๐	๓๒.๔๔	๙	๔.๘๖	๒	๑.๐๘	๒	๑.๐๘
๔๒. โรงเรียนวิเคราะห์เด็กเป็นรายบุคคล	๒	๑.๐๘	๑๘	๙.๓๖	๕๑	๒๗.๕๓	๔๕	๒๔.๓๖	๖๓	๓๔.๐๖	๖	๓.๒๔
๔๓. นักเรียนทำผิดระเบียบวินัย	๓	๑.๕๘	๖๖	๓๕.๖๓	๘๑	๔๓.๗๙	๒๙	๑๕.๖๘	๒	๑.๐๘	-	-
๔๔. โรงเรียนเคร่งครัดต่อระเบียบวินัย	๖	๓.๒๔	๑๐๑	๕๔.๖๐	๖๒	๓๓.๕๒	๑๖	๘.๔๘	๔	๒.๑๖	-	-
๔๕. ผู้ปกครองเอาใจใส่มีปัญหานักเรียน	-	-	๕๕	๒๘.๗๖	๘๓	๔๓.๐๓	๓๕	๑๘.๙๓	๘	๔.๓๖	-	-
๔๖. โรงเรียนลงโทษโดยการเขียนตี	๒	๑.๐๘	๕๘	๓๑.๓๖	๘๐	๔๓.๖๕	๓๘	๒๐.๕๓	๓	๑.๕๘	-	-
๔๗. ครูตรวจสอบสุขภาพนักเรียน	๑๓	๖.๗๙	๑๑๖	๖๐.๕๔	๕๓	๒๗.๖๕	๙	๔.๘๓	๔	๒.๑๖	-	-

ลำดับชั้นพฤติกรรม พฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย ไม่มี ไม่แน่ใจ		ไม่ตอบ	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๔๘. เจ้าหน้าที่อนามัยมาตรวจสุขภาพนักเรียน	๑๓	๓.๐๓	๓๕	๘๐.๕๕	๖๓	๓๔.๐๖	๒๓	๑๔.๕๙	๓	๓.๓๘	-	-
๔๙. โรงเรียนแนะแนวช่วยเหลือนักเรียน	๔	๒.๑๖	๔๙	๒๖.๕๘	๖๑	๓๒.๙๓	๓๖	๑๙.๔๖	๓๐	๑๖.๒๒	๕	๒.๓๑
๕๐. ครูช่วยเหลือนักเรียนจัดกิจกรรม	๑๔	๓.๕๓	๘๑	๔๓.๓๙	๖๘	๓๖.๓๖	๑๘	๙.๓๒	๒	๑.๐๘	๒	๑.๐๘
๕๑. โรงเรียนส่งเสริมนักเรียนให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๘	๔.๓๒	๕๕	๒๙.๓๓	๑๑๖	๖๐.๕๕	๒	๑.๐๘	๘	๔.๓๒	-	-
๕๒. ลูกเสืออูฐภาษาชาวบ้านเพื่อประโยชน์ต่อชุมชน	๒	๑.๐๘	๓๙	๒๑.๐๙	๘๒	๔๔.๓๖	๒๖	๑๔.๐๕	๓๖	๑๙.๕๖	-	-
๕๓. โรงเรียนฝึกให้นักเรียนทำงานเป็นหมู่คณะ	๘	๔.๓๒	๙๕	๕๑.๓๕	๖๒	๓๓.๕๑	๑๕	๘.๑๑	๕	๒.๓๑	-	-
๕๔. โรงเรียนจัดให้มีชุมนุมกิจกรรมเสริมหลักสูตร	๒	๑.๐๘	๒๘	๑๕.๑๕	๓๓	๓๙.๕๕	๓๐	๑๖.๒๒	๕๐	๒๓.๐๒	๒	๑.๐๘
๕๕. ครูช่วยสอดส่องและเอาใจใส่ความประพฤตินักเรียน ทั้งในและนอกโรงเรียน	๑๕	๘.๑๑	๘๘	๕๒.๙๓	๘๘	๒๕.๙๖	๑๘	๙.๓๒	๒	๑.๐๘	๔	๒.๑๖
รวม	๒๓๔	๓.๕๑	๑๔๖๐	๓๘.๓๓	๒๖๕๑	๓๓.๘๑	๔๓๖	๑๖.๓๖	๒๖๖	๓.๐๘	๒๑	๐.๕๓

จากตารางที่ ๑๖ แสดงการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษาศักดิ์คองการบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของนักวิชาการ สำหรับแบบสอบถามเฉพาะงานคานนี้ เริ่มตั้งแต่ขอ ๑๖ จนถึงขอ ๕๕ รวม ๒๐ ข้อ ควบกัน ก็จะวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ขอ ๑๖. จำนวนนักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์บังคับ แต่ไม่มาเข้าเรียนมีมากน้อยเพียงใดเกี่ยวกับเรื่องนี้ นักวิชาการที่มีความเห็นว่า จำนวนนักเรียนที่ไม่มาเข้าเรียนมีจำนวนน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๗.๐๓ และนักวิชาการที่มีความเห็นว่า ไม่มีเด็กที่อยู่ในเกณฑ์บังคับแต่ไม่มาเข้าโรงเรียนมีจำนวนร้อยละ ๑๘.๕๒ ส่วนนักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งในเรื่องนี้ตอบคำถามนี้ว่า จำนวนนักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์บังคับแต่ไม่มาเข้าเรียน มีจำนวนร้อยละ ๑๔.๐๕ จากข้อมูลนี้นักวิชาการลงความเห็นเห็นว่าจำนวนนักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์บังคับแต่ไม่มาเข้าเรียนมีอยู่เพียงจำนวนน้อยที่สุด แสดงว่ามีปัญหาเกี่ยวกับงานคานนี้มีอยู่ไม่มาก

ขอ ๓๗. ในการสำรวจเด็กเข้าเรียนมีเด็กที่อยู่ในเกณฑ์บังคับตกสำรวจมากน้อยเพียงใดนั้น เรื่องนี้นักวิชาการให้ความเห็นว่าเด็กที่อยู่ในเกณฑ์บังคับตกสำรวจน้อย และน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๖.๔๘ และนักวิชาการจำนวนร้อยละ ๒๒.๑๗ ได้ตอบคำถามนี้ว่าในการสำรวจเด็กก่อนเข้าเรียนไม่มีเด็กตกสำรวจแต่อย่างใด ส่วนนักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่าเรื่องนี้มีเด็กตกสำรวจมากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๑๑.๓๕ จากข้อมูลนี้นักวิชาการลงความเห็นเห็นว่าเด็กที่อยู่ในเกณฑ์บังคับตกสำรวจน้อยที่สุด และแทบจะไม่ตกสำรวจเลย

ขอ ๓๘. โรงเรียนได้รับความร่วมมือ จากผู้ปกครองมากและมากที่สุดรวมกันมีจำนวนร้อยละ ๗๘.๕๓ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการส่งเด็กเข้าเรียนน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๒๐.๕๓ จากข้อมูลนี้นักวิชาการส่วนใหญ่ยอมรับว่าผู้ปกครองได้ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในการส่งเด็กเข้าเรียนเป็นอย่างมาก แสดงว่าผู้ปกครองมีความเอาใจใส่การศึกษาของบุตรหลานของตน จึงได้ให้ความร่วมมือในการส่งเด็กเรียนซึ่งจะเห็นจากข้อมูลดังกล่าว

ข้อ ๓๙. โรงเรียนมีสถานที่เพียงพอสำหรับนักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์บังคับมากน้อยเพียงใด ซึ่งนักวิชาการมีความเห็นว่าโรงเรียนมีสถานที่เพียงพอมาก และมากที่สุดรวมกันมีจำนวนร้อยละ ๖๕.๓๙ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนมีสถานที่เรียนน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๓๑.๕๐ จากข้อมูลนี้นักวิชาการมีความเห็นว่า มีสถานที่สำหรับเด็กเข้าเรียนเพียงพอ แสดงว่าปัญหาการขาดแคลนที่เรียน หรือมีที่เรียนไม่เพียงพอในโรงเรียนสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีปัญหาน้อยมาก อย่างไรก็ตามจากข้อมูลนี้มีโรงเรียนจำนวนหนึ่งขาดแคลนที่เรียน

ข้อ ๔๐. ครูใหญ่ต้องแก้ปัญหาเด็กในเกณฑ์บังคับเข้าเรียนแต่ขาดเรียน เนื่องจากมีปัญหาและสาเหตุต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้นักวิชาการที่มีความเห็นว่าครูใหญ่ต้องแก้ปัญหาทางคานาน้อยครั้ง และน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๔.๐๖ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่าครูใหญ่ต้องแก้ปัญหาคานาน้อยและบ่อยที่สุดมีจำนวนร้อยละ ๔๑.๐๘ แสดงว่าเด็กในเกณฑ์บังคับเข้าเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการขาดเรียนน้อย แต่มีใครหมายความว่าครูใหญ่ไม่ต้องแก้ปัญหาเลย เพราะจำนวนเด็กที่มีปัญหามีจำนวนเกือบใกล้เคียงกัน

ข้อ ๔๑. โรงเรียนให้ความช่วยเหลือนักเรียนยากจนและขาดแคลนเครื่องเขียนและแบบเรียน เสื้อผ้าและอื่น ๆ มากน้อยเพียงใดนั้น นักวิชาการที่มีความเห็นว่าโรงเรียนได้ให้ความช่วยเหลือมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๐.๕๔ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นว่าโรงเรียนให้ความช่วยเหลือเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกันมีจำนวนร้อยละ ๓๗.๓๐ ขอนักวิชาการได้ให้ความเห็นว่า โรงเรียนได้ให้ความช่วยเหลือนักเรียนยากจนและขาดแคลนเครื่องเขียน แบบเรียน เสื้อผ้าและอื่น ๆ เป็นอย่างมาก แสดงว่าโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเกินกว่าครึ่งได้ให้ความช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องนี้มากพอสมควร

ข้อ ๔๒. โรงเรียนจัดให้มีการวิเคราะห์ หรือการวิจัยเกี่ยวกับเด็กเป็นรายบุคคล ซึ่งข้อนี้นักวิชาการได้ให้ความเห็นว่า โรงเรียนจัดทำเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๑.๔๙ และนักวิชาการจำนวนร้อยละ ๓๔.๐๖ ได้ให้ความเห็นว่าโรงเรียนไม่เคยจัดทำเรื่องนี้แต่อย่างใด ส่วนนักวิชาการที่มีความเห็นว่าโรงเรียนจัดให้มีการวิเคราะห์หรือการวิจัยเกี่ยว -

กับนักเรียนเป็นรายบุคคล มีเพียงร้อยละ ๑๐.๘๐ จากข้อมูลนี้จะเห็นว่า นักวิชาการส่วนใหญ่จำนวนร้อยละ ๘๕.๕๕ ลงความเห็นว่าโรงเรียนจตุรพักตรพิมานการวิเคราะห้ วิจัยเกี่ยวกับเด็กนอญที่สุดและแทบจะไม่มีการวิเคราะห้ วิจัย ในเรื่องนี้เลย แสดงว่างานคานนี้โรงเรียนยังไม่คอยใครริเริ่มจัดทำ

ขอ ๔๓. นักเรียนทำนิตระเบียนวินัยของโรงเรียนมากนอญเพียงใด ซึ่งนักวิชาการที่มีความเห็นว่าการทำนิตระเบียนวินัยนั้น นักเรียนทำนิตนอญและนอญที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๙๙.๘๖ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่านักเรียนทำนิตระเบียนวินัยของโรงเรียนมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๑๖.๙๖ ซึ่งปัญหาข้อนี้พอสรุปได้ว่า นักวิชาการส่วนใหญ่ลงความเห็นว่านักเรียนกระทำนิตระเบียนวินัยของโรงเรียนมีอยู่ในเกณฑ์นอญ

ขอ ๔๔. โรงเรียนเครงครัดตอระเบียนวินัยในการปกครองนักเรียน ซึ่งความเห็นในเรื่องนี้นักวิชาการได้ให้ความเห็นว่าโรงเรียนเครงครัดตอระเบียนมากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๙.๘๔ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่าโรงเรียนเครงครัดในเรื่องนี้นอญและนอญที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๐.๐๐ จากความเห็นของนักวิชาการนี้แสดงว่าโรงเรียนเครงครัดตอระเบียนในการปกครองนักเรียน แต่ยังมีโรงเรียนอีกจำนวนเกือบครึ่งที่ไม่เครงครัดตอระเบียนวินัยในการปกครองนักเรียน

ขอ ๔๕. ผู้ปกครองเอาใจใส่ความเป็นนอญและปัญหาของนักเรียน สำหรับข้อนี้ นักวิชาการมีความเห็นว่า ผู้ปกครองเอาใจใส่ความเป็นนอญและปัญหาของนักเรียนนอญและนอญที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๕.๙๖ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ผู้ปกครองเอาใจใส่ในเรื่องนี้มาก มีจำนวนร้อยละ ๒๙.๙๖ จากข้อมูลนี้ นักวิชาการลงความเห็นว่า ผู้ปกครองเอาใจใส่ความเป็นนอญและปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนนอญที่สุด ซึ่งการที่ผู้ปกครองขาดความเอาใจใส่ตอเด็กนี้จะทำให้เกิดปัญหาทั้งในคานความประพฤติและการเรียน

ขอ ๔๖. โรงเรียนลงโทษนักเรียนโดยการเขียนนิต ซึ่งนักวิชาการได้ให้ความเห็นว่าโรงเรียนลงโทษโดยการเขียนนิตนอญและนอญที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๙๔.๖๑ แต่นักวิชาการ

ที่มีความเห็นตรงข้ามในเรื่องนี้ว่าโรงเรียนลงโทษนักเรียนโดยการเขียนคิ๋บอยและบอยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๒๔.๓๑ จากข้อมูลนี้นักวิชาการลงความเห็นว่าการลงโทษโดยการเขียนคิ๋บอยนักเรียนมีน้อย

ขอ ๔๙. ครูตรวจสุขภาพนักเรียนบอยเพียงใค้้นั้น นักวิชาการที่มีความเห็นว่าครูตรวจสุขภาพนักเรียนบอยและบอยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๕.๗๓ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นว่าครูตรวจสุขภาพบอยและบอยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๒๔.๑๑ จากข้อมูลนี้นักวิชาการให้ความเห็นว่าครูไค้ตรวจสุขภาพของนักเรียนบอยที่สุด ซึ่งเป็นการสร้างนิสัยที่ดีให้นักเรียนรู้จักการรักษาความสะอาด

ขอ ๕๐. เจาหน้าท่อนามิ๋ มาตรวจสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียน เกี่ยวกับเรื่องนี้นักวิชาการให้ความเห็นว่า เจาหน้าท่อนามิ๋มาตรวจสุขภาพบอยครั้งและบอยที่สุดมีจำนวนร้อยละ ๔๔.๖๕ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นว่าเจาหน้าท่อนามิ๋มาตรวจสุขภาพนักเรียนบอยและบอยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๗.๕๗ จากข้อมูลนี้แสดงว่ามีนักวิชาการ ๒ กลุ่มจำนวนเกือบเท่ากันและมีความเห็นขัดแย้งกันเกี่ยวกับการมาตรวจสุขภาพของเจาหน้าท่อนามิ๋ โดยกลุ่มหนึ่งมีความเห็นว่าเจาหน้าท่อนามิ๋มาตรวจสุขภาพนักเรียนบอย แต่อีกกลุ่มหนึ่งกลับมีความเห็นว่าเจาหน้าท่อนามิ๋มาตรวจสุขภาพบอยครั้ง

ขอ ๕๑. โรงเรียนมีการแนะแนวเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา ซึ่งความเห็นของนักวิชาการให้ความเห็นว่า โรงเรียนให้การแนะแนวแก่นักเรียนบอยและบอยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๒.๔๓ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นว่า โรงเรียนมีการแนะแนวบอยและบอยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๒๔.๖๔ ส่วนนักวิชาการจำนวนร้อยละ ๑๖.๒๒ ไค้ให้ความเห็นว่าในโรงเรียนประถมไม่มีการจัดการแนะแนว จากข้อมูลนี้นักวิชาการร้อยละ ๔๑.๐๗ ไค้ลงความเห็นว่าโรงเรียนมีการแนะแนวเพื่อช่วยเหลือนักเรียนบอยที่สุด หรือเกือบไม่มีการจัดเรื่องนี้เลย

ขอ ๕๐. ครูช่วยเหลือนักเรียนจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนมากน้อยเพียงใค้้นั้น นักวิชาการที่มีความเห็นว่าครูช่วยเหลือนักเรียนจัดกิจกรรมมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวน

ร้อยละ ๕๑.๓๖ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ครูช่วยเหลือน้อยและน้อยที่สุดรวมกันมีจำนวนร้อยละ ๔๖.๔๘ จากข้อมูลนี้แสดงว่านักวิชาการประมาณครึ่งมีความเห็นว่าครูไคช่วยนักเรียนจัดกิจกรรมมาก แต่ยังมีนักวิชาการจำนวนเกือบครึ่งให้ความเห็นว่าครูช่วยนักเรียนจัดกิจกรรมน้อย ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าครูให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนจัดกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อ ๕๑. โรงเรียนส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตร ขอนี้ นักวิชาการจำนวนร้อยละ ๖๑.๖๓ ได้ให้ความเห็นว่าโรงเรียนส่งเสริมเฉพาะนักเรียนส่วนน้อยหรือเฉพาะกรรมการนักเรียนเท่านั้น ส่วนนักวิชาการจำนวนร้อยละ ๓๘.๐๕ ได้ให้ความเห็นว่าโรงเรียนส่งเสริมนักเรียนส่วนใหญ่ หรือส่งเสริมนักเรียนทั้งหมดให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากความเห็นของนักวิชาการดังกล่าวจะเห็นว่า มีนักเรียนเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียน

ข้อ ๕๒. ลูกเสือและอนุชาชาคบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชนมากน้อยเพียงใด เกี่ยวกับเรื่องนี้ นักวิชาการที่มีความเห็นว่าลูกเสือและอนุชาชาคบำเพ็ญประโยชน์น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๘.๓๗ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ลูกเสือและอนุชาชาคบำเพ็ญประโยชน์ในเรื่องนี้มากและมากที่สุดรวมกันมีจำนวนร้อยละ ๒๒.๑๗ ส่วนนักวิชาการจำนวนร้อยละ ๑๙.๔๖ ได้ให้ความเห็นว่าลูกเสือและอนุชาชาคไม่เคยบำเพ็ญประโยชน์เลย จากความเห็นของนักวิชาการเมื่อรวมแล้วจำนวนร้อยละ ๗๗.๕๓ จะเห็นว่าลูกเสือและอนุชาชาคมีบทบาทให้การช่วยเหลือชุมชนน้อยครั้งหรือเกือบจะไม่ได้บำเพ็ญประโยชน์เลย

ข้อ ๕๓. โรงเรียนฝึกให้นักเรียนทำงานเป็นหมู่คณะซึ่งนักวิชาการได้ให้ความเห็นในเรื่องนี้ว่าโรงเรียนฝึกให้นักเรียนทำงานเป็นหมู่คณะมากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๕.๖๗ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่าโรงเรียนฝึกให้นักเรียนทำงานเป็นหมู่คณะน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๔๑.๖๒ จากความเห็นของนักวิชาการในข้อนี้แสดงว่าโรงเรียนฝึกการทำงานเป็นหมู่คณะมาก แต่ยังไม่มากเท่าที่ควร เพราะมีนักวิชาการเกินร้อยละ ๕๐.๐๐ ขึ้นไปมีความเห็นว่าโรงเรียนฝึกให้นักเรียนทำงานเป็นหมู่คณะค่อนข้างน้อย

ขอ ๕๔. โรงเรียนมีการจัดให้มีชุมนุมกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากน้อยเพียงใดนั้น นักวิชาการได้ให้ความเห็นว่า โรงเรียนจัดให้มีการชุมนุมกิจกรรมเสริมหลักสูตรน้อยและน้อยที่สุด รวมกันมีจำนวนร้อยละ ๕๕.๖๗ และนักวิชาการอีกจำนวนร้อยละ ๒๗.๐๒ ได้ให้ความเห็นว่า โรงเรียนไม่มีชุมนุมกิจกรรมแต่อย่างใด แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งในเรื่องนี้ จำนวนร้อยละ ๑๖.๒๓ มีความเห็นว่า โรงเรียนจัดให้มีชุมนุมกิจกรรมมากและมากที่สุดรวมกัน อย่างไรก็ตามจากข้อมูลดังกล่าว นักวิชาการเกินกว่าครึ่งมีความเห็นว่า โรงเรียนมีการจัดชุมนุมกิจกรรมเสริมหลักสูตรอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ขอ ๕๕. ครูช่วยกันสอดส่องและเอาใจใส่ความประพฤติของนักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียน จากความเห็นของนักวิชาการที่ว่า ครูช่วยกันสอดส่องความประพฤติมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๑.๘๘ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ครูเอาใจใส่และสอดส่องความประพฤติของนักเรียนน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๓๕.๖๔ จากข้อมูลนี้ นักวิชาการได้ให้ความเห็นว่า ครูช่วยกันสอดส่องและเอาใจใส่ความประพฤติของนักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียน เป็นอย่างมาก แต่ก็มีนักวิชาการจำนวนมีในน้อยที่มีความเห็นว่า ครูไม่ค่อยได้สอดส่องดูแลเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียน

เมื่อพิจารณางานโดยส่วนรวมทั้ง ๒๐ ข้อ ในงานด้านการบริหารกิจการนักเรียน ตามความเห็นของนักวิชาการแล้ว จะเห็นว่านักวิชาการที่มีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้น้อยและน้อยที่สุด รวมกันมีจำนวนร้อยละ ๔๖.๕๗ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๕.๙๕ ส่วนผู้ที่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นมีจำนวนน้อย จากการเปรียบเทียบข้อมูลนี้ จะเห็นว่า มีจำนวนใกล้เคียงกัน

แสดงให้เห็นว่านักวิชาการจำนวนหนึ่งมีความเห็นว่า โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ได้ปฏิบัติงานด้านการบริหารกิจการนักเรียนมาก ส่วนอีกจำนวนหนึ่งปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในเกณฑ์น้อย ซึ่งทั้ง ๒ ฝ่ายมีจำนวนใกล้เคียงกัน จึงพอจะสรุปได้ว่า การปฏิบัติงานด้านนี้โรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๑๗ แสดงงานบริหารการศึกษา คำนวณงานธุรการ การเงิน และบริการ ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของนักวิชาการ

ลำดับชั้นพฤติกรรม พฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย ไม่พอใจ		ไม่มี ไม่ตอบ	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๕๖. ทานมีหน้าที่เกี่ยวของงานธุรการ	๑๖	๖.๕๕	๔๒	๒๒.๓๐	๗๕	๔๐.๕๔	๒๖	๑๔.๐๖	๓๐	๑๖.๒๒	-	-
๕๗. ครูทำงานประจำชั้นเป็นปัจจุบัน	๔๕	๒๔.๓๒	๑๑๔	๖๑.๖๒	๑๕	๘.๑๑	๕	๒.๗๑	๔	๒.๑๖	๒	๑.๐๘
๕๘. คู่มือครูที่โรงเรียนจัดทำขึ้นมีประโยชน์ ต่อครู	๑๓	๗.๐๖	๗๓	๓๘.๔๖	๒๐	๑๐.๘๒	๖	๓.๒๔	๗๓	๓๘.๔๖	-	-
๕๙. ปีการศึกษาที่ผ่านมา โรงเรียนได้รับ การตรวจเยี่ยมจากผู้บริหารระดับสูง	๑	๐.๕๔	๓๔	๑๘.๓๘	๙๐	๔๘.๖๕	๔๘	๒๕.๙๕	๑๒	๖.๔๘	-	-
๖๐. ระเบียบการส่งสำเนานันทนาการ ตรวจเยี่ยมมีประโยชน์	๑๐	๕.๔๑	๗๒	๓๘.๙๒	๕๒	๒๘.๑๑	๒๘	๑๕.๑๕	๒๓	๑๒.๔๓	-	-
รวม	๘๑	๘.๗๖	๓๓๕	๓๖.๒๑	๒๕๒	๒๗.๒๘	๑๑๓	๑๒.๒๖	๑๔๒	๑๕.๓๕	๒	๐.๒๒

จากตารางที่ ๑๗ แสดงการบริหารงานด้านธุรการ การเงิน และการบริการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของนักวิชาการ สำหรับแบบสอบถามเฉพาะงานด้านนี้ เริ่มตั้งแต่ข้อ ๕๖ จนถึงข้อ ๖๐ รวม ๕ ข้อด้วยกัน จึงจะวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ข้อ ๕๖. ท่านมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานธุรการของโรงเรียนที่ท่านสอนหรือเกี่ยวข้องกับงานน้อยเพียงใด จากความเห็นของนักวิชาการในเรื่องนี้ ได้ตอบว่าท่านมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานธุรการน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๔.๖๐ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่าท่านต้องมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานด้านนี้มาก และมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๒๕.๑๘ เป็นที่น่าสังเกตว่านักวิชาการร้อยละ ๑๖.๒๒ ตอบคำถามนี้ว่าท่านไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้เลย เมื่อนำความเห็นนี้ไปรวมกับผู้ที่ตอบว่าน้อยจะมีจำนวนร้อยละ ๗๐.๘๒ แสดงว่านักวิชาการส่วนใหญ่ยอมรับว่าท่านมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับงานธุรการน้อยที่สุดและแทบจะไม่มีบทบาทในเรื่องนี้เลย

ข้อ ๕๗. ครูทำงานประจำชั้นเป็นปัจจุบันเพียงใด จากคำถามนี้นักวิชาการได้ให้ความเห็นว่าครูได้ทำงานประจำชั้นเป็นปัจจุบันเป็นอย่างมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๘๕.๕๔ แต่มักมีนักวิชาการเพียงร้อยละ ๑๐.๘๒ ที่ให้ความเห็นว่าครูได้ปฏิบัติงานประจำชั้นเป็นปัจจุบันมากที่สุด

ข้อ ๕๘. คู่มือที่โรงเรียนจัดทำขึ้นมีประโยชน์ต่อครู เกี่ยวกับเรื่องนี้นักวิชาการที่มีความเห็นว่าคู่มือครูมีประโยชน์มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๖.๔๘ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่าคู่มือครูที่โรงเรียนจัดทำขึ้นนี้มีประโยชน์น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๑๔.๐๖ เป็นที่น่าสังเกตว่านักวิชาการจำนวนร้อยละ ๓๕.๕๖ ตอบคำถามนี้ว่า โรงเรียนไม่ได้จัดทำคู่มือครูแต่อย่างใด แสดงว่าคู่มือครูที่โรงเรียนบางแห่งได้จัดทำขึ้นนั้น นักวิชาการยอมรับว่ามีประโยชน์ต่อการสอนมาก แต่มิโรงเรียนจำนวนหนึ่งไม่มีการจัดทำคู่มือครูแต่อย่างใด

ข้อ ๕๕. ในปีการศึกษาที่ผ่านมา โรงเรียนได้รับการตรวจเยี่ยมจากผู้บริหารระดับสูงมากน้อยเพียงใด ในเรื่องนี้นักวิชาการให้ความเห็นว่าโรงเรียนได้รับการตรวจเยี่ยมน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๗๔.๖๐ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นว่าผู้บริหารระดับสูงมาตรวจเยี่ยมโรงเรียนบ่อยและบ่อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๑๔.๕๒ จากข้อมูลนี้นักวิชาการส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าผู้บริหารระดับสูงให้การตรวจเยี่ยมโรงเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ๖๐. ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งสำเนานันทนาการตรวจเยี่ยมโรงเรียนมีประโยชน์เพียงใดนั้น นักวิชาการได้ให้ความวาระระเบียบนี้มีประโยชน์มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๔.๓๓ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งวาระระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งสำเนานันทนาการตรวจเยี่ยมโรงเรียนมีประโยชน์น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๓.๒๖ อย่างไรก็ตามมีนักวิชาการร้อยละ ๑๒.๔๓ ที่เห็นวาระระเบียบปฏิบัตินี้ไม่มีประโยชน์แต่อย่างใด จากข้อมูลนี้แสดงว่านักวิชาการ ๒ กลุ่ม จำนวนเกือบเท่ากันและมีความเห็นขัดแย้งกันเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติในการส่งสำเนานันทนาการตรวจเยี่ยมโรงเรียน จึงมีอาจสรุปได้ว่าระเบียบปฏิบัติดังกล่าวนี้มีประโยชน์มากน้อยเพียงใด

เมื่อพิจารณาจากงานโดยส่วนรวมทั้ง ๕ ข้อ ในงานด้านการบริหารงานธุรการ การเงิน และการบริการ ตามความเห็นของนักวิชาการ โดยนำมาคิดเป็นค่าร้อยละ จะเห็นว่านักวิชาการที่มีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้มาก มีจำนวนร้อยละ ๔๔.๕๗ แต่นักวิชาการที่มีความเห็นขัดแย้งว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้น้อย มีจำนวนร้อยละ ๓๕.๔๖ ส่วนความเห็นอื่นมีจำนวนน้อย

แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ได้ปฏิบัติงานด้านธุรการ การเงิน และการบริการอยู่ในระดับไม่มากนัก

๓. ประชาชน

ในหมวดนี้จะได้เสนอข้อมูล ตามความคิดเห็นของกลุ่มประชาชน ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการการศึกษาของโรงเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ซึ่งมีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน ๑๒๐ คน และแบบสอบถามจะครอบคลุมงานบริหารการศึกษาทั้ง ๕ ด้าน โดยจะเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๕ ตาราง โดยเสนอหนึ่งตารางต่องานหนึ่งด้าน สำหรับรายละเอียดจะได้เสนอในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๘ แสดงงานบริหารการศึกษาตามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของประชาชน

ลำดับชั้นพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย		ไม่มี	
	บ่อยที่สุด		บ่อย		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่แน่ใจ		ไม่ตอบ	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๑. โรงเรียนเชิญผู้ปกครองประชุมชี้แจงเพื่อ ให้เข้าใจการปฏิบัติงานของโรงเรียน	๑๕	๑๒.๕๐	๔๗	๓๙.๑๗	๓๙	๓๒.๕๐	๑๓	๑๐.๘๓	๖	๕.๐๐	-	-
๒. ครูมีโอกาสดพบผู้ปกครองแนะนำเกี่ยวกับ ตัวนักเรียน	๑๙	๑๕.๘๓	๕๐	๔๑.๖๖	๒๙	๒๔.๑๗	๑๔	๑๑.๖๗	๖	๕.๐๐	๒	๑.๖๗
๓. จำนวนประชาชนบริจาคเงินและวัสดุ	๑๔	๑๑.๖๗	๕๖	๔๖.๖๗	๓๓	๒๗.๕๐	๑๖	๑๓.๓๓	๑	๐.๘๓	-	-
๔. ประชาชนให้ความร่วมมือด้านอูทิศแรงงาน	๑๒	๑๐.๐๐	๕๕	๔๕.๘๔	๔๑	๓๔.๑๗	๗	๕.๘๓	๔	๓.๓๓	๑	๐.๘๓
๕. ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา	๕	๔.๑๖	๓๒	๒๖.๖๗	๕๖	๔๖.๖๗	๑๕	๑๒.๕๐	๑๒	๑๐.๐๐	-	-
๖. โรงเรียนจัดอบรมการประกอบอาชีพให้ แก่ประชาชน	๑	๐.๘๓	๑๕	๑๒.๕๐	๔๑	๓๔.๑๗	๒๖	๒๑.๖๗	๓๗	๓๐.๘๓	-	-
๗. โรงเรียนเชิญผู้มีอำนาจในอาชีพ มาเป็นวิทยากรสอนนักเรียน	๓	๒.๕๐	๒๐	๑๖.๖๗	๒๖	๒๑.๖๗	๒๗	๒๒.๕๐	๔๔	๓๖.๖๖	-	-
๘. โรงเรียนให้ประชาชนใช้อาคารสถานที่	๑๓	๑๐.๘๓	๓๗	๓๐.๘๓	๓๕	๒๘.๑๗	๒๓	๑๘.๑๗	๑๒	๑๐.๐๐	-	-
๙. โรงเรียนส่งเสริมการอ่านเขียนให้ ประชาชนในท้องถิ่น	๑๐	๘.๓๓	๑๘	๑๕.๐๐	๓๖	๓๐.๐๐	๒๑	๑๗.๕๐	๓๕	๒๘.๑๗	-	-
๑๐. โรงเรียนร่วมจัดงานประเพณีต่าง ๆ ใน ท้องถิ่น	๑๙	๑๕.๘๓	๕๖	๔๖.๖๗	๒๗	๒๒.๕๐	๑๔	๑๑.๖๗	๔	๓.๓๓	-	-

ตารางที่ ๑๘ (ต่อ) แสดงงานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
ตามความเห็นของประชาชน

ลำดับชั้นพฤติกรรม พฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย ไม่แน่ใจ		ไม่ตอบ	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๑๑. โรงเรียนมีส่วนร่วมรักษาสุขภาพและ ปรับปรุงอนามัยของท้องถิ่น	๑๔	๑๑.๖๗	๕๔	๔๕.๐๐	๒๘	๒๔.๑๗	๑๓	๑๐.๘๓	๗	๕.๘๓	๓	๒.๕๐
๑๒. โรงเรียนนำความคิดเห็นของครูปกครอง เป็นแนวทางปรับปรุงโรงเรียน	๔	๓.๓๓	๕๒	๔๓.๓๓	๔๐	๓๓.๓๓	๑๔	๑๑.๖๗	๑๐	๘.๓๓	-	-
๑๓. กรรมการการศึกษามีส่วนร่วมในการ วางแผนดำเนินงานในโรงเรียน	๑๙	๑๕.๘๓	๔๘	๔๐.๐๐	๓๓	๒๗.๕๐	๑๑	๙.๑๗	๗	๕.๘๓	๒	๑.๖๗
๑๔. โรงเรียนจัดสอนหนังสือให้ประชาชน	๙	๗.๕๐	๑๒	๑๐.๐๐	๓๙	๓๒.๕๐	๓๑	๒๕.๘๓	๒๗	๒๒.๕๐	๒	๑.๖๗
๑๕. ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์ ให้แก่โรงเรียน	๑๓	๑๐.๘๓	๔๑	๓๔.๑๗	๓๕	๒๙.๑๗	๒๒	๑๘.๓๓	๙	๗.๕๐	-	-
รวม	๑๗๐	๙.๔๔	๕๙๓	๓๒.๙๔	๕๓๙	๒๙.๙๕	๒๖๗	๑๔.๘๓	๒๒๑	๑๒.๒๘	๑๐	๐.๕๖

จากตารางที่ ๑๘. แสดงงานด้านเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของกลุ่ม
ประชาชน ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการการศึกษาของโรงเรียนและครูปกครองนักเรียน มี
คำถามในงานด้านนี้ ตั้งแต่ข้อ ๑ ถึงข้อ ๕ รวม ๑๕ ข้อด้วยกัน ดังจะวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ข้อ ๑. โรงเรียนเชิญผู้ปกครองหรือประชาชนในท้องถิ่นมาประชุมชี้แจง เพื่อให้เกิด
ความเข้าใจต่อการปฏิบัติงานของโรงเรียน จากข้อนี้จะเห็นได้ว่า ประชาชนที่มีความเห็นว่า
โรงเรียนใดเชิญผู้ปกครอง มารวมประชุมชี้แจง บ่อยและบ่อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ
๕๑.๖๓ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนเชิญผู้ปกครองมาประชุมชี้แจงน้อยและ
น้อยที่สุดรวมกันมีจำนวนร้อยละ ๔๓.๓๓ เมื่อพิจารณาข้อมูลนี้แล้วจะเห็นว่า ประชาชนเกินกว
ครึ่งเพียงเล็กน้อยมีความเห็นว่าโรงเรียนใดเชิญผู้ปกครองหรือประชาชนในท้องถิ่นมาประชุม
ชี้แจงบ่อยครั้ง อย่างไรก็ตามยังมีนักวิชาการเกือบครึ่งที่มีความเห็นว่า โรงเรียนใดเชิญ
ผู้ปกครองมารวมประชุมน้อยครั้ง

ข้อ ๒. ครูมีโอกาสพบกับผู้ปกครองเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับนักเรียน สำหรับข้อนี้
จะเห็นว่า ประชาชนที่มีความเห็นว่าครูมีโอกาสพบกับผู้ปกครองบ่อยและบ่อยที่สุดรวมกัน มี
จำนวนร้อยละ ๕๙.๔๕ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ครูมีโอกาสพบกับผู้ปกครองน้อย
และน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๕.๔๔ จากข้อมูลนี้ประชาชนมีความเห็นว่าครูโอกาส
พบกับผู้ปกครองบ่อยครั้ง แสดงว่าการที่ครูและผู้ปกครองมีโอกาสพบกันบ่อยเช่นนี้ จะทำให้เกิด
ประโยชน์ในด้านความร่วมมือและการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนมากขึ้น

ข้อ ๓. จำนวนผู้ปกครองหรือประชาชนบริจาคเงินและวัสดุต่าง ๆ ให้แก่โรงเรียน
มีจำนวนมากน้อยเพียงใดนั้น จะเห็นว่าประชาชนที่มีความเห็นว่า ผู้ปกครองหรือประชาชนใน
ท้องถิ่นบริจาคเงินและวัสดุต่าง ๆ ให้แก่โรงเรียนมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ
๕๘.๓๔ ส่วนประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่าประชาชนให้การบริจาค่น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน
มีจำนวนร้อยละ ๔๐.๘๓ จากข้อมูลดังกล่าวนี้จะเห็นว่า มีจำนวนประชาชนกว่าครึ่ง ใ้กรวม
บริจาคเงินและวัสดุให้แก่โรงเรียนมาก แสดงว่าประชาชนมองเห็นคุณค่าของการศึกษา จึงได้

ให้ความร่วมมือในด้านการบริจาคเงิน วัสดุ และอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ใน
 ด้านการศึกษา

ข้อ ๔. ผู้ปกครองหรือประชาชนให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในด้านการอุทิศ
 แรงงานเพื่อพัฒนาโรงเรียน จากข้อนี้ประชาชนที่มีความเห็นว่าคุณได้ให้ความร่วมมือกับทาง
 โรงเรียนในด้านการอุทิศแรงงานเป็นอย่างมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๕.๘๔
 แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า คนให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนน้อยและน้อยที่สุดรวม
 กัน มีจำนวนร้อยละ ๔๐.๐๐ เมื่อพิจารณาข้อนี้แล้วจะเห็นว่า ประชาชนเกินกว่าครึ่งได้ให้
 ความร่วมมือในด้านการอุทิศแรงงานพอสมควรเพื่อช่วยปรับปรุงโรงเรียนในท้องถิ่นให้มีสภาพ
 ดีขึ้น

ข้อ ๕. ผู้ปกครองหรือประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยแสดงข้อคิดเห็น
 และเสนอแนะในกิจการของโรงเรียน จากข้อนี้ประชาชนที่มีความเห็นว่าคุณมีส่วนร่วมใน
 การจัดการศึกษาน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๕.๑๗ แต่ประชาชนที่มีความ
 เห็นขัดแย้งว่าคุณมีส่วนร่วมมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๐.๘๓ จากข้อมูลนี้
 ประชาชนมีความเห็นว่าคุณมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยแสดงข้อคิดเห็นและเสนอแนะ
 ในกิจการของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย

ข้อ ๖. โรงเรียนจัดอบรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพแก่ผู้ปกครองหรือประชาชน
 ทั่วไป ซึ่งประชาชนที่มีความเห็นว่าคุณโรงเรียนจัดอบรมในเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน
 มีจำนวนร้อยละ ๕๕.๘๔ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่าคุณโรงเรียนได้จัดอบรมเกี่ยวกับ
 การประกอบอาชีพบ่อยและบ่อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๑๓.๓๓ จากข้อนี้ประชาชน
 เกินกว่าครึ่งลงความเห็นว่า โรงเรียนได้จัดอบรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพแก่ผู้ปกครอง
 หรือประชาชนทั่วไปอยู่ในระดับน้อย

ข้อ ๗. โรงเรียนเชิญผู้มีความชำนาญในอาชีพบางอย่างในท้องถิ่นมาเป็นวิทยากร
 สอนนักเรียน ซึ่งประชาชนที่มีความเห็นว่าคุณโรงเรียนเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาสอนบ่อยและ
 บ่อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๑๕.๑๗ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนเชิญ

วิทยาการมาสอนน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๔๔.๑๓ ส่วนประชาชนที่มีความเห็นว่า โรงเรียนไม่เคยเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาสอนนักเรียนเลย มีจำนวนร้อยละ ๓๖.๖๖ จาก ข้อมูลนี้ประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า โรงเรียนเชิญวิทยากรมาสอนครั้งและไม่เคยเชิญ มาเลย มีจำนวนร้อยละ ๘๐.๘๓ แสดงว่าโรงเรียนยังมีไม่เคยเชิญวิทยากรหรือเชิญมาสอน ครั้งจากข้อมูลดังกล่าว

ข้อ ๘. โรงเรียนให้ประชาชนใช้อาคารสถานที่เพื่อประโยชน์บางอย่างของเขา ตามความจำเป็น ซึ่งประชาชนที่มีความเห็นว่าโรงเรียนให้ประชาชนใช้อาคารสถานที่น้อย และน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๑.๖๖ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียน ใ้ประชาชนใช้อาคารสถานที่น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๘.๓๔ ส่วน ประชาชนที่ตอบว่า โรงเรียนไม่เคยให้ประชาชนใช้อาคารสถานที่เลย มีจำนวนร้อยละ ๑๐.๐๐ จากข้อมูลนี้ประชาชนเกินกว่าครึ่งมีความเห็นว่า โรงเรียนให้ใช้อาคารสถานที่ น้อยครั้งและแทบจะไม่เคยใช้เลย มีจำนวนร้อยละ ๕๘.๓๔ แสดงว่าประชาชนเกินกว่าครึ่ง มีความเห็นว่าโรงเรียนไม่ค่อยใ้ประชาชนใช้สถานที่ในโรงเรียนแต่อย่างใด

ข้อ ๙. โรงเรียนจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านการเขียนของประชาชนในท้อง ถิ่น จากข้อนี้ประชาชนที่มีความเห็นว่า โรงเรียนจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านการเขียน น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๗.๕๐ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านการเขียนมากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๒๓.๓๓ ส่วนประชาชนที่มีความเห็นว่า โรงเรียนไม่เคยจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการอ่านการเขียน ของประชาชนเลย มีจำนวนร้อยละ ๒๙.๑๗ จากข้อมูลนี้ประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า โรงเรียนได้จัดกิจกรรมในงานค่านี้น้อยครั้ง และรวมทั้งไม่เคยจัดเลย มีจำนวนร้อยละ ๗๖.๖๗ แสดงว่าโรงเรียนยังไม่มีใครเริ่มจัดส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ทางด้านการศึกษา เทาที่ควร

ข้อ ๑๐. โรงเรียนเข้าร่วมจัดงานประเพณีต่าง ๆ ของท้องถิ่น ซึ่งประชาชนที่มี ความเห็นว่า โรงเรียนได้เข้าร่วมจัดงานประเพณีของท้องถิ่นน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มี จำนวนร้อยละ ๖๒.๕๐ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนเข้าร่วมจัดงานประเพณี

ของท้องถิ่นน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๔.๑๗ จากข้อมูลนี้ประชาชนลงความเห็นว่า โรงเรียนเขารวมจัดงานประเพณีต่าง ๆ ของท้องถิ่นบ่อยครั้ง แสดงว่าโรงเรียนมองเห็นความสำคัญของชุมชน จึงให้ความร่วมมือในการจัดงานประเพณีต่าง ๆ ของท้องถิ่น

ข้อ ๑๑. โรงเรียนมีส่วนร่วมกับทางราชการในด้านการรักษาสุขภาพ และปรับปรุงอนามัยของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งประชาชนที่มีความเห็นว่าโรงเรียนมีส่วนในงานด้านนี้มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๖.๖๗ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนมีส่วนร่วมในงานด้านนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๕.๐๐ จากข้อมูลนี้ประชาชนเกินกว่าครึ่งมีความเห็นว่า โรงเรียนมีส่วนร่วมกับทางราชการในด้านการรักษาสุขภาพและปรับปรุงอนามัยของประชาชนในท้องถิ่นมาก อย่างไรก็ตามความเห็นนี้มีจำนวนเกินครึ่งเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ยังไม่มากที่สุด เพราะมีอีกจำนวนหนึ่งที่มีความเห็นว่าโรงเรียนมีส่วนร่วมกับทางราชการน้อยครั้งและไม่มีส่วนรวมเลย

ข้อ ๑๒. โรงเรียนนำความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้ปกครองและประชาชนมาเป็นแนวทางปรับปรุงโรงเรียน จากข้อมูลนี้ประชาชนที่มีความเห็นว่า โรงเรียนได้นำความคิดเห็นมาเป็นแนวทางปรับปรุงโรงเรียนเป็นอย่างมาก และมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๖.๖๖ แต่ประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน มีความเห็นขัดแย้งว่าโรงเรียนนำความคิดเห็นของประชาชนมาในน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๕.๐๐ ซึ่งเมื่อรวมความคิดเห็นของประชาชนที่มีความเห็นว่า โรงเรียนไม่เคยนำความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้ปกครองมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงโรงเรียนเลย มีจำนวนร้อยละ ๕๓.๓๓ จากข้อมูลนี้ประชาชนเกินกว่าครึ่งมีความเห็นว่า โรงเรียนรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอยู่ในเกณฑ์น้อย แต่ยังมีประชาชนอีกจำนวนหนึ่งเกือบครึ่งให้ความเห็นว่าโรงเรียนได้นำความคิดเห็นของประชาชนมาปฏิบัติบ่อยครั้ง

ข้อ ๑๓. กรรมการการศึกษาของโรงเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงานของโรงเรียน ข้อนี้ประชาชนที่มีความเห็นว่ากรรมการการศึกษาของโรงเรียนมีส่วนร่วมมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๕.๔๓ แต่ประชาชนอีกจำนวนหนึ่งมีความเห็นว่ากรรมการ

การศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนการศึกษาน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๖.๖๗ แสดงว่าการศึกษาในท้องถิ่น ประชาชนเกินกว่าครึ่งให้ความเห็นว่าตนมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินงานของโรงเรียนมาก โดยออกมาในรูปของคณะกรรมการการศึกษาของโรงเรียน

ข้อ ๑๔. โรงเรียนจัดสอนหนังสือแก่ประชาชนในท้องถิ่น ข้อนี้ประชาชนที่มีความเห็นว่า โรงเรียนได้จัดปฏิบัติงานค่านี้น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๔.๓๓ แต่ประชาชนอีกจำนวนหนึ่งร้อยละ ๒๒.๕๐ ตอบว่า ไม่แน่ใจว่าโรงเรียนเคยจัดสอนหนังสือให้กับประชาชนในท้องถิ่นหรือไม่ อย่างไรก็ตามจะสังเกตเห็นว่า การให้การศึกษาแก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ประชาชนมีความเห็นว่าโรงเรียนได้จัดทำเรื่องนี้น้อย แสดงว่าโรงเรียนยังไม่ได้ช่วยเหลือประชาชนในท้องถิ่นทางด้านการจัดการศึกษาเท่าที่ควร

ข้อ ๑๕. ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์ให้แก่โรงเรียน ซึ่งประชาชนที่มีความเห็นว่า โรงเรียนมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๗.๕๐ แต่ประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีจำนวนใกล้เคียงกันที่มีความเห็นว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๕.๐๐ ซึ่งความเห็นของทั้ง ๒ กลุ่ม ไม่แตกต่างกันเท่าใดนัก แสดงว่าชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดหาอุปกรณ์ให้กับทางโรงเรียนอยู่บ้างแต่ไม่มากเท่าที่ควร

เมื่อพิจารณาจากโดยส่วนรวมทั้ง ๑๕ ข้อ ในงานด้านเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และอาจพิจารณาได้ว่า ประชาชนที่มีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านี้น้อยและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๒.๓๔ แต่ประชาชนที่มีความขัดแย้งว่าโรงเรียนยังปฏิบัติงานในค่านี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๔.๗๕ ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน แต่ประชาชนที่มีความเห็นว่าโรงเรียนไม่เคยปฏิบัติหรือไม่เคยจัดทำ มีจำนวนร้อยละ ๑๒.๒๔ เมื่อนำความเห็นของ ๒ ชุด กลุ่มหลังนี้มารวมกันจะมีจำนวนร้อยละ ๕๗.๐๖

แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ประชาชนมีความคิดเห็นในงานด้านเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนว่า โรงเรียนยังมีความสัมพันธ์ในค่านี้อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

กิจกรรม	ลำดับชั้นพฤติกรรม		มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่ช่วย ไม่เคย		ไม่ตอบ	
			บ่อยที่สุด		บ่อย						ไม่เอาใจใส่			
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๑๖. การศึกษาที่โรงเรียนจัดช่วยเพิ่มพูนรายได้และช่วยปรับปรุงท้องถิ่น	๑๐	๘.๓๓	๓๑	๒๕.๘๓	๕๓	๔๔.๑๗	๑๗	๑๔.๑๗	๔	๓.๓๓	-	-	-	-
๑๗. การศึกษาช่วยปลูกฝังวัฒนธรรมที่ดี	๒๖	๒๑.๖๗	๗๕	๖๒.๕๐	๑๓	๑๐.๘๓	๖	๕.๐๐	-	-	-	-	-	-
๑๘. นักเรียนรู้จักรักษาความสะอาดบ้านเรือน	๑๗	๑๔.๑๗	๕๔	๔๕.๐๐	๔๒	๓๕.๐๐	๗	๕.๘๓	-	-	-	-	-	
๑๙. นักเรียนรู้จักวิธีรักษาสุขภาพ	๒๐	๑๖.๖๗	๕๙	๔๙.๑๗	๓๔	๒๘.๓๓	๖	๕.๐๐	๑	๐.๘๓	-	-	-	
๒๐. นักเรียนเอาใจใส่ต่อการเรียน	๒๗	๒๒.๕๐	๖๖	๕๕.๐๐	๒๐	๑๖.๖๗	๖	๕.๐๐	-	-	๑	๐.๘๓	-	
๒๑. นักเรียนเอาความรูมาช่วยปรับปรุงการอาชีพของผู้ปกครองให้ดีขึ้น	๑๐	๘.๓๓	๓๑	๒๕.๘๓	๕๔	๔๕.๐๐	๑๔	๑๑.๖๗	๗	๕.๘๓	-	-	-	
๒๒. ครูใหญ่เอาใจใส่ต่อการสอนของครูและการเรียนของนักเรียน	๕๐	๔๑.๖๖	๕๗	๔๗.๕๐	๘	๖.๖๗	๓	๒.๕๐	-	-	๒	๑.๖๗	-	
๒๓. โรงเรียนเข้มงวดการสอบเลื่อนชั้น	๔๔	๓๖.๖๗	๖๕	๕๔.๑๗	๗	๕.๘๓	๔	๓.๓๓	-	-	-	-	-	
๒๔. นักเรียนเคยไปเที่ยวศึกษาหาความรู้นอกโรงเรียน	๔	๓.๓๓	๒๕	๒๐.๘๓	๕๕	๔๕.๘๓	๑๔	๑๑.๖๗	๑๖	๑๓.๓๓	๒	๑.๖๗	-	
๒๕. โรงเรียนติดต่อบุคลากรเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียน	๒๑	๑๗.๕๐	๖๔	๕๓.๓๓	๒๖	๑๘.๓๓	๖	๕.๐๐	๗	๕.๘๓	-	-	-	
รวม	๒๒๙	๑๘.๘๘	๕๒๗	๔๓.๘๖	๓๑๖	๒๖.๐๐	๘๗	๗.๒๕	๔๐	๓.๓๓	๕	๐.๔๒	-	

จากตารางที่ ๑๕ แสดงการบริหารงานด้านวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของกลุ่มประชาชน สำหรับแบบสอบถามเฉพาะงานคานนี้ มีตั้งแต่ข้อ ๑๖ จนถึงข้อ ๒๕ รวม ๑๐ ข้อด้วยกัน ดังจะวิเคราะห์ขอมูลดังนี้

ข้อ ๑๖. การศึกษาที่โรงเรียนจัดทำ มีส่วนช่วยเพิ่มพูนรายได้และช่วยปรับปรุงสภาพสังคมของท้องถิ่นนั้น กลุ่มประชาชนมีความเห็นว่าการศึกษาที่โรงเรียนจัดทำขึ้นนั้นช่วยเพิ่มพูนรายได้และปรับปรุงสภาพสังคมได้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๘.๓๔ แต่ประชาชนจำนวนหนึ่งมีความเห็นขัดแย้งว่า การศึกษาจะช่วยเรื่องนี้ได้มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๘.๑๖ ส่วนประชาชนที่มีความเห็นว่าการศึกษาที่โรงเรียนจัดทำขึ้นนี้ไม่มีส่วนช่วยเพิ่มพูนรายได้และปรับปรุงสภาพสังคมเลย อย่างไรก็ตามเมื่อนำความเห็นของกลุ่มประชาชนที่ตอบว่าการศึกษามีส่วนช่วยได้น้อยและไม่มีส่วนเลยมารวมกันแล้ว จะมีจำนวนร้อยละ ๖๕.๘๔ แสดงว่ากลุ่มประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการศึกษาในระดับประถมที่จัดขึ้นมานี้ ยังไม่สามารถนำความรู้ที่ได้นำไปประกอบอาชีพเพื่อเพิ่มพูนรายได้และช่วยปรับปรุงสภาพสังคมในท้องถิ่นได้แต่อย่างใด

ข้อ ๑๗. การศึกษาที่โรงเรียนจัดขึ้น มีส่วนช่วยปลูกฝังวัฒนธรรมที่ดีแก่นักเรียน ซึ่งประชาชนมีความเห็นว่า การศึกษาจะช่วยปลูกฝังวัฒนธรรมได้มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๘.๑๗ แต่ประชาชนอีกจำนวนหนึ่งมีความเห็นขัดแย้งว่า การศึกษาช่วยปลูกฝังวัฒนธรรมที่ดีได้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๑๕.๘๓ จากขอมูลนี้แสดงว่าการศึกษาที่โรงเรียนจัดขึ้น ประชาชนส่วนใหญ่ยอมรับว่ามีช่วยปลูกฝังวัฒนธรรมที่ดีให้นักเรียน

ข้อ ๑๘. นักเรียนรู้จักวิธีรักษาความสะอาดบ้านเมืองและชุมชน ซึ่งประชาชนมีความเห็นว่า นักเรียนรู้จักรักษาความสะอาดบ้านเมืองและชุมชนเป็นอย่างมากและมากที่สุดรวมกันมีจำนวนร้อยละ ๕๘.๑๗ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า นักเรียนรู้จักรักษาความสะอาดได้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๐.๘๓ แสดงว่าการศึกษามีส่วนช่วยให้

นักเรียนไ้ครูจักวิธีรักษาความสะอาดบ้านเรือนและชุมชนอยู่บ้าง แต่ยังไม่มากเท่าที่ควร จาก ข้อมูลนี้ประชาชนเกินกว่าครึ่งยอมรับว่านักเรียนรู้จักวิธีรักษาความสะอาดบ้านเรือนและชุมชน

ขอ ๑๙. นักเรียนรู้จักวิธีรักษาสุขภาพของตนเอง ซึ่งประชาชนมีความเห็นว่านักเรียน รู้จักวิธีรักษาสุขภาพของตนเองมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๕.๘๔ แต่ประชาชน ที่มีความเห็นขัดแย้งว่า นักเรียนรู้จักวิธีรักษาสุขภาพของตนเองใ้ค่น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มี จำนวนร้อยละ ๓๓.๓๓ จากข้อมูลนี้ประชาชนส่วนใหญ่ลงความเห็นว่า นักเรียนรู้จักวิธีรักษา สุขภาพของตนเองใ้ค่น้อยอย่างมาก แสดงว่าการเรียนการสอนมีผลทำให้เด็กมีความรู้ความ เข้าใจในด้านการรู้จักรักษาสุขภาพของตนเองใ้ค่น้อยตามสมควร

ขอ ๒๐. นักเรียนแสดงความเอาใจใส่ต่อการเรียน ซึ่งประชาชนมีความเห็นว่า นักเรียนเอาใจใส่ต่อการเรียนเป็นอย่างมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๗๓.๕๐ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า นักเรียนแสดงความเอาใจใ้ค่น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวน ร้อยละ ๒๑.๖๗ จากข้อมูลนี้ประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า นักเรียนใ้ค่นแสดงความเอาใจ ใส่ต่อการเรียนเป็นอย่างมาก

ขอ ๒๑. นักเรียนรู้จักเอาความรู้มาช่วยปรับปรุงการอาชีพของผู้ปกครองใ้ค่นขึ้น เกี่ยวกับค่านนี้ประชาชนมีความเห็นว่านักเรียนรู้จักเอาความรู้มาช่วยปรับปรุงการอาชีพใ้ค่น น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๐.๐๐ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า นัก เรียนรู้จักเอาความรู้มาช่วยปรับปรุงอาชีพของผู้ปกครองใ้ค่นขึ้น มีจำนวนร้อยละ ๓๔.๑๖ จากขอมนี้ประชาชนส่วนใหญ่ลงความเห็นว่า นักเรียนเอาความรู้มาช่วยปรับปรุงการอาชีพใ้ค่น น้อย และรวมทั้งผู้ที่มีความเห็นว่านักเรียนไม่รู้จักเอาความรู้มาช่วยปรับปรุงอาชีพเลย จะมี จำนวนร้อยละ ๖๕.๘๓ แสดงว่าหลักสูตรและเนื้อหาวิชาการที่เด็กนักเรียนเรียนอยู่นี้ไม่สอดคล้องและไม่มุ่งส่งเสริมการประกอบอาชีพ ความรู้ที่ใ้ค่นรับจากโรงเรียนจึงไม่สามารถช่วย ปรับปรุงการอาชีพใ้ค่นเท่าที่ควร

ขอ ๒๒. ครูใ้ค่นเอาใจใส่ต่อการสอนของครูและการเรียนของนักเรียน ซึ่ง - ประชาชนที่มีความเห็นว่าครูใ้ค่นมีความเอาใจใ้ค่นในเร่องนี้มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวน

ร้อยละ ๘๘.๑๖ แต่ประชาชนอีกจำนวนเพียงร้อยละ ๘.๑๓ ที่มีความเห็นว่าครูใหญ่เอาใจใส่เรื่องน้อย แสดงว่าประชาชนส่วนใหญ่ยอมรับว่า ครูใหญ่เอาใจใส่ต่อการสอนของครู และการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก

ข้อ ๒๓. โรงเรียนเข้มงวดในการพิจารณาสอบเลื่อนชั้นปลายปีของนักเรียน ข้อนี้ ประชาชนที่มีความเห็นว่า โรงเรียนเข้มงวดมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๘๐.๘๔ แต่มีประชาชนเพียงร้อยละ ๘.๑๖ ที่ให้ความเห็นว่าโรงเรียนเข้มงวดน้อย จากข้อมูลนี้ ประชาชนส่วนใหญ่ยอมรับว่าโรงเรียนเข้มงวดในการพิจารณาสอบเลื่อนชั้นปลายปีของนักเรียนเป็นอย่างมาก

ข้อ ๒๔. นักเรียนเคยไปเที่ยวหรือศึกษาหาความรู้นอกโรงเรียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ ประชาชนที่มีความเห็นว่านักเรียนเคยไปเที่ยวหรือศึกษาหาความรู้นอกโรงเรียนน้อยและน้อยครั้งรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๐.๘๔ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า นักเรียนเคยไปบ่อยและบ่อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๒๔.๑๖ จากข้อมูลนี้ประชาชนมีความเห็นว่า นักเรียนเคยไปเที่ยวศึกษาหาความรู้นอกโรงเรียนน้อยครั้ง และรวมทั้งไม่เคยไปเที่ยวเลย จะมีจำนวนร้อยละ ๑๔.๑๓ แสดงว่าการศึกษาหาความรู้นอกโรงเรียนในค่านนี้โรงเรียนยังจัดทำได้น้อย และไม่สามารถจะจัดทำได้ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมีอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนสภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียนก็เป็นได้

ข้อ ๒๕. โรงเรียนติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องการเรียนของนักเรียน เรื่องนี้ประชาชนที่มีความเห็นว่าโรงเรียนติดต่อกับทางบ้านบ่อยและบ่อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๗๐.๘๓ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนติดต่อกับผู้ปกครองน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๒๓.๑๓ จากข้อมูลนี้ประชาชนส่วนใหญ่ยอมรับว่าโรงเรียนได้มีการติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียน เกี่ยวกับเรื่องการเรียนของนักเรียนบ่อยครั้ง แสดงว่าการที่โรงเรียนมีการติดต่อกับทางบ้านบ่อยเช่นนี้ โอกาสที่จะช่วยแก้ปัญหาในด้านการเรียนของนักเรียนอาจมีมากขึ้น

เมื่อพิจารณางานโดยส่วนรวมทั้ง๑๐ ข้อ ในด้านการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนตามความเห็นของประชาชนแล้ว จะเห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่ที่มีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านวิชาการมากและมากที่สุดรวมกัน คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๐๐ แต่ประชาชนอีกจำนวนหนึ่งมีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนจัดทำงานด้านนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๖๕ ส่วนนักวิชาการที่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น มีจำนวนน้อย

แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการตามความเห็นของประชาชนอยู่ในระดับค่อนข้างสูง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๐ แสดงงานบริหารการศึกษาในด้านการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของประชาชน

ลำดับชั้นพฤติกรรม พฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย ไม่ตรง ไม่ร่วมมือ		ไม่ตอบ	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๒๖. โรงเรียนได้รับการบรรจุครูตรงตาม ความต้องการของชุมชน	๑๖	๑๓.๓๓	๕๒	๔๓.๓๓	๓๕	๒๘.๑๗	๘	๖.๕๐	๒	๑.๖๗	๖	๕.๐๐
๒๗. โรงเรียนจัดสวัสดิการให้กับครู	๑๔	๑๑.๖๗	๔๕	๓๗.๕๐	๓๑	๒๕.๘๓	๒๑	๑๗.๕๐	๗	๕.๘๓	๒	๑.๖๗
๒๘. ครูให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ต่าง ๆ ของโรงเรียน	๓๕	๒๘.๑๖	๖๘	๕๖.๖๗	๑๔	๑๑.๖๗	๑	๐.๘๓	-	-	๒	๑.๖๗
๒๙. ครูใหญ่แก้ไขปรับปรุงขอบบพร่องในการ ทำงานของครู	๓๒	๒๖.๖๗	๖๕	๕๔.๑๖	๑๗	๑๔.๑๗	๓	๒.๕๐	-	-	๓	๒.๕๐
๓๐. ครูใ้ความท่าตรงตามความถนัด	๑๖	๑๓.๓๓	๕๗	๔๗.๕๐	๓๖	๓๐.๐๐	๕	๔.๑๗	๑	๐.๘๓	๕	๔.๑๗
รวม	๑๑๓	๑๘.๘๓	๒๘๗	๔๗.๘๓	๑๓๓	๒๒.๑๗	๓๘	๖.๕๐	๑๐	๑.๖๗	๑๘	๓.๐๐

จากตารางที่ ๒๐ แสดงการบริหารงานบุคคลของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของคณะกรรมการการศึกษาของโรงเรียนและครูปกครองนักเรียน สำหรับแบบสอบถามเฉพาะงานคานี้ เริ่มตั้งแต่ข้อ ๒๖ จนถึงข้อ ๓๐ รวม ๕ ข้อด้วยกัน ดังจะวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ข้อ ๒๖. โรงเรียนได้รับการบรรจุครูที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของชุมชน ซึ่งประชาชนที่มีความเห็นว่าโรงเรียนได้รับการบรรจุตรงและตรงที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๖.๖๖ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนได้รับการบรรจุครูตรงน้อยและไม่ตรงเลย มีจำนวนร้อยละ ๓๘.๓๔ จากข้อมูลนี้ประชาชนเกินกว่าครึ่งมีความเห็นว่าโรงเรียนได้รับการบรรจุครูที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของชุมชน แต่ความเห็นของประชาชนที่มีอยู่มีน้อยที่มองเห็นว่า โรงเรียนได้รับการบรรจุครูไม่ตรงกับความต้องการ ดังจะเห็นได้จากข้อมูลดังกล่าว

ข้อ ๒๗. โรงเรียนจัดสวัสดิการให้กับครูในโรงเรียน ซึ่งประชาชนที่มีความเห็นว่า โรงเรียนได้จัดสวัสดิการให้กับครูมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๕.๑๗ แต่ประชาชนอีกจำนวนหนึ่งมีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนจัดสวัสดิการให้น้อยละน้อยที่สุดรวมกัน ไม่เคยจัดให้เลย มีจำนวนร้อยละ ๔๕.๑๗ จากข้อมูลนี้จะเห็นว่า มีกลุ่มประชาชนจำนวนเท่ากันที่มีความเห็นขัดแย้งกันเองในเรื่องโรงเรียนจัดสวัสดิการให้กับครู อย่างไรก็ตาม จากความเห็นของประชาชนในข้อนี้ พอสรุปได้ว่าสวัสดิการของครูมีอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อ ๒๘. ครูให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของโรงเรียน ข้อนี้ประชาชนที่มีความเห็นว่า ครูให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของโรงเรียนมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๕.๔๓ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ครูให้ความร่วมมือน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๑๒.๕๐ จากข้อมูลนี้ประชาชนส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าเป็นครูได้ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของโรงเรียนมากที่สุด ซึ่งจะเห็นจากความร่วมมือในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนจากข้อมูลดังกล่าว

ขอ ๒๘. ครูใหญ่ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในการทำงานของครู ซึ่งประชาชนมีความเห็นว่าครูใหญ่แก้ไขข้อบกพร่องในการทำงานของครูมากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๘๐.๘๓ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ครูใหญ่ช่วยแก้ไขน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๑๖.๖๗ จากข้อมูลนี้ประชาชนส่วนใหญ่ยอมรับว่าครูใหญ่ได้ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในการทำงานของครูเป็นอย่างมาก แสดงว่าครูใหญ่ให้ความสนใจในการปฏิบัติงานของครู จึงให้ความช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

ขอ ๓๐. ครูใดงานทำตามความถนัดของครู ซึ่งประชาชนมีความเห็นว่า ครูใดงานทำตามความถนัดมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๐.๘๓ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่าครูทำงานตรงตามความถนัดน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๓๔.๑๗ แสดงว่าประชาชนได้ลงความเห็นว่า ครูใดทำงานตรงตามความถนัด แต่ก็มีอยู่มิใช่น้อยที่ครูใดทำงานไม่ตรงความต้องการของตน

เมื่อพิจารณางานโดยส่วนรวมทั้ง ๕ ข้อ ในงานด้านการบริหารงานบุคคลตามความเห็นของกลุ่มประชาชนแล้ว จะเห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้มากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๖๖.๖๖ แต่ประชาชนอีกจำนวนหนึ่งมีความเห็นขัดแย้งว่าโรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๒๘.๖๗ ส่วนผู้ที่ไม่ออกความเห็นมีจำนวนน้อย

แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ได้ปฏิบัติงานด้านการบริหารงานบุคคล ตามความเห็นของกลุ่มประชาชนอยู่ในระดับมากหรือในระดับค่อนข้างดี

ตารางที่ ๒๑ แสดงงานบริหารการศึกษา คำนึงถึงนักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของประชาชน

ลำดับชั้นพฤติกรรม พฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย ไม่แน่ใจ		ไม่ตอบ	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๓๑. ทานีให้ความร่วมมือส่งเด็กเข้าเรียน	๓๒	๒๖.๖๗	๖๔	๕๕.๓๓	๑๗	๑๔.๑๗	๕	๔.๑๗	๒	๑.๖๗	-	-
๓๒. โรงเรียนให้ความช่วยเหลือนักเรียน ยากจนและขาดแคลน	๒๘	๒๓.๓๓	๔๗	๓๙.๑๗	๓๕	๒๙.๑๖	๕	๔.๑๗	๓	๒.๕๐	๒	๑.๖๗
๓๓. โรงเรียนเคร่งครัดระเบียบวินัย	๒๗	๒๒.๕๐	๗๓	๖๐.๘๓	๑๓	๑๐.๘๓	๒	๑.๖๗	๕	๔.๑๗	-	-
๓๔. โรงเรียนเอาใจใส่ความเป็นอยู่และ ปัญหาของนักเรียน	๒๓	๑๙.๑๖	๖๗	๕๕.๘๓	๒๐	๑๖.๖๗	๕	๔.๑๗	๒	๑.๖๗	๓	๒.๕๐
๓๕. ประชาชนช่วยเหลือกิจการของโรงเรียน	๑๖	๑๐.๐๐	๖๖	๕๕.๐๐	๓๒	๒๖.๖๗	๔	๓.๓๓	๒	๑.๖๗	-	-
๓๖. ลูกเสือ อนุภาษาศ บำเพ็ญประโยชน์ ท้องถิ่น	๔	๓.๓๓	๒๕	๒๐.๘๓	๕๗	๔๗.๕๐	๑๔	๑๑.๖๗	๑๖	๑๓.๓๓	-	-
๓๗. ครูสอดส่องความประพฤตินักเรียน	๒๘	๒๓.๓๓	๕๓	๔๔.๑๗	๒๙	๒๔.๑๗	๔	๓.๓๓	๒	๑.๖๗	-	-
๓๘. โรงเรียนลงโทษโดยการเขียนตี	-	-	๓๔	๒๘.๓๓	๕๕	๔๕.๘๓	๓๕	๒๘.๑๗	๒	๑.๖๗	-	-
๓๙. ครูที่โรงเรียนจัดพิเศษช่วยเหลือนักเรียน	๔	๓.๓๓	๓๖	๓๐.๐๐	๕๑	๔๑.๖๗	๑๖	๑๓.๓๓	๒๓	๑๙.๑๗	๔	๓.๓๓
๔๐. ทานมีส่วนร่วมดำเนินงานโรงเรียน	๑๔	๑๑.๖๖	๕๑	๔๑.๕๐	๓๐	๒๕.๐๐	๑๕	๑๒.๕๐	๔	๓.๓๓	๒	๑.๖๗
รวม	๑๗๔	๑๔.๕๐	๕๑๗	๔๓.๐๘	๓๒๓	๒๖.๘๓	๑๑๖	๙.๓๓	๖๓	๕.๒๕	๑๑	๐.๙๒

จากตารางที่ ๒๑ แสดงการบริหารงานคานักศึกษานักเรียนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของคณะกรรมการการศึกษา ของโรงเรียนและผูกครองนักเรียน สำหรับแบบสอบถามเฉพาะงานคานักนี้ เริ่มตั้งแต่ข้อ ๓๑ จนถึงข้อ ๔๐ รวม ๑๐ ข้อด้วยกัน ดังจะวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ข้อ ๓๑. ท่านให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ในการส่งเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนข้อนี้ ประชาชนที่มีความเห็นว่าคุณได้ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๐.๐๐ แต่ประชาชนอีกจำนวนหนึ่งมีความเห็นว่าประชาชนได้ให้ความร่วมมือน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๑๔.๓๔ จากข้อมูลนี้ประชาชนส่วนใหญ่ยอมรับว่า คุณได้ให้ความร่วมมือในการส่งเด็กเข้าเรียนเป็นอย่างมาก แสดงว่าประชาชนส่วนใหญ่มองเห็นความสำคัญของการศึกษา จึงให้ความร่วมมืออย่างดีในเรื่องนี้

ข้อ ๓๒. โรงเรียนให้ความช่วยเหลือให้นักเรียนที่ยากจนและขาดแคลน เครื่องเขียน และแบบเรียน เสื้อผ้า และอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ ประชาชนที่มีความเห็นว่าโรงเรียนให้ความช่วยเหลือมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๒.๕๐ แต่ประชาชนอีกจำนวนหนึ่งมีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนได้ช่วยเหลือเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๓.๓๓ จากข้อมูลนี้ประชาชนส่วนใหญ่ยอมรับว่า โรงเรียนได้ให้ความช่วยเหลือให้นักเรียนที่ยากจนและขาดแคลน เครื่องเขียน และแบบเรียนค่อนข้างมาก แสดงว่าโรงเรียนได้พยายามหาวิธีแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้กับนักเรียนที่ยากจน ดังจะเห็นจากข้อมูลดังกล่าว อย่างไรก็ตาม มีโรงเรียนบางแห่งที่ให้ความช่วยเหลือในคานักน้อย

ข้อ ๓๓. โรงเรียนเคร่งครัดต่อระเบียบวินัยในการปกครองนักเรียน ซึ่งประชาชนที่มีความเห็นว่า โรงเรียนเคร่งครัดต่อระเบียบวินัยมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๓.๓๓ ส่วนประชาชนอีกจำนวนหนึ่งซึ่งมีเพียงร้อยละ ๑๒.๕๐ ให้ความเห็นว่าโรงเรียนเคร่งครัดน้อยต่อระเบียบวินัยในการปกครองนักเรียน จากข้อมูลดังกล่าวนี้ประชาชนส่วนใหญ่ยอมรับว่า โรงเรียนเคร่งครัดต่อระเบียบวินัยในการปกครองนักเรียนเป็นอย่างมาก

ข้อ ๓๔. โรงเรียนเอาใจใส่ความเป็นอยู่และปัญหาของนักเรียน ซึ่งผู้ปกครองที่มีความเห็นว่า โรงเรียนเอาใจใส่ในเรื่องนี้มากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๙๔.๔๕ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนเอาใจใส่ความเป็นอยู่และปัญหาของนักเรียนน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๒๐.๘๔ แสดงว่าประชาชนส่วนใหญ่ลงความเห็นว่า โรงเรียนเอาใจใส่ความเป็นอยู่และปัญหาของนักเรียน

ข้อ ๓๕. ท่านเคยให้ความช่วยเหลือในกิจการต่าง ๆ ของโรงเรียน จากคำถามนี้ประชาชนมีความเห็นว่าตนได้ให้ความช่วยเหลือมากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๖๕.๐๐ แต่ประชาชนอีกจำนวนหนึ่งได้ตอบว่าตนได้ให้ความช่วยเหลือในกิจการต่าง ๆ น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๓.๓๔ จากข้อมูลนี้ประชาชนส่วนใหญ่ยอมรับว่าตนได้ให้ความช่วยเหลือในกิจการต่าง ๆ ของโรงเรียนเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาข้อมูลนี้แล้ว การที่ประชาชนให้ความช่วยเหลือ โรงเรียนน้อย มิได้หมายความว่าประชาชนขาดความร่วมมือ อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนขาดการชี้แจงชักจูงให้ประชาชนเข้ามามีส่วนรวมในงานด้านนี้ก็ว่าได้ หรืออีกประการหนึ่งอาจเป็นเพราะว่าประชาชนมีภาระหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ จึงไม่มีโอกาสที่จะช่วยเหลืองานในคานากิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนเท่าที่ควร

ข้อ ๓๖. ลูกเสือและอนุภาซาคช่วยบำเพ็ญประโยชน์ต่อท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่จากข้อนี้ประชาชนได้ให้ความเห็นว่า ลูกเสือและอนุภาซาคช่วยบำเพ็ญประโยชน์ต่อท้องถิ่นน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๒.๕๐ แต่ประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งมีความเห็นว่าลูกเสือและอนุภาซาคได้ให้ความช่วยเหลือท้องถิ่นมาก มีจำนวนร้อยละ ๒๔.๑๖ จากข้อมูลนี้ประชาชนส่วนใหญ่ลงความเห็นว่า ลูกเสือและอนุภาซาคมีบทบาทต่อท้องถิ่นน้อย และเมื่อรวมทั้งความเห็นว่าลูกเสือและอนุภาซาคไม่เคยช่วยชุมชนเลย จะมีจำนวนร้อยละ ๙๕.๘๓ แสดงว่าลูกเสือและอนุภาซาคของโรงเรียนยังมีได้มีบทบาทในการช่วยเหลือชุมชนในคานานี้เท่าที่ควร

ข้อ ๓๗. ครูช่วยกันสอดส่องเอาใจใส่ความประพฤติของนักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียน เกี่ยวกับเรื่องนี้ประชาชนที่มีความเห็นว่า ครูช่วยกันสอดส่องเอาใจใส่ความประพฤติมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๗.๕๐ แต่ผู้ที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ครูเอา

ใจใส่เรื่องน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๓๐.๔๔ อย่างไรก็ตามประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ครูไคช่วยกันสอดส่องและเอาใจใส่ความประพฤติของนักเรียนทั้งในและนอกโรงเรียนค่อนข้างมาก

ข้อ ๓๔. โรงเรียนลงโทษโดยการเขียนตักเตือน จากคำถามข้อนี้ประชาชนให้ความเห็นว่าโรงเรียนลงโทษโดยการเขียนตักเตือนและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๘.๑๖ แต่ประชาชนจำนวนหนึ่งมีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนลงโทษโดยการเขียนตักเตือนมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๐.๔๔ เมื่อพิจารณาขอมูลนี้แล้วจะเห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าการลงโทษนักเรียนโดยการเขียนตักเตือน โรงเรียนได้ปฏิบัติน้อยที่สุด

ข้อ ๓๕. ครูที่โรงเรียนจัดไว้เป็นพิเศษ ไคช่วยเหลือนักเรียนเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องนี้ประชาชนให้ความเห็นว่า ครูไคช่วยเหลือนักเรียนน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๔.๑๓ แต่ประชาชนอีกจำนวนหนึ่งให้ความเห็นขัดแย้งว่า ครูที่โรงเรียนจัดไว้เป็นพิเศษไคช่วยเหลือมากและมากที่สุดรวมกัน จำนวนร้อยละ ๓๓.๓๓ เป็นที่น่าสังเกตว่าประชาชนจำนวนร้อยละ ๑๘.๑๓ ไคตอบว่าไม่มีครูทำหน้าที่นี้แต่อย่างไค ซึ่งเมื่อนำมารวมกับผู้ที่ตอบว่าน้อย จะมีจำนวนร้อยละ ๖๓.๓๔ แสดงว่าครูที่โรงเรียนจัดไว้เป็นพิเศษ ไม่ค่อยไคช่วยเหลือนักเรียนเท่าที่ควร

ข้อ ๔๐. ท่านมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของโรงเรียน จากคำถามนี้ประชาชนไคตอบว่ามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของโรงเรียนมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๔.๑๖ แต่ประชาชนอีกจำนวนหนึ่งมีความเห็นขัดแย้งว่าท่านมีส่วนร่วมน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๓.๕๐ และเมื่อรวมกับผู้ที่ตอบว่าท่านไม่มีส่วนร่วมเลย จะมีจำนวนร้อยละ ๔๔.๑๓ อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบขอมูลนี้แล้ว แสดงว่าประชาชนจำนวนเกินกว่าครึ่งมีความเห็นว่าท่านไคมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของโรงเรียนมาก แต่ยังไม่มากเท่าที่ควร เพราะยังมีจำนวนประชาชนเกือบครึ่งที่มีความเห็นว่าท่านมีส่วนร่วมน้อยหรือไม่มีส่วนในการร่วมดำเนินงานของโรงเรียนเลย

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทั้ง ๑๐ ข้อ ในงานด้านกิจการนักเรียนตามความเห็น
ของประชาชนแล้ว จะเห็นว่าประชาชนเกินกว่าครึ่งที่มีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้าน
กิจการนักเรียนมากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๓.๕๕ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้ง
ว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๓๖.๒๕ ส่วนผู้ไม่ออกความ
เห็นมีจำนวนน้อย

แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้
ได้ปฏิบัติงานด้านกิจการนักเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒ แสดงงานบริหารการศึกษา คำนวณงานธุรการ การเงิน และบริการ ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกองการบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของประชาชน

ลำดับชั้นพฤติกรรม	มากที่สุด		มาก		น้อย		น้อยที่สุด		ไม่เคย ไม่มี		ไม่ตอบ	
	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)	จำนวน	(%)
๔๑. ระเบียบการแกว้นเดือนปีเกิดของนักเรียน ทำให้เกิดปัญหา	๒๔	๒๐.๐๐	๒๖	๒๑.๓๓	๔๓	๓๕.๘๓	๒๖	๑๘.๓๓	๕	๔.๑๗	-	-
๔๒. ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการสำรวจเด็กเขาเรียน	๓๔	๒๘.๓๓	๖๘	๕๖.๖๗	๑๔	๑๑.๖๗	๓	๒.๕๐	-	-	๑	๐.๘๓
๔๓. การติดต่อกับโรงเรียนมีความสะดวก	๔๕	๓๗.๕๐	๖๔	๕๓.๓๓	๗	๕.๘๓	๒	๑.๖๗	-	-	๒	๑.๖๗
๔๔. ครูใหญ่มีเวลาให้ผู้ปกครองพบ	๔๕	๓๗.๕๐	๕๐	๔๑.๖๗	๑๗	๑๔.๑๗	๔	๓.๓๓	-	-	๔	๓.๓๓
๔๕. โรงเรียนให้ความสะดวกการขอใช้อาคารสถานที่	๓๔	๒๘.๓๓	๕๘	๔๘.๓๓	๑๘	๑๕.๐๐	๔	๓.๕๐	๑	๐.๘๓	-	-
๔๖. การบูรณาการศึกษามีส่วนร่วมในการก่อสร้างของโรงเรียน	๓๐	๒๕.๐๐	๔๓	๓๕.๘๓	๒๗	๒๒.๕๐	๑๑	๙.๑๗	๖	๕.๐๐	๓	๒.๕๐
๔๗. โรงเรียนแจ้งผลการเรียน	๒๖	๒๑.๖๖	๘๑	๖๗.๕๑	๑๐	๘.๓๓	๑	๐.๘๓	๒	๑.๖๗	-	-
๔๘. ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการรักษาความปลอดภัย	๒๖	๒๑.๖๖	๕๐	๔๑.๖๗	๓๓	๒๗.๕๐	๔	๓.๓๓	๕	๔.๑๗	๒	๑.๖๗
๔๙. โรงเรียนช่วยพัฒนาอาชีพ	๔	๓.๓๓	๑๗	๑๔.๑๗	๕๓	๔๔.๑๗	๑๕	๑๒.๕๐	๓๑	๒๕.๘๓	-	-
๕๐. โรงเรียนช่วยชุมชนคานสาธารณภัย	๑๖	๑๓.๓๓	๒๘	๒๓.๓๔	๓๓	๒๗.๕๐	๑๖	๑๓.๓๐	๒๕	๒๐.๘๓	๒	๑.๖๗
รวม	๒๒๕	๒๒.๐๘	๔๘๑	๔๐.๐๘	๒๕๕	๒๑.๒๕	๘๑	๗.๕๘	๙๔	๗.๘๓	๑๔	๑.๑๗

จากตารางที่ ๒๒ แสดงการบริหารงานคานชุกรการ การเงิน และการบริการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของประชาชน ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการการศึกษาของโรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียน สำหรับแบบสอบถามเฉพาะงานคานนี้ เริ่มตั้งแต่ขอ ๔๑ จนถึงขอ ๕๐ รวม ๑๐ ข้อด้วยกัน ดังจะวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ข้อ ๔๑. การปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการแ้วนเดือน ปีเกิด ของนักเรียน ทำให้ผู้ปกครองมีปัญาเกี่ยวกับเรื่องนี้ประชาชนมีความเห็นว่าการปฏิบัติตามระเบียบนี้มีปัญหาน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๗.๑๖ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่าการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวแล้วมีปัญหาและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๒๓.๕๐ จากข้อมูลนี้ประชาชนลงความเห็นว่า การปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการแ้วนเดือนปีเกิด มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ข้อ ๔๒. ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการสำรวจเด็กเข้าเรียนตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา ขอนี้ประชาชนให้ความเห็นว่าผู้ปกครองให้ความร่วมมือมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๕.๐๐ แต่ประชาชนอีกจำนวนหนึ่งให้ความเห็นว่า ผู้ปกครองได้ให้ความร่วมมือในเรื่องนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๑๔.๑๗ จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองให้การเอาใจใส่และให้ความร่วมมือในการสำรวจเด็กเข้าเรียนตามพระราชบัญญัติประถมศึกษาเป็นอย่างมาก

ข้อ ๔๓. การติดต่อกับทางโรงเรียนได้รับความสะดวก ซึ่งประชาชนที่มีความเห็นว่าเมื่อไปติดต่อกับทางโรงเรียนได้รับความสะดวกมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๐.๔๓ แต่ประชาชนอีกจำนวนหนึ่งเพียงร้อยละ ๗.๕๐ ให้ความเห็นว่า การติดต่อกับทางโรงเรียนได้รับความสะดวกน้อยที่สุด แสดงว่าประชาชนส่วนใหญ่ลงความเห็นว่า การติดต่อกับทางโรงเรียนได้รับความสะดวกมากที่สุด

ข้อ ๔๔. ครูใหญ่มีเวลาให้ทานพบที่โรงเรียนมากน้อยเพียงใด ซึ่งประชาชนที่ตอบว่า ครูใหญ่มีเวลาให้พบทุกครั้งมีจำนวนร้อยละ ๗๕.๑๗ แต่ประชาชนอีกจำนวนหนึ่งตอบว่า

ครูใหญ่มีเวลาให้พบบางครั้ง หรือไม่คอยได้พบเลย มีจำนวนร้อยละ ๑๘.๕๐ จากข้อมูลนี้ ประชาชนส่วนใหญ่ลงความเห็นว่ ครูใหญ่มีเวลาให้พบทุกครั้งหรือเกือบทุกครั้งทีโรงเรียน แสดงว่การติดต่อระหว่างผู้ปกครองกับครูใหญ่มีความสะดวกมากที่สุด

ข้อ ๔๕. เกี่ยวกับการติดต่อขอใช้อาคารสถานที่ โดยได้รับความสะดวกจากโรงเรียน ซึ่งประชาชนที่มความเห็นว่โรงเรียนอำนวยความสะดวกมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๖.๖๖ แต่ประชาชนที่มความเห็นขัดแย้งว่ โรงเรียนให้ความสะดวกน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๒๖.๕๐ จากข้อมูลนี้แสดงว่ประชาชนส่วนใหญ่ยอมรับว่การติดต่อขอใช้อาคารสถานที่ในโรงเรียนนั้น โรงเรียนได้ให้ความสะดวกมากที่สุด

ข้อ ๔๖. กรรมการการศึกษาของโรงเรียนมีส่วนร่วมในการก่อสร้างโรงเรียน เกี่ยวกับเรื่องนี้ประชาชนที่มความเห็นว่ กรรมการมีส่วนร่วมมากและมากที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๖๐.๘๓ แต่ประชาชนจำนวนหนึ่งมความเห็นขัดแย้งว่ กรรมการการศึกษามีส่วนร่วมน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๓๑.๖๓ จากความเห็นดังกล่าวแสดงว่ประชาชนโคลงความเห็นว่ กรรมการการศึกษามีบทบาทในการเข้ามมีส่วนร่วมในการก่อสร้างโรงเรียนเป็นอย่างมาก

ข้อ ๔๗. โรงเรียนแจ้งผลการเรียน และความประพฤติของนักเรียนให้ทางบ้านทราบ ซึ่งประชาชนที่มความเห็นว่ โรงเรียนแจ้งผลการเรียนและความประพฤติของนักเรียนน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๘๘.๑๓ ส่วนผู้มความเห็นอย่างอื่นมีจำนวนน้อย แสดงว่ การติดต่อของโรงเรียนที่มีถึงผู้ปกครองนักเรียนนั้นประชาชนส่วนใหญ่ยอมรับว่ โรงเรียนได้แจ้งผลการเรียน และความประพฤติของนักเรียนให้ทางบ้านทราบบ่อยครั้ง แสดงว่โรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้เป็นอย่่างดี

ข้อ ๔๘. ผู้ปกครองและกรรมการการศึกษาของโรงเรียนให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน ข้อนี้ประชาชนที่มความเห็นว่การรักษาความปลอดภัยผู้ปกครองและกรรมการการศึกษาให้ความร่วมมือมากและมากที่สุด มีจำนวน

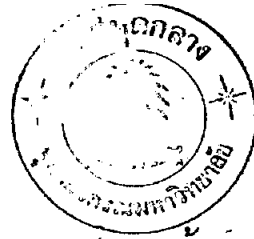
ร้อยละ ๖๓.๓๓ แต่ประชาชนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า ผู้ปกครองและกรรมการการศึกษามีบทบาทน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๓๐.๘๓ จากข้อมูลนี้จะเห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่ลงความเห็นว่า ผู้ปกครองและกรรมการการศึกษาให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน

ข้อ ๔๘. โรงเรียนจัดบรรยายความรู้เกี่ยวกับอาชีพ เพื่อพัฒนาอาชีพแก่ท้องถิ่นเกี่ยวกับเรื่องนี้ประชาชนได้ให้ความเห็นว่า โรงเรียนจัดบรรยายความรู้เกี่ยวกับอาชีพให้กับประชาชนน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๕๖.๖๗ ส่วนประชาชนจำนวนร้อยละ ๒๕.๘๓ ตอบว่าโรงเรียนไม่เคยจัดทำเรื่องนี้เลย เป็นที่น่าสังเกตว่ามีประชาชนจำนวนร้อยละ ๑๗.๕๐ ตอบว่าโรงเรียนจัดบรรยายความรู้เกี่ยวกับอาชีพในค่านนี้มาก อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากค่านนี้ของโรงเรียนจะเห็นว่า โรงเรียนยังมีบทบาทในการช่วยเหลือท้องถิ่นในด้านการพัฒนาอาชีพให้กับประชาชนอยู่ในระดับน้อย จึงได้จัดน้อยหรือไม่เคยจัดเลยจากข้อมูลดังกล่าว

ข้อ ๕๐. โรงเรียนมีส่วนช่วยชุมชนในเมื่อเกิดสาธารณภัยเช่น น้ำท่วม ไฟไหม้เพียงใด จากคำถามนี้ประชาชนได้ให้ความเห็นว่าโรงเรียนมีส่วนช่วยน้อยและน้อยที่สุดรวมกัน มีจำนวนร้อยละ ๔๐.๘๓ และประชาชนที่ให้ความเห็นว่า โรงเรียนไม่เคยช่วยเหลือ มีจำนวนร้อยละ ๒๐.๘๓ ซึ่งรวมกันแล้วจะเห็นว่า มีจำนวนร้อยละ ๖๑.๖๖ แต่ประชาชนอีกจำนวนหนึ่งมีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนมีส่วนช่วยสาธารณภัยมาก มีจำนวนร้อยละ ๓๖.๖๗ จากข้อมูลนี้พอจะสรุปได้ว่าประชาชนเกินกึ่งวาระร้อยละ ๖๐:๐๐ มีความเห็นว่าโรงเรียนมีบทบาทในการเข้ามีส่วนร่วมช่วยเหลือชุมชนในค่านสาธารณภัยอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาจากงานโดยส่วนรวมทั้ง ๑๐ ข้อ ในงานค่านธุรการ การเงิน และการบริการ ตามความเห็นของประชาชนแล้ว จะเห็นว่าประชาชนที่มีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านนี้มากและมากที่สุดรวมกัน คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๑๖ แต่ประชาชนอีกจำนวนหนึ่งมีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านนี้น้อยและน้อยที่สุดรวมกัน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๘๔ ส่วนผู้มีความเห็นเป็นอย่างอื่นมีจำนวนน้อย

แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ปฏิบัติงานค่านธุรการ การเงิน และการบริการอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ตอนที่ ๓ แสดงการเปรียบเทียบความเห็นของผู้บริหารและนักวิชาการ

ในหมวดนี้จะได้เสนอการเปรียบเทียบความเห็นงานบริหารการศึกษา รวม ๕ ด้าน ซึ่งประกอบด้วย งานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การบริหารงานวิชาการ การบริการ โดยเปรียบเทียบความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม รวม ๒ กลุ่ม คือ

ก. แสดงการเปรียบเทียบความเห็นของผู้บริหารทั้ง ๓ ประเภท ได้แก่ ผู้บริหารฝ่ายปกครอง ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำในโรงเรียน และผู้บริหารซึ่งประจำโรงเรียน

ข. แสดงการเปรียบเทียบความเห็นของนักวิชาการ ซึ่งมี ๒ ประเภท ได้แก่ ครู และศึกษานิเทศก์

การเปรียบเทียบดังกล่าวจะได้เสนอเป็นตาราง โดยเปรียบเทียบเป็นร้อยละ ของแต่ละงาน ตามความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม แยกแต่ละประเภท พร้อมทั้งการวิเคราะห์ ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ

ก. แสดงการเปรียบเทียบความเห็นของผู้บริหาร

ผู้บริหารทั้ง ๓ ประเภท ที่จะเปรียบเทียบในตารางต่อไปนี้ประกอบด้วย ผู้บริหารฝ่ายปกครองจำนวน ๑๑ คน ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียนจำนวน ๒๗ คน และผู้บริหารซึ่งประจำโรงเรียนจำนวน ๒๐ คน รวมผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น จำนวน ๕๘ คน ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลจะเสนอเป็นร้อยละของงานแต่ละงาน รวม ๕ ด้าน ตามความเห็นของผู้บริหารทั้ง ๓ ประเภท ดังจะเสนอในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๒๓ แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานทั้ง ๕ ด้าน

ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้
ตามความเห็นของผู้บริหาร ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารฝ่ายปกครอง
ผู้บริหารที่ไม่ประจำในโรงเรียน และ ผู้บริหารที่ประจำอยู่ในโรงเรียน

งานบริหารการศึกษา	ข้อที่	ประเภท ผู้บริหาร	การยละของจำนวนปฏิบัติงาน				
			มากที่สุด หรือ น้อยที่สุด	มาก หรือ น้อย	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่เคย ไม่มี ไม่แน่ใจ
ความสัมพันธ์กับชุมชน	๑-๑๐	ฝ่ายปกครอง ที่ไม่ประจำในโรงเรียน ประจำอยู่ในโรงเรียน	๕.๕๕	๕๕.๕๕	๓๒.๕๓	๕.๕๕	๑.๘๒
			๒.๕๕	๕๕.๖๔	๓๓.๓๓	๑๒.๕๖	๑.๕๘
			๘.๐๐	๓๓.๕๐	๓๐.๕๐	๑๖.๐๐	๑๒.๐๐
งานวิชาการ	๑๑-๒๕	ฝ่ายปกครอง ไม่ประจำในโรงเรียน ประจำอยู่ในโรงเรียน	๖.๐๖	๓๘.๕๔	๓๓.๓๓	๑๕.๑๕	-
			๕.๑๕	๕๓.๖๖	๓๕.๕๕	๑๑.๑๑	๑.๒๓
			๑๖.๐๐	๕๐.๐๐	๒๕.๐๐	๑๓.๐๐	๑๑.๐๐
งานบุคคล	๒๖-๔๐	ฝ่ายปกครอง ไม่ประจำในโรงเรียน ประจำอยู่ในโรงเรียน	๑๓.๕๔	๕๓.๓๓	๒๐.๐๐	๓.๐๓	๓.๐๓
			๓.๕๐	๕๑.๕๕	๒๖.๖๕	๑๓.๓๓	๑๐.๖๖
			๑๑.๐๐	๕๑.๐๐	๑๖.๖๕	๕.๓๓	๒๖.๐๐
งานกิจการนักเรียน	๔๑-๕๐	ฝ่ายปกครอง ไม่ประจำในโรงเรียน ประจำอยู่ในโรงเรียน	๓.๖๔	๕๐.๕๑	๒๐.๐๐	๒๑.๘๖	๕.๕๕
			๒.๕๖	๓๕.๒๖	๓๒.๒๖	๑๕.๕๓	๓.๕๐
			๕.๕๐	๓๘.๕๐	๒๕.๕๐	๑๕.๕๐	๘.๐๐
งานธุรการ การเงิน	๕๑-๖๐	ฝ่ายปกครอง ไม่ประจำในโรงเรียน ประจำอยู่ในโรงเรียน	๕.๐๕	๕๑.๘๑	๒๕.๒๕	๒.๕๓	๕.๕๕
			๘.๘๕	๕๕.๕๖	๒๐.๕๕	๑๕.๕๕	๕.๕๕
			๑๕.๐๐	๕๕.๐๐	๑๕.๕๐	๕.๕๐	๘.๐๐

จากตารางที่ ๒๓ แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานทั้ง ๕ ด้าน ซึ่งได้แก่ งานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน งานวิชาการ งานบุคคล งานกิจการนักเรียน และงานธุรการ การเงิน และการบริการ ตามความเห็นของผู้บริหาร ๓ ประเภท คือ ผู้บริหารฝ่ายปกครอง ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียน และผู้บริหารประจำอยู่ในโรงเรียน การเปรียบเทียบความเห็นของผู้บริหารทั้ง ๓ ประเภทนี้ จะได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

๑. งานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

(๑) ผู้บริหารฝ่ายปกครอง ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขาธิการองค์การบริหารส่วนจังหวัด และนายอำเภอ มีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้มากและมากที่สุด เป็นจำนวนร้อยละ ๖๐.๕๐ แต่ผู้บริหารฝ่ายปกครองมีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนมีความสัมพันธ์กับชุมชนน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๓๗.๒๕ ส่วนผู้ไม่ตอบคำถามนี้มีจำนวนน้อย จากความเห็นของผู้บริหารฝ่ายปกครอง จะเห็นวาทานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนนั้น โรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้ค่อนข้างมาก

(๒) ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียน ได้แก่ ศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ หัวหน้าส่วนการศึกษาจังหวัด และหัวหน้าหมวดการศึกษาอำเภอ มีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้มากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๒.๒๓ แต่ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๔๖.๒๕ ส่วนผู้ไม่ตอบคำถามนี้มีจำนวนน้อย จากความเห็นของผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียน จะเห็นวาทานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนนั้น โรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่บ้าง แต่ยังไม่มากเท่าที่ควร

(๓) ผู้บริหารซึ่งประจำอยู่ในโรงเรียน ได้แก่ ครูในโรงเรียน และศึกษานิเทศก์ มีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้น้อย มีจำนวนร้อยละ ๔๖.๕๐ แต่ผู้บริหารซึ่งประจำในโรงเรียนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้มากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๔๑.๕๐ ส่วนผู้ไม่ตอบสอบถามมีจำนวนน้อย จากข้อมูลนี้จะเห็นว่าผู้บริหารซึ่งประจำในโรงเรียนร้อยละ ๔๖.๕๐ มีความเห็นว่า งานด้านเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับ

ชุมชนนั้น โรงเรียนปฏิบัติงานค่านี้นี้ยังไม่ดีเท่าที่ควร

เมื่อนำความเห็นของผู้บริหารทั้ง ๓ ประเภทมาเปรียบเทียบแล้ว จะเห็นว่าผู้บริหารฝ่ายปกครอง กับ ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียน มีความเห็นคล้ายคลึงกัน คือมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติงานค่านความสัมพันธ์กับชุมชนมาก ส่วนผู้บริหารประจำโรงเรียน มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านความสัมพันธ์กับชุมชนอยู่ในระดับน้อย

๒. งานค่านวิชาการ

(๑) ผู้บริหารฝ่ายปกครองที่มีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านวิชาการน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๔๔.๔๔ แต่ผู้บริหารฝ่ายปกครองที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านนี้มากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๔๔.๔๔ จากขอมูลนี้ จะเห็นว่าผู้บริหารฝ่ายปกครองมีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านวิชาการอยู่ในเกณฑ์น้อย

(๒) ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียนที่มีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านวิชาการมากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๔๗.๔๑ แต่ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านวิชาการน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๔๕.๖๔ ส่วนผู้ไม่ตอบมีจำนวนน้อย เมื่อพิจารณาขอมูลนี้ จะเห็นว่า ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านวิชาการมาก

(๓) ผู้บริหารซึ่งประจำโรงเรียน มีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติงานค่านวิชาการมากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๒.๐๐ แต่ผู้บริหารซึ่งประจำโรงเรียนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านวิชาการน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๓๗.๐๐ ส่วนผู้ไม่ตอบมีจำนวนน้อย เมื่อพิจารณาขอมูลนี้ จะเห็นว่าผู้บริหารซึ่งประจำอยู่ในโรงเรียนมีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านวิชาการอยู่ในระดับมาก

เมื่อนำความเห็นของผู้บริหารทั้ง ๓ ประเภทมาเปรียบเทียบกันแล้ว จะเห็นว่าผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียน กับ ผู้บริหารซึ่งประจำในโรงเรียน มีความเห็นคล้ายคลึงกันคือ คอบว่าโรงเรียนปฏิบัติงานค่านวิชาการมาก ส่วนผู้บริหารฝ่ายปกครองมีความเห็นขัดแย้งว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านนี้ต่ำกว่าที่พึงปรารถนา

๓. งานบริหารบุคคล

(๑) ผู้บริหารฝ่ายปกครองมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านนี้มากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๖๒.๒๗ แต่ผู้บริหารฝ่ายปกครองที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านนี้น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๒๓.๐๓ ส่วนผู้ไม่ตอบคำถามนี้มีจำนวนน้อย จากข้อมูลนี้จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารฝ่ายปกครองส่วนใหญ่มีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานบริหารบุคคลอยู่ในระดับมาก

(๒) ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านนี้มากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๕.๖๔ แต่ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียนมีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านนี้น้อย มีจำนวนร้อยละ ๔๐.๐๐ ผู้ไม่ตอบคำถามนี้มีจำนวนน้อย เมื่อพิจารณาข้อมูลนี้แล้วจะเห็นว่า ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียนได้ตอบว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานบริหารบุคคลอยู่ในระดับต่ำปานกลาง

(๓) ผู้บริหารซึ่งประจำในโรงเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านนี้มากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๒.๐๐ แต่ผู้บริหารซึ่งประจำในโรงเรียนมีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านนี้น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๒๖.๐๐ จากข้อมูลนี้จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารซึ่งประจำอยู่ในโรงเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านบริหารบุคคลอยู่ในระดับมาก

เมื่อนำความเห็นของผู้บริหารทั้ง ๓ ประเภทมาเปรียบเทียบกันแล้ว จะเห็นว่าผู้บริหารทั้ง ๓ ประเภท ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารฝ่ายปกครอง ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียน และผู้บริหารซึ่งประจำโรงเรียน มีความเห็นไม่สอดคล้องตรงกัน

๔. งานกิจการนักเรียน

(๑) ผู้บริหารฝ่ายปกครองมีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานกิจการนักเรียนมากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๔.๕๕ แต่ผู้บริหารฝ่ายปกครองที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านนี้น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๔๑.๕๒ ส่วนผู้ไม่ตอบคำถามมีจำนวนน้อย จากข้อมูลนี้จะเห็นว่า ผู้บริหารฝ่ายปกครองมีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานในค่านกิจการนักเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าปานกลาง

(๒) ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียน มีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านีน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนรอยละ ๔๔.๑๕ แต่ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียนมีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านีนี้น่ามากและมากที่สุด มีจำนวนรอยละ ๔๖.๒๒ ส่วนผู้ไม่ตอบมีจำนวนน้อย จากขอมูลนี้จะเห็นว่าผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านี้น้อยกว่าอยู่ในเกณฑ์น้อย

(๓) ผู้บริหารซึ่งประจำอยู่ในโรงเรียน มีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านี้น้อยกว่ามากและมากที่สุด มีจำนวนรอยละ ๔๖.๐๐ แต่ผู้บริหารซึ่งประจำอยู่ในโรงเรียนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านีน้อยกับน้อยที่สุด มีจำนวนรอยละ ๔๖.๐๐ ส่วนผู้ไม่ตอบคำถามนี้มีจำนวนน้อย จากขอมูลนี้จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารซึ่งประจำอยู่ในโรงเรียนมีความเห็นขัดแย้งกัน โดยมีความเห็นจำนวนเท่ากัน แสดงว่าผู้บริหารซึ่งประจำโรงเรียนครึ่งหนึ่งมีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านี้น้อยกว่ามาก ส่วนอีกครึ่งหนึ่งมีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านีน้อย แสดงว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านี้น้อยอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อนำความเห็นของผู้บริหารทั้ง ๓ ประเภทมาเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่า ผู้บริหารฝ่ายปกครองมีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านี้น้อยกว่ามาก แต่ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านีน้อย ส่วนผู้บริหารซึ่งประจำโรงเรียนมีความเห็นขัดแย้งภายในกลุ่มตนเองว่า ส่วนหนึ่งโรงเรียนปฏิบัติงานค่านี้น้อยกว่ามาก แต่อีกส่วนหนึ่งได้ปฏิบัติงานค่านีน้อย

๕. งานธุรการ การเงิน และการบริการ

(๑) ผู้บริหารฝ่ายปกครอง มีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านี้น้อยกว่ามากและมากที่สุด มีจำนวนรอยละ ๖๐.๕๐ แต่ผู้บริหารฝ่ายปกครองที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านีน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนรอยละ ๓๐.๐๐ ส่วนผู้ไม่ตอบคำถามมีจำนวนน้อย จากขอมูลนี้จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารฝ่ายปกครองมีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านี้น้อยกว่ามาก การเงิน และการบริการ อยู่ในระดับมาก

(๒) ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำในโรงเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านนี้มากและมากที่สุด มีจำนวนรอยละ ๕๔.๕๕ แต่ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียนมีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านนี้น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนรอยละ ๓๕.๑๘ ส่วนผู้ไม่ตอบคำถามมีจำนวนน้อย จากข้อมูลนี้พิจารณาแล้วจะเห็นว่า ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านธุรการ การเงิน และการบริการอยู่ในระดับมาก

(๓) ผู้บริหารซึ่งประจำอยู่ในโรงเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านนี้มากและมากที่สุด มีจำนวนรอยละ ๖๕.๐๐ แต่ผู้บริหารซึ่งประจำโรงเรียนที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านนี้น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนรอยละ ๒๗.๐๐ ส่วนผู้ไม่ตอบคำถามมีจำนวนน้อย จากข้อมูลนี้จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารซึ่งประจำอยู่ในโรงเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านธุรการ การเงิน และการบริการอยู่ในระดับมาก

เมื่อนำความเห็นของผู้บริหารทั้ง ๓ ประเภทมาเปรียบเทียบกันแล้ว จะเห็นว่า ทั้งผู้บริหารฝ่ายปกครอง ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำอยู่ในโรงเรียน และผู้บริหารซึ่งประจำอยู่ในโรงเรียนลงความเห็นสอดคล้องตรงกันว่า การบริหารงานธุรการ การเงิน และการบริการ โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านนี้มากแต่มีรอยละของผู้ที่มีความเห็นว่าปฏิบัติมากต่างกัน โดยมีพิสัยอยู่ระหว่างประมาณ ๕๔ ถึง ๖๕

สรุป จากความเห็นของผู้บริหารทั้ง ๓ ประเภท ที่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานทั้ง ๕ ค่านของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ พอจะสรุปได้ว่า

ผู้บริหารฝ่ายปกครองมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน งานบริหารบุคคล งานกิจการนักเรียน และงานธุรการ การเงิน และการบริการ อยู่ในระดับมาก ส่วนงานค่านวิชาการผู้บริหารฝ่ายปกครองยังมีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านนี้น้อย

ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำในโรงเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน งานวิชาการ งานบริหารบุคคล และงานธุรการ

การเงิน และการบริการอยู่ในระดับมาก ส่วนงานค่านักเรียน ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำ
ในโรงเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนยังปฏิบัติงานค่าน้อย

ผู้บริหารซึ่งประจำอยู่ในโรงเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่าน
วิชาการ งานบริหารบุคคล และงานธุรการ การเงิน และการบริการ อยู่ในระดับมาก
ส่วนงานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผู้บริหารซึ่งประจำอยู่ในโรงเรียน
มีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่าน้อยในเกณฑ์น้อย ส่วนงานกิจการนักเรียน ผู้
บริหารซึ่งประจำโรงเรียนจำนวนครึ่งหนึ่งเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานนี้มาก ส่วยผู้บริหาร
ซึ่งประจำโรงเรียนอีกครั้งหนึ่งมีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่าน้อย

ข. แสดงการเปรียบเทียบความเห็นของนักวิชาการ

นักวิชาการที่จะเปรียบเทียบในตารางต่อไปนี้ประกอบด้วย ครูจำนวน ๑๖๐ คน
และศึกษานิเทศก์จำนวน ๒๕ คน รวมผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน ๑๘๕ คน ซึ่งการ
วิเคราะห์ข้อมูลจะเสนอเป็นคารอຍละของงานแต่ละงาน รวม ๕ ด้าน ตามความเห็นของ
ครูและศึกษานิเทศก์ ดังจะเสนอในตารางต่อไปนี้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๔ แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานทั้ง ๕ ด้าน
 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัดในภาคใต้ ตามความเห็นของนักวิชาการ
 ซึ่งประกอบด้วยครูในโรงเรียนและศึกษานิเทศก์

งานบริหาร	ข้อที่	ประเภท นักวิชาการ	การร้อยละของจำนวนผู้ปฏิบัติงาน				
			มากที่สุด หรือ น้อยที่สุด	มาก หรือ น้อย	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่เคย ไม่มี ไม่แน่ใจ
ความสัมพันธ์กับชุมชน	๑-๑๐	ครูในโรงเรียน ศึกษานิเทศก์	๓.๓๕	๒๑.๑๓	๓๑.๒๔	๒๑.๑๓	๒๐.๓๗
			-	๑๑.๖๐	๕๖.๕๐	๓๐.๕๐	๑๑.๖๐
งานวิชาการ	๑๑-๓๐	ครูในโรงเรียน ศึกษานิเทศก์	๕.๐๐	๓๕.๐๓	๓๒.๕๗	๑๗.๐๐	๗.๕๐
			๒.๒	๒๔.๒๐	๕๖.๖๐	๑๔.๖๐	๕.๕๐
งานบุคคล	๒๖-๔๐	ครูในโรงเรียน ศึกษานิเทศก์	๑๑.๑๓	๔๕.๕๗	๒๒.๒๕	๑๐.๕๐	๑๑.๒๕
			๑.๖๐	๔๐.๐๐	๓๔.๕๐	๑๕.๕๐	๕.๖๐
งานกิจการนักเรียน	๔๑-๕๐	ครูในโรงเรียน ศึกษานิเทศก์	๘.๑๓	๓๕.๑๘	๓๒.๕๗	๑๒.๗๒	๗.๕๐
			๒.๕	๓๕.๒๐	๕๓.๕๐	๑๕.๒๐	๕.๐๐
งานธุรการ	๕๑-๖๐	ครูในโรงเรียน ศึกษานิเทศก์	๕.๓๕	๓๗.๐๐	๒๗.๒๕	๑๒.๖๒	๑๓.๗๕
			๕.๕๐	๓๒.๕๐	๒๗.๒๐	๕.๖๐	๒๕.๖๐

จากตารางที่ ๒๔ แสดงการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานทั้ง ๕ ด้าน ซึ่งได้แก่ งานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน งานวิชาการ งานบุคคล งานกิจการนักเรียน และงานธุรการ การเงิน และการบริหาร ตามความเห็นของนักวิชาการ ซึ่งประกอบด้วยคณาจารย์ในโรงเรียน และศึกษานิเทศก์ สำหรับการเปรียบเทียบความเห็นของนักวิชาการจะได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

๑. งานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

(๑) ครูในโรงเรียนที่มีความเห็นว่า โรงเรียนมีความสัมพันธ์กับชุมชนน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๒.๓๗ แต่ครูที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานนี้มากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๒๔.๘๘ เป็นที่น่าสังเกตว่าครูในโรงเรียนมีความคิดเห็นเป็นอย่างอื่นที่นอกเหนือไปจากนี้มีจำนวนถึงร้อยละ ๒๐.๓๗ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาข้อมูลนี้แล้วจะเห็นว่า ครูมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับน้อย

(๒) ศึกษานิเทศก์ที่มีความเห็นว่า โรงเรียนมีความสัมพันธ์กับชุมชนน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๗๖.๘๐ แต่ศึกษานิเทศก์ที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้มากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๑๑.๖๐ ส่วนผู้ที่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นมีจำนวนน้อย จากข้อมูลนี้จะเห็นได้ว่า ศึกษานิเทศก์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนนั้น โรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้น้อยที่สุด

เมื่อนำความเห็นของนักวิชาการทั้ง ๒ ประเภทมาเปรียบเทียบกันแล้ว จะเห็นว่านักวิชาการทั้ง ๒ ประเภท ซึ่งได้แก่ ครูและศึกษานิเทศก์ มีความเห็นสอดคล้องตรงกันว่างานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนนั้น โรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับน้อย แต่มีอัตราร้อยละของผู้ที่มีความเห็นสอดคล้องกันต่างกันมาก

๒. งานด้านวิชาการ

(๑) ครูในโรงเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านวิชาการน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๘.๕๗ แต่ครูที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้มากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๓.๐๓ ส่วนผู้ที่ไม่มีเห็นมีจำนวนน้อย อย่างไรก็ตาม

ก็ตามเมื่อนำความเห็นของครูมาเปรียบเทียบกันแล้ว จะเห็นว่าครูในโรงเรียนมีความเห็นว่างานในด้านวิชาการนี้ โรงเรียนปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อย

(๒) ศึกษาพิเศษ ที่มีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๖๕.๒๐ แต่ศึกษาพิเศษที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานนี้มากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๓๐.๔๐ ส่วนผู้ไม่มีความเห็นมีจำนวนน้อย จากข้อมูลนี้จะเห็นได้ว่าศึกษาพิเศษส่วนใหญ่มีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานด้านวิชาการอยู่ในเกณฑ์น้อย

เมื่อนำความเห็นของนักวิชาการในด้านงานวิชาการมาเปรียบเทียบกัน จะเห็นได้ว่าทั้งครูและศึกษาพิเศษ ลงความเห็นตรงกันว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านวิชาการอยู่ในระดับน้อย แต่อัตราส่วนที่ต่างกัน

๓ งานบริหารบุคคล

(๑) ครูในโรงเรียนที่มีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานบริหารบุคคลและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๖.๐๐ แต่ครูที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๓๐.๗๕ ส่วนผู้ไม่มีความเห็นมีจำนวนน้อย จากข้อมูลนี้จะเห็นว่า ครูในโรงเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้มาก

(๒) ศึกษาพิเศษ ที่มีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานบริหารบุคคลน้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๕๒.๔๐ แต่ศึกษาพิเศษที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้มากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๔๑.๖๐ ส่วนผู้ไม่มีความเห็นมีจำนวนน้อย จากข้อมูลนี้จะเห็นว่า ศึกษาพิเศษมีความเห็นว่า โรงเรียนได้บริหารงานบุคคลอยู่ในระดับน้อย.

เมื่อนำความคิดเห็นของนักวิชาการในด้านงานบริหารบุคคลมาเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นได้ว่า โดยส่วนรวมทั้ง ๒ ฝ่ายมีความเห็นขัดแย้งกัน โดยครูมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้มาก ส่วนศึกษาพิเศษมีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับน้อย

๔. งานกิจการนักเรียน

(๑) ครูในโรงเรียนที่มีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติงานกิจการนักเรียนค่านี้น่ามาก มีจำนวนร้อยละ ๔๗.๓๑ แต่ครูที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านี้น้อย มีจำนวนร้อยละ ๔๔.๕๔ ส่วนผู้ไม่ตอบคำถามนี้มีจำนวนน้อย จากข้อมูลนี้จะเห็นได้ว่า ครูในโรงเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานกิจการนักเรียนในค่านี้น่ามาก

(๒) ศึกษาพิเศษ ที่มีความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานกิจการนักเรียนค่านี้น้อย มีจำนวนร้อยละ ๕๕.๐๐ แต่ศึกษาพิเศษที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านี้น่ามาก มีจำนวนร้อยละ ๓๗.๐๐ จากข้อมูลนี้จะเห็นได้ว่า ศึกษาพิเศษมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานกิจการนักเรียนอยู่ในระดับน้อย

เมื่อนำความคิดเห็นของครูและศึกษาพิเศษในงานค่านักเรียนมาเปรียบเทียบกันแล้ว จะเห็นว่าทั้ง ๒ ฝ่ายมีความเห็นขัดแย้งกัน โดยครูมีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านี้น่ามาก ส่วนศึกษาพิเศษมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานนี้อยู่ในระดับน้อย

๕. งานธุรการ การเงิน และการบริการ

(๑) ครูในโรงเรียนที่มีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านธุรการ การเงิน และการบริการ อยู่ในเกณฑ์มากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๔๔.๕๔ แต่ครูที่มีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานค่านี้น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๓๕.๘๗ ส่วนผู้ไม่มีความเห็นมีจำนวนน้อย จากข้อมูลนี้จะเห็นได้ว่า ครูในโรงเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านธุรการ การเงิน และการบริการ อยู่ในระดับมาก

(๒) ศึกษาพิเศษ ที่มีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านธุรการ การเงิน และการบริการ มากและมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๓๗.๖๐ แต่ศึกษาพิเศษที่มีความเห็นขัดแย้งว่า โรงเรียนปฏิบัติงานค่านี้น้อยและน้อยที่สุด มีจำนวนร้อยละ ๓๖.๔๐ เป็นที่น่าสังเกตว่า ศึกษาพิเศษที่มีความเห็นว่าโรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติงานนี้มีจำนวนถึงร้อยละ ๒๕.๖๐ จากข้อมูลนี้เมื่อนำมารวมกันจะเห็นว่า มีจำนวนร้อยละ ๖๒.๔๐ แสดงว่า กลุ่มศึกษาพิเศษมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านธุรการ การเงิน และการบริการ อยู่ในระดับมาก

เมื่อนำความคิดเห็นของครูและศึกษาพิเศษมาเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นได้ว่า ทั้งครู

และศึกษานีเทศก์ลงความเห็นขัดแย้งกัน คือ ครูมีความเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้มาก แต่ศึกษานีเทศก์ให้ความเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติงานด้านนี้น้อย

สรุป จากความเห็นของนักวิชาการทั้ง ๒ ประเภทที่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานทั้ง ๕ ด้านของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ พอจะสรุปได้ว่า กลุ่มครูในโรงเรียนมีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านการบริหารงานบุคคล งานกิจการนักเรียน และงานธุรการ การเงิน และการบริการ อยู่ในระดับมาก ส่วนงานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและงานวิชาการ กลุ่มครูมีความเห็นว่า โรงเรียนยังปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับน้อย สำหรับศึกษานีเทศก์มีความเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานในด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน งานวิชาการ งานบุคคล งานกิจการนักเรียน และงานด้านธุรการ การเงิน และการบริการ โรงเรียนได้ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ ๔ แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหาร นักวิชาการ และประชาชน

จากความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามรวมทั้งหมด ๓๖๓ ฉบับ แยกความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหาร ตอบแบบสอบถามรวม ๕๔ ฉบับ กลุ่มนักวิชาการ ตอบแบบสอบถาม รวม ๑๕๔ ฉบับ และกลุ่มประชาชนตอบแบบสอบถาม รวม ๑๖๐ ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยจะได้สรุปความเห็นท้ายบทของข้อเสนอแนะในแบบสอบถามดังต่อไปนี้

๑. กลุ่มผู้บริหาร

จากแบบสอบถามของผู้บริหาร จำนวน ๕๔ ฉบับ ผู้บริหารได้แสดงความคิดเห็นรวม ๕๘ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๕๔ ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

งานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน กลุ่มผู้บริหารได้เสนอความคิดเห็นว่า โรงเรียนควรได้มีการติดต่อกับประชาชนสัมพันธ์กับทางบ้าน เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ทราบเรื่องราวต่าง ๆ ภายในโรงเรียน โดยเฉพาะการเชิญผู้ปกครองมาประชุมปรึกษาหารือควรให้ฝ่ายบริหารทางอำเภอและจังหวัดได้มีส่วนร่วมในการจัดควย เพื่อความสะดวกในการจัดยานพาหนะให้กับผู้ปกครอง ตลอดจนจัดให้มีการประชาสัมพันธ์เชิญชวน ซึ่งจะทำให้เพิ่มคุณ

ค่าของการประชุมปรึกษาหารือมากยิ่งขึ้น ผู้บริหารมีความเห็นว่า บุคคลที่เป็นตัวจักรสำคัญในการติดต่อกับผู้ปกครอง คือ ครูใหญ่ ซึ่งจะต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เขากับผู้ปกครองใด ครูควรเป็นผู้บริการประชาชน ช่วยเหลือชาวบ้าน เป็นที่ปรึกษาหารือ ช่วยแก้ปัญหาและให้ข้อเสนอแนะกับประชาชนในท้องถิ่น ครูจะต้องเป็นผู้มีน้ำใจ บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม และโรงเรียนควรมีการประสานงานและร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนกับประชาชนในท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีบทบาทส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากยิ่งขึ้น

งานวิชาการ กลุ่มผู้บริหาร ได้เสนอความคิดเห็นว่า การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน ควรให้สอดคล้องกับการดำรงชีพในชีวิตประจำวัน เพื่อสนองความต้องการของชุมชน มีชุมชนส่งเสริมให้เรียนเพื่อการเข้ารับราชการ วิธีการสอนของครูควรจะได้ปรับปรุงแก้ไขนำวิธีการใหม่ ๆ มาใช้บ้าง กรมการฝึกหัดครูควรผลิตครูใหม่คุณภาพในค่านการสอน ทุกวันนี้ครูส่วนใหญ่ขาดคุณภาพ ขาดอุดมการณ์ของการเป็นครู ครูที่เรียนภาคค่ำมักไม่สนใจการสอน สะงวนต่อการเรียนซึ่งเป็นเรื่องส่วนตัว กลับก่อนเวลา และเอาเวลาที่สอนนักเรียนไปค้นคว้านงานเกี่ยวกับการเรียนของตน โรงเรียนควรมีการประชุมครูในแต่ละหมวดวิชา เพื่อวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์ผล ข้อทดสอบและควรนำปัญหามาวิเคราะห์ในที่ประชุม เพื่อหาทางปรึกษาหารือแก้ไข อุปสรรคต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนของครู

งานบริหารบุคคล กลุ่มผู้บริหารมีความเห็นว่า ครูใหญ่ไม่มีอำนาจในการบริหารงานบุคคล ทางจังหวัดจะเป็นผู้ส่งครูมาให้ ซึ่งการปฏิบัติงานจะได้ผลดีมากขึ้นอยู่กับการบริหารงานของครูใหญ่ การพิจารณา แต่งตั้ง การโยกย้ายครู กลุ่มผู้บริหารซึ่งประจำโรงเรียนให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารระดับสูงควรได้ฟังความคิดเห็นจากครูใหญ่ การพิจารณาความดีความชอบ ควรให้หลักเกณฑ์ โดยคิดเป็นคะแนน เช่น ความเห็นของครูใหญ่ร้อยละ ๒๐ ผู้บริหารระดับอำเภอร้อยละ ๒๕ และผู้บริหารระดับจังหวัดร้อยละ ๑๕ วิธีนี้จะช่วยให้เกิดความเป็นธรรม การพิจารณาบรรจุครู การเลือกคนที่อยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ ไม่ควรเลือกจากคะแนนที่สอบได้

การแก้ไขปัญหาตัวบุคคล ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียนมีความเห็นว่า ไม่ควรย้ายไปที่อื่น แต่ควรจะได้หาวิธีแนะนำ แก้ไข ปรับปรุงให้ดีขึ้น การย้ายให้ไปอยู่ที่อื่น อาจไปสร้าง

ปัญหาในที่ใหม่ขึ้นได้ เกี่ยวกับการสวัสดิการของครู มิไม่ทั่วถึง ครูสังกัดองค์การบริหารส่วน
จังหวัดไม่มีโอกาสสอนพิเศษเพื่อหารายได้เหมือนครูของกรมสามัญศึกษา หรือกรมฝึกหัดครู
จึงทำให้ครูที่สำเร็จปริญญาตรี พยายามโยกย้ายไปจากองค์การ จึงทำให้เหลือแต่ครูผู้ดีค่า
สวัสดิการเกี่ยวกับบ้านพักครู ผู้บริหารยอมรับว่ามีจำนวนไม่เพียงพอ จึงจะได้อพยพหาวิธี
ดำเนินการจัดหาบ้านพักและช่วยเหลือสวัสดิการครูในต่างอื่น ๆ ในโอกาสต่อไป

งานกิจการนักเรียน กลุ่มผู้บริหารได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า โรงเรียน
ควรจัดสภาพแวดล้อมให้น่าอยู่ จัดอุปกรณ์ต่าง ๆ ไวสนองความต้องการของเด็กให้เพียงพอ
ควรฝึกให้นักเรียนกล้าพูด กล้าทำ แลวดแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ ฝึกการทำงานร่วมกัน
เป็นหมู่คณะ ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้ริเริ่มจัดกิจกรรม เพื่อฝึกให้เป็นผู้นำและมี
ความคิดสร้างสรรค์ โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ เช่น การจัดนิทรรศการของหมวดวิชาต่าง ๆ หรือ
การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน สำหรับในชั้นประถมปลาย ทางโรงเรียนควรจัดให้นัก
เรียนมีการเลือกประธาน รองประธาน เพื่อฝึกนักเรียนให้รู้จักหลักการของประชาธิปไตย
ทุกวันนี้โรงเรียนจัดกิจกรรมไม่ตรงกับความต้องการของเด็ก นักเรียนจึงไม่ค่อยได้ทำอะไร
เพราะครูไม่มีความคิดริเริ่ม ใคแต่คอยฟังคำสั่งจากครูใหญ่อย่างเดียว จึงทำให้เด็กมีโอกาส
ว่างมาก และประพฤติกะเระมากขึ้น ครูส่วนใหญ่ก็มักอยู่กับทัศนคติเก่า ๆ ทำให้เกิดขัดแย้ง
กับนักเรียนบ่อย ไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้สมกับได้รับการแต่งตั้ง ทำไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น ไม่ค่อยได้
ปรับปรุงกิจการให้ดีขึ้น เกี่ยวกับเรื่องการบริหารแนะแนวนักเรียน โรงเรียนควรจัดให้มีการ
แนะแนวให้กับนักเรียน และผู้ปกครองแบบง่าย ๆ เช่น จบชั้นประถมปีที่ ๙ แล้วควรจะไป
เรียนอะไร ทำอะไร จึงจะตรงกับความถนัดของนักเรียน จึงครูยอมรับและเข้าใจดีกว่าผู้
ปกครอง

งานธุรการ การเงิน และการบริการ กลุ่มผู้บริหารได้ให้ความเห็นในงานด้าน
นี้ว่า ครูใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ส่วนมากเป็น
ครูเก่าอายุมากมักขาดความรู้ ความสามารถในงานด้านธุรการ ไม่เข้าใจในระบบงานบาง
อย่าง จึงมักเกิดอุปสรรคอยู่เสมอ ครูธุรการทำหน้าที่โดยเฉพาะในโรงเรียนระดับนี้ มักไม่
ค่อยมี ต้องนำครูที่มีงานสอนประจำอยู่แล้วมาช่วยทำหน้าที่อีกด้านหนึ่ง บางโรงเรียนมีงาน

ธุรกิจมาก ครูใหญ่ต้องรับผิดชอบทุกด้าน ทั้งงานก่อสร้างในโรงเรียนและติดต่อกับทาง
อำเภอหรือจังหวัด โรงเรียนใหญ่สามารถจัดแบ่งคนให้เป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในงานธุรกิจ
ได้ แต่โรงเรียนขนาดเล็กมักทำไม่ได้เพราะขาดตัวบุคคล บางครั้งครูใหญ่ต้องทำงานธุรกิจ
เอง ทั้ง ๆ ที่มั่งงานการสอนเต็มเวลาอีกด้วย อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เกี่ยวกับงาน
ธุรกิจมีไม่เพียงพอ ทางราชการจัดสรรงบประมาณให้น้อยมาก เกี่ยวกับการวางแผนงาน
ในโรงเรียน ผู้บริหารมีความเห็นว่า โรงเรียนควรมีการวางแผนและวางแผนโรงเรียนล่วงหน้า
เอาไว้ อย่างน้อยประมาณ ๑๐ ปี เกี่ยวกับสถิติจำนวนนักเรียนภายใน ๑๐ ปี ควรจะได้
มีการคิดไว้บ้าง มิฉะนั้นจะเกิดปัญหาเกี่ยวกับการรื้ออาคารก่อสร้างอาคารใหม่ ทำให้สิ้น
เปลืองเงินของชาติโดยไม่จำเป็น

๒. กลุ่มนักวิชาการ

จากแบบสอบถามของนักวิชาการ จำนวน ๑๕๕ ฉบับ นักวิชาการได้แสดงความ
คิดเห็น รวม ๘๔ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๖๖ ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

งานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน กลุ่มนักวิชาการได้ให้
ความเห็น ว่า ทางโรงเรียนกับผู้นปกครองควรพยายามหาโอกาสพบกันใหม่มาก จะเป็นการติด
ต่อกันทางจดหมาย หรือไปพบปะโดยตรง เพื่อจะได้สอบถามเกี่ยวกับปัญหาของเด็ก ศึกษาหา
สาเหตุและช่วยกันแก้ไขต่อไป ครูทุกคนควรมีโอกาสใกล้ชิดกับผู้นปกครอง ไม่ใช่ใช้ครูเพียง
๑ - ๒ คน ไปติดต่อกับผู้นปกครองว่า ๆ ซาก ๆ โรงเรียนควรสร้างทัศนคติที่ดีให้แก่ผู้นปกครอง
และประชาชนทั่วไป โรงเรียนควรเชิญผู้นปกครองมาประชุมอย่างน้อยปีละ ๑ - ๒ ครั้ง เช่น
วันเปิดภาคเรียนใหม่ เพื่อชี้แจงระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของโรงเรียนใหญ่ผู้นปกครองได้เข้าใจ
เจตนาของครู นักวิชาการได้ให้ข้อเสนอแนะว่า โรงเรียนควรมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์
และควร เปิดโอกาสให้ประชาชนมีบทบาทในการเข้ามีส่วนร่วมจัดการศึกษาใหม่มาก นอกจาก
นั้นโรงเรียนควรจัดให้มีสมาคมครูและผู้นปกครองเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดี และผู้นปกครอง
จะได้มีโอกาสช่วยเหลือโรงเรียนในคานต่าง ๆ ช่วยขจัดปัญหาและข้อขัดแย้งระหว่างครูกับผู้น
ปกครองที่ไม่เข้าใจกัน เกี่ยวกับการเรียนของเด็กให้ดีขึ้นอีกด้วย

งานวิชาการ กลุ่มนักวิชาการมีความเห็นในงานค่านนี้ว่า หลักสูตรและเนื้อหา

วิชา ควรมีการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น ให้สามารถนำไปประกอบอาชีพ
 ในท้องถิ่นได้ วิธีการสอนของครู ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการปรับปรุงวิธีการเสียใหม่ ควร
 จัดหาอุปกรณ์การสอนให้มากขึ้น ครูใหญ่ควรเอาใจใส่การเรียนการสอน และควรได้เข้าชั้น
 สอนบ้าง เพื่อจะได้ทราบปัญหาการเรียนของเด็ก ครูใหญ่ควรเชิญศึกษานิเทศก์มาให้การ
 นิเทศช่วยเหลือวิธีการสอนสมัยใหม่ให้ทั่วทุกวิชา และควรมีการประเมินผลเทคนิคการสอนของ
 ครูแต่ละคนควย ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ มีชั่วโมงสอนน้อย ควรเอาใจใส่การสอนของครู
 ใหญ่มาก โดยเฉพาะการให้บริการการเรียนการสอนของครูในคานวิชาการ นอกจากนี้
 กลุ่มนักวิชาการได้ให้ความเห็นว่า ครูที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๕ ไม่ควรให้เหมาะทุก
 ทุกวิชา เพราะครูที่สอนในระดับนี้มีความถนัดไม่เหมือนกัน และอีกประการหนึ่งเด็กอาจจะเบื่อ
 หน่ายต่อการที่จะต้องจำเจอกับครูคนเดียวกันตลอดทั้งวัน ควรได้มีครูพิเศษไปช่วยสอนบ้างในบาง
 วิชา

งานบุคคล การพิจารณาความดีความชอบ ควรให้หลักเกณฑ์การพิจารณา ครูใหญ่
 ควรจะได้ประเมินผล คณะครูภายในโรงเรียนก่อน การให้ ๒ ชั้น ควรจะให้ ๒ ปีติดต่อกัน
 ได้ ถ้าบุคคลคนนั้นมีผลงานดีตลอดทุก ๆ ปี ไม่ควรจำกัดในการให้ได้เพียงครั้งเดียว หรือใช้
 วิธีหมุนเวียนให้กับครูคนอื่นที่มีผลงานไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งเป็นการไม่ยุติธรรม ควรคำนึงถึงผล
 งานใหม่มาก การพิจารณาความดีความชอบภายในโรงเรียน ควรให้คณะกรรมการการศึกษา
 ผู้ช่วยครูใหญ่ หรือหัวหน้าหมวดวิชา ได้มีส่วนร่วมบ้าง โดยส่วนใหญ่แล้วครูใหญ่มักเป็นผู้ที่จะ
 พิจารณาเสนอความดีความชอบแก่เพียงผู้เดียว เกี่ยวกับการบรรจุครู เขาสอนควรพิจารณาให้
 เหมาะสม ควรส่งเสริมให้ครูได้วุฒิเพิ่มขึ้น การสวัสดิการของครู บ้านพักมีไม่พอเพียง และ
 ควรจัดสหกรณ์ในโรงเรียนควย อีกประการหนึ่งที่นักวิชาการมีความเห็นว่า นายอำเภอหรือ
 หัวหน้าหมวดการศึกษา มักดึงเอาครูไปช่วยงานที่อำเภอ ทำให้โรงเรียนขาดครูและผู้บริหาร
 เป็นผลให้การศึกษาของเด็กไม่ดีเท่าที่ควร

งานกิจการนักเรียน กิจกรรมนักเรียนไม่ควรยึดมั่นในวิชาการมากกว่าการ
 ปฏิบัติ ควรจัดเป็นรูปคณะกรรมการนักเรียน โดยมีครูเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือควบคุมให้อยู่ใน
 ขอบเขต การจัดกิจกรรม ผู้บริหารไม่ควรบังคับ ควรใช้วิธีโน้มน้าวชักจูงตามความสมัครใจ

โหมมาก ในชั้นเรียนมีเด็กจำนวนน้อยแต่ครูทำไมจะต้องสอนน้อยตามจำนวนเด็ก ครูส่วนมากสอนไปวันหนึ่ง ๆ ไม่ค่อยใส่ใจเอาใจใส่นักเรียนเท่าที่ควร เป็นที่น่าสังเกตว่า มีผู้ปกครองบางคนให้ความเห็นแตกต่างจากคนอื่นว่า ในโรงเรียนที่มีการคมนาคมไม่สะดวกมีครูมาก แต่นักเรียนมีจำนวนน้อย ครูที่ถูกบรรจุไปอยู่ในโรงเรียน ไม่เต็มใจจะไปอยู่ แต่จำเป็นต้องไปปฏิบัติหน้าที่ จึงใช้วิธีสลับกัน สลับคนละสัปดาห์ เป็นเรื่องที่ยุ้ปกครองได้เสนอแนะให้หาวิธีแก้ไข

งานบุคคล ครูไม่เชื่อฟังผู้บังคับบัญชา มักมีทิฐิ แยกสามัคคีกันเอง ผู้ปกครองทราบเรื่องต่างๆ ภายในโรงเรียน มีความรู้สึกไม่สบายใจต่อปัญหาในการบริหารงานของครูใหญ่ และได้เสนอแนะว่า ครูควร เป็นคนที่มีภูมิความรู้ในท้องถิ่นที่ตนสอน เพราะสามารถรู้พื้นฐานของสังคมดี และครูใหญ่ควรจะได้เข้มงวดกวดขันการปฏิบัติงานของครูโหมมาก

งานกิจการนักเรียน โรงเรียนควรเคร่งครัดต่อระเบียบวินัยในการปกครองนักเรียน การจัดกิจกรรมควรมุ่งจัดหารายได้พิเศษให้กับนักเรียนด้วย นอกจากนี้ผู้ปกครองได้เสนอแนะว่า วันหยุดราชการควรจัดอบรมเด็ก เพื่อปลูกฝังเกี่ยวกับการรักษาบ้านเมืองควรปลูกฝังตั้งแต่เล็ก ๆ ปัจจุบันความเชื่อมั่นในตัวเด็กไม่มี ความรู้สึกในชาตินิยมจึงอ่อนไป ผู้ปกครองให้ความเห็นว่า แนวการอบรมของครูทุกเรื่อง เป็นที่เชื่อฟังของเด็ก และเด็กมักจะปฏิบัติตามมากกว่าผู้ปกครองให้การอบรมเด็กเสียอีก

งานธุรการ การเงิน และการบริการ ผู้ปกครองนักเรียนได้ให้ความเห็นว่าโรงเรียนมีอุปกรณ์การสอนน้อย ควรปรับปรุงใหม่เพิ่มขึ้น เพื่อจะทำให้เด็กเข้าใจในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น เกี่ยวกับงานธุรการโรงเรียนควรดำเนินงานให้เกิดความคล่องตัว เมื่อผู้ปกครองไปติดต่อ แต่ให้อยู่ในขอบเขตของระเบียบแบบแผน และผู้ปกครองได้ให้ขอคิดเห็นว่าการบริหารระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน เลือกลงไปตรวจราชการในท้องที่เจริญ ส่วนในท้องที่กันดารมักจะไม่ค่อยไป จึงทำให้การบริหารงานโรงเรียนไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร เพราะขาดการเหลียวแลเอาใจใส่จากผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องของทางการศึกษา

ตอนที่ ๕ ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารการศึกษาและการสังเกตโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

จากการที่ผู้วิจัยได้ออกเดินทางไปสำรวจ สัมภาษณ์ เก็บรวบรวมข้อมูล สังเกต และ แจกแบบสอบถามควยตนเองในครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้เห็นสภาพความเป็นจริงของโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ ซึ่งมีโรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างรวม ๑๒ โรงเรียน ซึ่งพอจะสรุปประมวลข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์ ผู้บริหาร ระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และสภาพสิ่งแวดล้อมโดยทั่ว ๆ ไปของโรงเรียนที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าความเห็นของผู้บริหารระดับสูงน่าจะมีประโยชน์ต่อการวิจัยในงาน ครั้งนี้ จึงได้นำมาสรุปไว้ดังต่อไปนี้

ผู้ว่าราชการจังหวัดท่านหนึ่ง ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาในท้องถิ่นว่า ทุกวันนี้ การศึกษาในระดับประถมศึกษา ขาดงบประมาณเป็นจำนวนมาก สามารถจัดสนองความต้องการ ได้ไม่ถึง ๕ % ซึ่งจะเห็นได้จากปัญหา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัดไม่สามารถขยายเพิ่มขึ้น แต่ในขณะเดียวกันจำนวนประชากร เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เฉลี่ยอัตราการเกิดไม่ต่ำกว่า ๓ % ต่อปี แต่การเพิ่มจำนวนโรงเรียนและห้องเรียน รัฐไม่สามารถจัดได้เพียงพอ ครูสามารถที่จะผลิตได้จนปัจจุบันนี้เกินความต้องการ แต่ครูมักจะอยู่ แต่ส่วนกลาง ไม่ออกไปอยู่ตามชนบทที่กันดาร ปัญหาครูขาดแคลนในจังหวัดต่าง ๆ จึงมีอยู่โดย ทั่วไป การแก้ปัญหานอกจากจะต้องใช้งบประมาณเพิ่มขึ้นแล้ว จะต้องหาวิธีการให้ประชาชน ในท้องถิ่นมีส่วนร่วมเข้ามาจัดการศึกษา รับการช่วยเหลือทางราชการดำเนินการ และอีก ประการหนึ่ง ควรจะต้องมีการวางแผนควบคุมอัตราการเกิดของประชากรด้วย

สำหรับความเห็นของนายอำเภอซึ่งเป็นผู้บริหารการศึกษาฝ่ายปกครองได้ให้ความ เห็นคล้ายคลึงกันหลายประการ ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า การศึกษามีไคมุ่งแต่เรียนรู้อ่านออก เขียนไคแต่เพียงอย่างเดียว จำเป็นจะต้องส่งเสริมความรู้ทางคานการเกษตร การอาชีพ อาชีพอื่น ๆ ให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับชุมชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย การศึกษาควรจัด ส่งเสริมในสิ่งที่ชาวบ้านทำอยู่แล้ว และส่งเสริมความรู้ในคานที่กำลังทำ เช่น ในคานการ กสิกรรม ก็ควรช่วยเหลือความรู้ทางคานการเกษตร ช่วยเหลือในคานการชลประทาน ทำคู คลอง ทนน้ำ และในเวลาเดียวกันในคานการคมนาคม ควรตัดถนนหนทางให้ติดต่อกันสะดวก

ซึ่งการจัดการศึกษานี้ จำเป็นจะต้องพัฒนาท้องถิ่นในคานอื่น ๆ ความคุ้นไปควย จึงจะทำให้ การศึกษาในชนบทเจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว เกี่ยวกับคานการปฏิบัติงานของครู และ สวัสดิการต่าง ๆ นายอำเภอหลายท่านได้ให้ความเห็นว่า ครูขาดความตั้งใจและขาดความ สนใจในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะครูที่ศึกษาภาคค่ำหวังเรื่องการเรียนในตอนเย็น มักจะกลับ กอนเวลา ไม่แบ่งเวลาราชการและส่วนตัวแยกออกจากกันให้ดี ครูที่อยู่ในที่กันการ มักขาด ความอดทน อยู่ไม่ครบกำหนดมักจะขอย้าย ส่วนปัญหาที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ เรื่องบ้านพัก ในตำบลที่ใดครูจากที่อื่นมาสอนมักไม่มีบ้านพักให้ ทำให้ครูไม่อยากปฏิบัติงาน เพราะมีที่พักไม่ เพียงพอ ทางอำเภอได้พยายามหาทางช่วยคานสวัสดิการในเรื่องบ้านพัก แต่งบประมาณ ของอำเภอมีน้อย ต้องจัดลำดับความสำคัญและความจำเป็นมากอนมาหลัง จึงทำให้ไม่ สามารถสร้างบ้านพักไคมากเท่าที่ควร นอกจากนี้นายอำเภอบางท่านได้ให้ความเห็นเพิ่มเติม เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ควรส่งเสริมคนหรือผลิตคนของท้องถิ่นในพื้นที่ ไม่ควรส่งครูมาจากที่อื่น การเลือกบรรจุครูในละแวกนั้นจะช่วยแก้ปัญหาเรื่องบ้านพักไคบางพอสมควร ความตั้งใจใน การพัฒนาโรงเรียนอาจจะดีขึ้น แต่เรื่องนี้มักจะท่วไค คนในท้องถิ่นมักไม่สนใจและเอาใจ ใส ผู้ปกครองที่มีฐานะดีมักส่งลูกหลานของตนให้เรียนสูงขึ้นไค แล้วมักจะไคกลับมาถิ่นเดิม จึงทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับตัวครูอยู่มิใช่นอย

เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ปลัดจังหวัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดท่านหนึ่ง ได้ กล่าวถึงการศึกษาความคิความชอบของครูว่า ครูใหญ่โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัด เป็นผู้พิจารณาจัดอันดับ โดยเฉพาะในกรณีขอเงินเดือน ๒ ชั้น ครูใหญ่จะนำรายชื่อ และผลงานเสนอต่อที่ประชุมกลุ่มโรงเรียน แล้วมีการอภิปรายเป็นรายบุคคล เมื่อเห็นชอบ แล้วครูใหญ่ก็จะเสนอนายอำเภอ ซึ่งทางอำเภอจะมีกรรมการอีกชุดหนึ่ง ประกอบด้วย นายอำเภอ ศึกษาธิการอำเภอ หัวหน้าหมวดอำเภอ ประชุมพิจารณาถั่นกร องว่าผู้ไคควรไค ๒ ชั้น แล้วจึงจัดอันดับเสนอไปจังหวัด ที่จังหวัดจะมีผู้วาราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด และ หัวหน้าส่วนการศึกษาจังหวัดจะประชุมพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้อีก แล้วจึงจัดอันดับจนครบ อัตราผู้ไค ๒ ชั้นของจังหวัด แล้วนำเข้า อ.ก.จ. จังหวัดพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อ อ.ก.จ. เห็นชอบแล้ว จึงเสนอไปยังกรรมการปกครอง เพื่อติดต่อกจัดสรรงบประมาณประเภทอุดหนุน

เมื่อได้รับอนุมัติงบประมาณแล้ว จังหวัดก็จะออกคำสั่งเลื่อนชั้นให้ เกี่ยวกับการสวัสดิการควม
อื่น ๆ โดยเฉพาะบ้านพัก ครูใหญ่เป็นผู้รับผิดชอบดูแลและช่วยเหลือด้านสวัสดิการ เช่น บรรจุ
ครุมาอยู่ในทองดินไม่มีบ้านพัก ครูใหญ่ก็จัดหาที่พักให้หรือให้อาศัยบ้านครูใหญ่เป็นการชั่วคราว
กำนันผู้ใหญ่บ้านก็จะช่วยเป็นธุระในเรื่องนี้ด้วย การเจ็บป่วยรักษาพยาบาล ทางองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดได้ให้ความช่วยเหลือให้เบิกคยาและคารักษาพยาบาล ตลอดจนค่าเช่าของ
พัก นับว่าทางราชการได้ให้ความช่วยเหลือคืออยู่แล้ว

สำหรับผู้บริหารซึ่งไม่ประจำอยู่ในโรงเรียนหลายคนมีความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรใน
ปัจจุบันว่า วิธีการสอนของครูมีขอบกพรอง โดยเฉพาะการศึกษาไม่ไ้มองเห็นให้เด็กรู้จักคิด
มุ่งที่จะให้เด็กเขาขอสอบเมื่อเวลามีการวัดผล โดยเฉพาะการสอบแบบปรนัยในระดับชั้นประถม
ต้น คะแนนพิเศษมีมาก สามารถเปิดโอกาสให้ครูช่วยเหลือเด็กให้เลื่อนชั้นได้โดยง่าย โดยครู
หวังความดีความชอบจากผลการสอบของเด็กที่ตนสอนและสอบได้ยกชั้น จากสาเหตุนี้จึงทำให้
คุณภาพทางการศึกษาค่อยลงไป ไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร

ส่วนผู้บริหารอื่น ๆ อีกหลายคนที่มีความเห็นสอดคล้อง เช่นเดียวกันนี้ ผู้วิจัยไม่
สามารถนำความคิดเห็นมาลงได้ทั้งหมด อย่างไรก็ตามความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายปกครอง
ผู้บริหารซึ่งไม่ประจำโรงเรียน และผู้บริหารซึ่งประจำโรงเรียน มีแนวโน้มในทางที่ดีและ
สามารถที่จะดำเนินการปฏิบัติได้ในโอกาสข้างหน้า

สำหรับโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ สภาพโดย
ทั่วไปของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีสภาพสิ่งแวดล้อมค่อนข้างดี ตั้งอยู่ในเขตชุมชน แม
วบางโรงเรียนอาจตั้งอยู่ห่างจากชุมชน แต่การคมนาคมสามารถติดต่อสะดวก ลักษณะภูมิ
ประเทศ ดินฟ้าอากาศ ที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีเพราะอยู่ในชนบท ปราศ
จากเสียงรบกวน สภาพของอาคารเรียนและห้องเรียน อยู่ในสภาพที่มั่นคงถาวร มีที่เรียนเพียงพอ
พอกับจำนวนนักเรียน แต่ขาดอาคารเรียนพิเศษอื่น ๆ บางโรงเรียนไม่มีโรงอาหารและมีส้วม
จำนวนไม่เพียงพอ แต่โดยสภาพทั่วไปแล้วโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ในภาคใต้ จัดอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๖ โรงเรียน มีอยู่
๖ โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตวัด มีเนื้อที่กว้างขวางสามารถขยายบริเวณออกไปได้อีกมาก และ

จากจำนวน ๑๒ โรงเรียนนี้มีเพียง ๒ โรงเรียนที่มีสถานที่คับแคบ ส่วนอีก ๑๐ โรงเรียนมีบริเวณกว้างขวาง มีสนาม คนไม้ ไม้ดอก ไม้ประดับมากพอสมควร

เกี่ยวกับโครงสร้างในการปฏิบัติงานภายในโรงเรียน ส่วนใหญ่มีลักษณะโครงสร้างคล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะการแบ่งสายงานจากครูใหญ่จะมีผู้ช่วยครูใหญ่ ๑ คน และแบ่งออกเป็นฝ่าย ๒ หรือ ๓ ฝ่าย แล้วแต่ครูใหญ่จะเป็นผู้คิดดำเนินการ ซึ่งใดแก่ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปกครอง และฝ่ายธุรการ แล้วแบ่งสายงานย่อยลงไปเป็นหัวหน้าหมวดวิชาต่าง ๆ ได้รับนิคมชอบ การแบ่งงานย่อยในตอนนี้ทุกโรงเรียนมักจะไม่คล้ายเหมือนกัน วางตำแหน่งปนเปกัน มีรูปแบบที่ไม่แน่นอน บางโรงเรียนไม่มีการแบ่งสายงาน โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็ก บางโรงเรียนแบ่งสายงานเอาไว้ แต่ไม่ปฏิบัติตามนั้น หลายโรงเรียนที่ครูใหญ่ต้องบริหารงานคนเดียว เป็นที่น่าสังเกตว่า ครูใหญ่ที่เคยผ่านการอบรมการบริหารที่กองการศึกษาประชาบาล ซึ่งจัดอบรมที่ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะปฏิบัติงานได้ดี มีการวางหลักเกณฑ์ได้เรียบร้อย แสดงว่า ผลจากการที่ครูใหญ่ได้ผ่านการอบรมมีส่วนช่วยให้ครูใหญ่ปฏิบัติงานได้ดีขึ้น

จากการสังเกต สัมภาษณ์ ครูใหญ่และผู้ช่วยครูใหญ่ในกลุ่มโรงเรียนตัวอย่าง โดยเฉพาะเกี่ยวกับงานบริหารการศึกษาทั้ง ๕ ด้าน พอจะสรุปได้ว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโดยทั่วไป โรงเรียนมีการติดต่อกับผู้ปกครอง โดยแจ้งให้ทราบทางจดหมาย หรือมีหนังสือถึงผู้ปกครอง เชิญไปร่วมในงานที่มีต่าง ๆ หรือแจ้งผลการเรียน นอกจากนี้ยังมีบางครั้งจัดครูออกไปเยี่ยมเยียนและพบปะผู้ปกครองบ้างในบางโอกาส มีโรงเรียนครั้งต่อครั้งที่มีการติดต่อกับชาวบ้านบ่อยครั้ง และรับฟังความคิดเห็นจากผู้ปกครอง และเกือบทุกโรงเรียนให้ความร่วมมือกับหน่วยราชการอื่น ๆ ในด้านเกี่ยวกับสุขภาพและอนามัยของนักเรียนเป็นอย่างดี

ในด้านงานวิชาการ ใช้หลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด บางโรงเรียนพยายามดัดแปลงให้มีความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและความต้องการของท้องถิ่น จากความเห็นของครูใหญ่เกือบทั้งหมดได้ให้ความเห็นว่า หลักสูตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้มีข้อบกพร่องหลายประการ เช่น เนื้อหาบางวิชาไม่เหมาะสมกับท้องถิ่น เนื้อหาบางวิชาไม่เหมาะสมกับชั้น และวัยของเด็ก เนื้อหาวิชาบางตอนล้าสมัยไม่เหมาะสมกับปัจจุบัน แบบเรียนบางเล่มบาง

วิชา บางตอน ซึ่งกรมวิชาการเป็นผู้แต่งเองฉีกพลาตบกพร่อง ขาดการตรวจสอบ ทรวจทานใหญ่ถูกต้อง แบบเรียนบางชั้นมีมากเกินไป ครูไม่สามารถสอนให้จบทุกเล่มในปีหนึ่ง ๆ ส่วนในคานการวัดผลตลอดทั้งปีมีการวัดผลรวม ๖ ครั้ง

งานบริหารบุคคล การพิจารณาคัดเลือก บรรจุ แต่งตั้ง โอนย้าย พิจารณาความดีความชอบ เป็นเรื่องที่ยากจังหวัดดำเนินการทั้งสิ้น ครูใหญ่มีหน้าที่เพียงขออนุมัติเท่านั้น การบรรจุครูบางโรงเรียนไม่สามารถได้รับตรงความต้องการ แต่มีผู้อยู่นอกระบบโรงเรียน จากการสังเกต สัมภาษณ์ ผู้ช่วยครูใหญ่บางโรงเรียนให้ความเห็นว่า ครูใหญ่มักทำงานคนเดียวครูภายในโรงเรียนแตกความสามัคคี อันเนื่องมาจากผลการปฏิบัติงานของครูใหญ่ แต่โรงเรียนถึงร้อยละ ๗๕ ที่ครูใหญ่ได้ให้กำลังใจสนับสนุนในการทำงานของครูเป็นอย่างดี มีหลายโรงเรียนที่มีครูไม่เพียงพอ และครูส่วนใหญ่ในระดับประถมต้นต้องเหมาการสอนทุกวิชาในคานการสวัสดิการ สิ่งที่เป็นปัญหาสำหรับครูที่คล้ายคลึงกันทุกโรงเรียนก็คือ โรงเรียนขาดบ้านพักครู

งานกิจการนักเรียน จากการสัมภาษณ์ครูใหญ่และผู้ช่วยครูใหญ่ของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้ให้ความเห็นว่า ปัญหาเด็กขาดเรียนหรือเด็กตกสำรวจมีผู้อยู่นอกระบบที่สุด การรับสมัครนักเรียนเข้าเรียนรับได้โดยไม่จำกัด สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ บางโรงเรียนมีการสอบคัดเลือกรับตามจำนวนนักเรียนที่ต้องการ แต่โรงเรียนส่วนใหญ่สามารถรับนักเรียนได้หมด มีหลายโรงเรียนที่มีแนวโน้มว่าปริมาณนักเรียนในอนาคตอาจจะมีจำนวนลดลง เนื่องจากโรงเรียนใกล้เคียง เปิดสอนชั้นประถมปลายเกือบทุกโรงเรียน โอกาสที่จะเลือกเข้าเรียนก็จะมีมากขึ้น สำหรับการจัดชั้นเรียน กลุ่มโรงเรียนตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้วิธีแบ่งกลุ่มฉลาดกลุ่มอ่อนคละกันทั้งชาย-หญิง เกี่ยวกับกิจกรรมคานลูกเสือและอนุภาชาด มีโรงเรียนประมาณร้อยละ ๓๓.๓๓ ที่ยังไม่มีการจัดให้มีลูกเสือและอนุภาชาดภายในโรงเรียน

งานธุรการ การเงิน และการบริการ โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยส่วนใหญ่ไม่มีเจ้าหน้าที่ธุรการโดยเฉพาะ ครูทางคานวิชาการจึงรับหน้าที่นี้ที่อีกคานหนึ่งเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้ในางานคานธุรการ มีโรงเรียนเพียงไม่กี่แห่งที่มีเครื่องพิมพ์ดีดและเครื่องอัดสำเนา นอกนั้นโรงเรียนต่าง ๆ ที่มีระยะโรงเรียนตั้งอยู่ในละแวกใกล้เคียง

กัน จัดเป็นกลุ่มโรงเรียน โดยมีอุปกรณ์สิ่งของตั้งกล่าวจัดตั้งไว้ในโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งที่อยู่ศูนย์กลาง และทุกโรงเรียนในกลุ่มมีสิทธิที่จะใช้ได้ตลอดเวลา ซึ่งนับว่าเป็นการแก้ปัญหาในขณะนี้โดยบางตามสมควร ส่วนงบประมาณของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จะได้จากทางราชการส่วนหนึ่ง และจากประชาชนร่วมกันบริจาคอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งโรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดแคลนเงินงบประมาณอีกเป็นจำนวนมาก

สรุป จากการออกสำรวจโดยการสังเกต สัมภาษณ์ ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ตลอดจนได้เห็นสภาพการปฏิบัติงานของโรงเรียนโดยส่วนรวมแล้ว สภาพโดยทั่วไปไปอยู่ในระดับดีพอสมควร แต่เนื่องจากผู้วิจัยมีเวลาปฏิบัติงานนี้ในระยะเวลาอันจำกัด จึงไม่สามารถที่จะสังเกตได้อย่างลึกซึ้ง แต่อย่างไรก็ตามจากการสังเกต สัมภาษณ์ และผลจากการวิจัยครั้งนี้ อาจแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในภาคใต้ โดยส่วนใหญ่มีแนวโน้มอยู่ในเกณฑ์ดี.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย